

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΠΑΤΡΑΣ
ΣΧΟΛΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

“ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΕΣ ΜΟΡΦΕΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ
(Είδη εναλλακτικού τουρισμού-Διαφορές μεταξύ τους
Ανάλυση Τουρισμού Περιπέτειας-Προοπτικές εξέλιξής του στην
Ελλάδα-Ανάπτυξη πρότυπης επιχείρησης τουρισμού περιπέτειας)”

ΨΩΜΑΔΑΚΗΣ ΑΙΓΕΥΣ-ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ: Κος ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΜΠΙΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΤΡΑ, 19-01-2009

Περίληψη

Τετάρτη 5 Νοεμβρίου 2009...

Κάθομαι σκεπτόμενος μπροστά στην οθόνη του υπολογιστή μου...,προσπαθώντας να συντάξω την διπλωματική μου εργασία με θέμα εναλλακτικές μορφές τουρισμού, διαφοροποίηση αυτών σε σχέση με τον τουρισμό περιπέτειας, ορισμός τουρισμού περιπέτειας, προοπτικές εξέλιξής του στην Ελλάδα και ανάπτυξη πρότυπης μονάδας τουρισμού περιπέτειας.

Πρόκειται για μία αρκετά δύσκολη και σημαντική εργασία, η οποία θέλει προσεκτική μελέτη, διότι θα αποτελέσει κατά ένα μέρος το αντικείμενο επαγγελματικής μου ενασχόλησης στο μέλλον.

Μελετώ με προσοχή την βιβλιογραφία την οποία έχω συλλέξει και διαπιστώνω ότι επικρατεί μία μεγάλη σύγχυση όσον αφορά έννοιες και διαφοροποιήσεις μεταξύ διαφόρων μορφών τουρισμού. Παρατηρώ σε πτυχιακές πως πολλοί σπουδαστές έχουν ταυτίσει είδη μορφών τουρισμού με άλλα, τα οποία ανήκουν σε έναν τελείως διαφορετικό κλάδο.

Κατεύθυνσή μου λοιπόν σε αυτήν την εργασία είναι να παρουσιάσω με την βοήθεια ξένης και ελληνικής βιβλιογραφίας την κατηγοριοποίηση των εναλλακτικών μορφών τουρισμού, την διαφοροποίησή τους με παρόμοιες μορφές και την ταύτισή τους με τυχόν άλλες. Επίσης θα αναλύσω εκτενέστερα τον τουρισμό περιπέτειας ,θα αναφέρω γενικά τι υπηρεσίες προσφέρει και ποιο είναι το στάδιο εξέλιξής του στην Ελλάδα.

Στο τέλος θα προσπαθήσω να αναλύσω ένα μοντέλο επιχείρησης τουρισμού περιπέτειας παρόμοιο με ένα μοντέλο που θα ήθελα να δημιουργήσω επαγγελματικά στο μέλλον.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

	Σελίδα
1. Η έννοια και βασικές μορφές τουρισμού	5
1.1 Ορισμός τουρισμού	5,6
1.2 Οι βασικές μορφές τουρισμού	7
2. Ο εναλλακτικός Τουρισμός	8
2.1 Ορισμός εναλλακτικού τουρισμού	8
2.2 Η διαχρονική εξέλιξη του εναλλακτικού τουρισμού	8,9
2.3 Τα είδη του εναλλακτικού τουρισμού	10-16
2.4 Τα οφέλη των μορφών εναλλακτικού τουρισμού	16
2.5 Οι διαφορές του εναλλακτικού με τον μαζικό τουρισμό	16,17
3. Ο τουρισμός περιπέτειας	17
3.1 Ο τουρισμός περιπέτειας (εννοιολογική προσέγγιση)	17,18
3.2 Οι λόγοι που ωθούν τον άνθρωπο προς τον τουρισμό περιπέτειας	18-20
3.3 Οι δραστηριότητες του τουρισμού περιπέτειας	20
3.3.1 Αθλήματα θαλάσσης	21-32
3.3.2 Αθλήματα ποταμού	33-36
3.3.3 Αθλήματα βουνού	37-50
3.3.4 Αθλήματα γενικού terrain	50,51
3.3.5 Εναέρια αθλήματα	52-55
4. Προβλήματα- Λύσεις ανάπτυξης του Τουρισμού Περιπέτειας και προοπτικές εξέλιξης του τουρισμού περιπέτειας στην Ελλάδα	55-60
5. Τα βήματα δημιουργίας μίας πρότυπης επιχείρησης Τουρισμού Περιπέτειας	60
5.1 Εισαγωγή- Τρόπος σκέψης ενός ατόμου που οραματίζεται την δημιουργία της δικιάς του επιχείρησης	60,61

5.2 Παράγοντες μελέτης πριν την δημιουργία μίας πρότυπης επιχείρησης Τουρισμού Περιπέτειας	61,62
5.3 Βήματα δημιουργίας μίας πρότυπης επιχείρησης Τουρισμού Περιπέτειας	62
5.4 Τα Χρηματοδοτικά Προγράμματα	65-68
5.5 Το επιχειρηματικό πλάνο	68,69
6. Δημιουργία μίας επιχείρησης Τουρισμού περιπέτειας. Η ιδέα γίνεται πράξη...!	69,70
6.1 Επιλογή Τοποθεσίας- Δικαιολογητικά έγκρισης γηπέδου	70-72
6.2 Εγκαταστάσεις- Καταλύματα και έγκριση αρχιτεκτονικής μελέτης	73-83
6.3 Οι προσφερόμενες υπηρεσίες της επιχείρησης	83-90
6.4 Η τιμολογιακή πολιτική μας	90-95
6.5 Η σωστή προώθηση της επιχείρησής μας	96,97
7. Η εξέλιξη της επιχείρησής μας στο μέλλον (επίλογος)	97,98
Προβληματισμοί	98

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α: ΟΙ ΙΑΜΑΤΙΚΕΣ ΠΗΓΕΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β: ΜΕΡΗ ΓΙΑ WINDSURFING ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ: ΣΥΛΛΟΓΟΙ ΘΑΛΑΣΣΙΩΝ ΑΘΛΗΜΑΤΩΝ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Δ: ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ-ΣΧΟΛΕΣ ΚΑΤΑΔΥΣΕΩΝ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ε: ΣΥΛΛΟΓΟΙ ΑΘΛΗΜΑΤΩΝ ΠΟΤΑΜΟΥ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ζ: ΤΑ ΧΙΟΝΟΔΡΟΜΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Η: ΣΥΛΛΟΓΟΙ CANYONING-ΣΠΗΛΑΙΟΛΟΓΙΑΣ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Θ: ΑΝΑΡΡΙΧΗΤΙΚΑ ΠΕΔΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι: ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΟΡΕΙΒΑΤΙΚΟΙ ΚΑΙ ΠΕΖΟΠΟΡΙΚΟΙ ΣΥΛΛΟΓΟΙ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Κ: ΤΑ ΣΠΗΛΑΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Λ: ΣΥΛΛΟΓΟΙ ΠΗΛΑΙΑΣ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Μ: ΑΕΡΑΘΛΗΤΙΚΟΙ ΣΥΛΛΟΓΟΙ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ

Κεφάλαιο 1- Η Έννοια και οι Βασικές Μορφές του Τουρισμού

1.1 Ο Ορισμός του τουρισμού

Οι ορισμοί που έχουν δοθεί έως τώρα για τον τουρισμό είναι αρκετοί. Έχουν δοθεί με βάση συγκεκριμένα κριτήρια τα οποία θα αναλύσω παρακάτω ώστε να οδηγηθούμε στον ορισμό του εναλλακτικού τουρισμού και στις μορφές αυτού.

Η Εθνική Επιτροπή Εξέτασης των Τουριστικών Πόρων των Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής παρουσίασε έναν από τους πρώτους ορισμούς του τουρισμού που αφορούσε κυρίως τον εσωτερικό τουρισμό. Με βάση αυτήν λέχθηκε ότι τουρίστας είναι ‘‘οποιοσδήποτε κάτοικος των Ηνωμένων Πολιτειών ,ανεξαρτήτως εθνικότητας, που ταξιδεύει προς ένα μέρος 100 μίλια ή περισσότερα μακριά από το σπίτι του, μέσα στις Ηνωμένες Πολιτείες, ή όποιος διαμένει μακριά από το σπίτι του για μία ή περισσότερες βραδιές σε χώρους διαμονής έναντι πληρωμής’’. (William C. Gartner ‘‘*Tourism Development, Principles, Processes, and Policies*’’ in *U.S.Travel Data Center, 1989*’’, International Thomson Publishing, 1996:25)

Ο Cook το 1975 ορίζει τον τουρισμό με βάση συγκεκριμένων κατηγοριών όπως σύμφωνα με γεωγραφικές διαστάσεις ,ανάλογα με τον χρόνο παραμονής μακριά από το σπίτι ,ανάλογα με τους σκοπούς του ταξιδιού και με συνδυασμό όλων των παραπάνω. (William C. Gartner ‘‘*Tourism Development, Principles, Processes, and Policies*’’, International Thomson Publishing, 1996:27)

Το 1975 έχουμε τον ορισμό του Jafar Jafari (1977:8) κατά τον οποίο : ‘‘ο τουρισμός είναι η μελέτη του ανθρώπου που βρίσκεται μακριά από το φυσικό του περιβάλλον, η μελέτη της βιομηχανίας που ικανοποιεί τις ανάγκες του και των επιδράσεων που ασκεί ο τουρίστας στην συγκεκριμένη βιομηχανία και στο περιβάλλον που τον φιλοξενεί’’.

Ο Leiper θεωρεί για τον τουρισμό τα εξής: “είναι ένα ανοικτό σύστημα αποτελούμενο από πέντε στοιχεία που αλληλεπιδρών μεταξύ τους με τα γύρω περιβάλλοντα, το ανθρώπινο στοιχείο, τους τουρίστες, τρία γεωγραφικά στοιχεία: τον χώρο προέλευσης, την διαδρομή και τον χώρο προορισμού, και ένα οικονομικό στοιχείο, την τουριστική βιομηχανία. Και τα πέντε στοιχεία οργανώνονται σε μία λειτουργική και τοπική σχέση, αλληλεπιδρώντας με τους φυσικούς, τεχνολογικούς, κοινωνικούς, πολιτιστικούς, οικονομικούς και πολιτικούς παράγοντες. Το δυναμικό στοιχείο αποτελείται από την μετακίνηση των ανθρώπων η οποία, σε κάποιο βαθμό, έχει ως βάση της την αναψυχή, και περιλαμβάνει την προσωρινή διαμονή μακριά από το σπίτι για τουλάχιστον μία νύκτα” . (William C. Gartner “*Tourism Development, Principles, Processes, and Policies*” in Leiper, International Thomson Publishing, 1996:26)

Τέλος ο Macintosh ορίζει ότι “τουρισμός είναι το σύνολο των φαινομένων και των σχέσεων που προκύπτουν μέσα από τις συναλλαγές με τους τουρίστες, τους επαγγελματικούς προμηθευτές, τις κυβερνήσεις φιλοξενίας, και τις κοινότητες υποδοχής κατά την διαδικασία προσέλκυσης και φιλοξενίας των τουριστών αυτών και των άλλων επισκεπτών”. (William C. Gartner “*Tourism Development, Principles, Processes, and Policies*”, International Thomson Publishing, 1996:26)

Έτσι με βάση τους παραπάνω ορισμούς του τουρισμού μπορούμε να πούμε πως ο τουρισμός είναι αποτέλεσμα μεμονωμένης ή ομαδικής μετακίνησης ανθρώπων σε διάφορους τουριστικούς προορισμούς και τη διαμονή τους σε αυτούς με σκοπό την ικανοποίηση των τουριστικών αναγκών η επιθυμιών τους, όπου η μετακίνηση τους είναι προσωρινού και βραχυχρόνιου χαρακτήρα δηλαδή ενδέχεται να επιστρέψουν στον τόπο μόνιμης διαμονής μέσα σε λίγες μέρες, εβδομάδες ή μήνες και οι σκοποί τους είναι τουριστικοί δηλαδή διαφορετικοί από εκείνους της μόνιμης διαμονής τους.

1.2 Οι Βασικές Μορφές Τουρισμού

Οι βασικές μορφές τουρισμού είναι οι εξής:

- § Μαζικός τουρισμός
- § Ατομικός τουρισμός
- § Εσωτερικός τουρισμός
- § Εξωτερικός τουρισμός
- § Συνεχής τουρισμός
- § Εποχιακός τουρισμός

Αναλυτικότερα ως μαζικό τουρισμό εννοούμε τον τουρισμό ο οποίος χαρακτηρίζεται από ομαδικότητα και συλλογικότητα στην συμμετοχή των τουριστών κατά την διάρκεια της τουριστικής δραστηριότητας.

Αντίθετα ο ατομικός τουρισμός είναι εκείνος ο οποίος χαρακτηρίζεται από την ατομική οργάνωση και εκτέλεση του ταξιδιού εκ μέρους των τουριστών.

Ο εσωτερικός τουρισμός είναι ο τουρισμός ο οποίος πραγματοποιείται από τους ντόπιους κατοίκους μίας χώρας μέσα στα φυσικά όρια της χώρα αυτής. Ο εξωτερικός τουρισμός αντίθετα, πραγματοποιείται από άτομα που εγκαταλείπουν την χώρα μόνιμης διαμονής τους για να επισκεφτούν κάποιες άλλες για τους λόγους που αναφέραμε στο σημείο “ορισμός του τουρισμού”.

Ο συνεχής τουρισμός έχει διάρκεια όλο τον χρόνο ενώ ο εποχιακός επηρεάζεται από τις κλιματολογικές συνθήκες που επικρατούν στην χώρα προορισμού.

(N. Ηγουμενάκης ‘*Τουριστική Οικονομία*’, Εκδόσεις Interbooks, 1997:133-138)

Τέλος θα πρέπει να αναφέρουμε ότι τα είδη του τουρισμού διακρίνονται και με βάση το σκοπό και με βάση την τουριστική δαπάνη.

Κεφάλαιο 2- Ο Εναλλακτικός Τουρισμός

2.1 Ορισμός Εναλλακτικού τουρισμού

Ως εναλλακτική μορφή τουρισμού θεωρείται η μορφή εκείνη η οποία μπορεί να αντικατασταθεί ή μπορεί να αντικαταστήσει μία άλλη. (Σφακιανάκης “Εναλλακτικές μορφές τουρισμού, εκδόσεις Έλλην”).

2.2 Η Διαχρονική Εξέλιξη του Εναλλακτικού Τουρισμού

Η εμφάνιση των εναλλακτικών μορφών τουρισμού άγεται στην προ Χριστού εποχή όπου έχουμε τους Αιγυπτίους και τους Ασσύριους να μετακινούνται για επαγγελματικές κρατικές υποθέσεις (επαγγελματικός τουρισμός). Ακόμη οι Αιγύπτιοι έκαναν συχνά ολιγοήμερες εκδρομές στις όχθες του ποταμού Νείλου με σκοπό να λουστούν στα νερά του οπότε συμπεραίνουμε πως επρόκειτο για ένα είδος ιαματικού τουρισμού.

Στην αρχαία Ελλάδα με τον θεσμό των Αμφικτιονικών (πρόκειται για συγκεντρώσεις αντιπροσώπων των διαφόρων Ελληνικών φύλων με σκοπό την επίλυση θεμάτων έχουμε την πρώτη μορφή Συνεδριακού τουρισμού. (Σφακιανάκης “Εναλλακτικές μορφές τουρισμού , εκδόσεις Έλλην” και *Ηροδότου Ιστορία*, εκδόσεις Κάκτος) Ακόμη στην αρχαία Ελλάδα έχουμε την ανάπτυξη του Αθλητικού και Θρησκευτικού τουρισμού κυρίως με την συμμετοχή ανθρώπων από όλη την ελληνική επικράτεια σε αγώνες γυμνικούς-αθλητικούς (Παναθήναια, Ολύμπια, Πύθια, Ίσθμια) αλλά και με την συμμετοχή τους σε μεγάλες εορτές θεών και θεοτήτων, σε μυστήρια όπως τα Ελευσίνια, Παναθήναια, Κυβέλης, Διονυσιασμοί (καρναβάλι) και άλλα.

Όπως είπαμε πριν ο Ιαματικός τουρισμός αναπτύχθηκε και στην Ελλάδα με την δημιουργία των Ασκληπιείων τα οποία αποτέλεσαν κέντρα ιατρικής φροντίδας για άτομα που έπασχαν από κάποια ασθένεια. Με τα υπερπόντια ταξίδια των αρχαίων θαλασσοπόρων έχουμε την επέκταση του τουρισμού και σε άλλες χώρες εκτός Ευρώπης.

Περίπου από την 30 μετά Χριστόν εποχή μέχρι και την εποχή της Γαλλικής επανάστασης οι κυριότερες μορφές τουρισμού, Συνεδριακός, Ιαματικός, Υγείας, Επαγγελματικός, Αθλητικός, και Θρησκευτικός τουρισμός, που επικράτησαν κατά την αρχαία περίοδο, δεν έπαψαν να υπάρχουν παρά σε μικρότερη έκταση σε σχέση με τις υπόλοιπες περιόδους.

Πρέπει να πούμε ότι τα χρόνια του Μεσαίωνα και της Γαλλικής Επανάστασης, λόγω των πολέμων που επικρατούσαν, δεν ευνοούσαν την εύκολη τουριστική μετακίνηση.

Το 17^ο αιώνα έχουμε τα ταξίδια των νεαρών ευγενών για την μετεξέλιξή τους σε ηγεμόνες και τα ταξίδια της αριστοκρατίας του 18^{ου} αιώνα τα οποία ονομάστηκαν ‘Grand Tour’. (Γ. Ζαχαράτος ‘*Package Tour*’, εκδόσεις Προπομπός, 2003:65-68)

Η ανάπτυξη των οδικών, θαλάσσιων και σιδηροδρομικών δικτύων ευνόησε την μετακίνηση των τουριστών και προς το τέλος του 18^{ου} και αρχές 19^{ου} αιώνα έχουμε την δημιουργία των πρώτων ξενοδοχείων ορεινού χαρακτήρα.

Η εμφάνιση των πρώτων οργανωτών ταξιδιών με πρωτοπόρο τον Thomas Cook (1841) είχε ως αποτέλεσμα την εμπορευματοποίηση του τουρισμού και ως συνέπεια την ραγδαία ανάπτυξή του. (Γ. Ζαχαράτος ‘*Package Tour*’, εκδόσεις Προπομπός, 2003:65-68)

Με την ολοένα και μεγαλύτερη ανάπτυξη του τουρισμού ήρθαμε αντιμέτωποι με τις συνέπειες που προκάλεσε στο περιβάλλον (είτε φυσικό, είτε πολιτιστικό), συνέπειες άλλοτε θετικές και άλλοτε αρνητικές. Καθότι όμως υπήρξε επικράτηση των αρνητικών επιπτώσεων δημιουργήθηκε η ανάγκη να επανεξεταστεί και να αξιολογηθεί ξανά η οργάνωση της τουριστικής δραστηριότητας με την δημιουργία πιο φιλικών και ήπιων προς το περιβάλλον μορφών τουρισμού. Έτσι προέκυψε ο εναλλακτικός τουρισμός ο οποίος θεωρείται ένα είδος τουρισμού πιο φιλικό προς το περιβάλλον και ταυτόχρονα προωθώντας τις τοπικές ανάγκες στην χώρα υποδοχής.

2.3 Τα είδη του Εναλλακτικού τουρισμού (κατηγοριοποίηση)

1. Τουρισμός Υπαίθρου: πρόκειται για την κάθε μορφή τουρισμού που εκδηλώνεται στην ύπαιθρο. Περιλαμβάνει τον Αγροτικό και Γεωργικό τουρισμό.

- i. Αγροτικός τουρισμός: αναπτύσσεται στις αγροτικές περιοχές και αναφέρεται σε όλες τις αγροτικές δραστηριότητες.
- ii. Γεωργικός Τουρισμός: αναπτύσσεται στις περιοχές όπου υπάρχουν καλλιέργειες και αναφέρεται στην γεωργικούς τρόπους ζωής.

Ακόμη στον τουρισμό Υπαίθρου ανήκουν και οι εξής μορφές τουρισμού:

- iii. Φυσιογνωστικός τουρισμός: αναπτύσσεται στις φυσικές περιοχές ώστε να αποκτήσουν γνώσεις οι τουρίστες.
- iv. Περιπατητικός τουρισμός: αναπτύσσεται στα μονοπάτια της υπαίθρου.
- v. Τουρισμός αθλημάτων υπαίθρου (ποδηλασία, κινήγι, αιωροπτερισμός κ.λπ.).
- vi. Περιηγητικός και Εκδρομικός τουρισμός: περιλαμβάνει περιήγηση στην ύπαιθρο.
- vii. Τουρισμός περιπέτειας (όσον αφορά την ύπαιθρο καθ' αυτή).
- viii. Πολιτιστικός τουρισμός, τουρισμός υγείας, μορφωτικός, θρησκευτικός και τουρισμός χαλάρωσης από τη στιγμή που αναπτύσσονται στην ύπαιθρο.
- ix. Οικολογικός τουρισμός (οικοτουρισμός).

2. Τουρισμός Υγείας: είναι ο τουρισμός κατά τη διάρκεια του οποίου οι τουρίστες συμμετέχουν σε προγράμματα υγείας. Ο τουρισμός Υγείας περιλαμβάνει τις εξής μορφές τουρισμού:

- i. Ιαματικός τουρισμός: πρόκειται για τον τουρισμό ο οποίος περιλαμβάνει την μετακίνηση τουριστών με προβλήματα υγείας σε προορισμούς όπου υπάρχουν ιαματικές πηγές.

- ii. Θεραπευτικός τουρισμός: είναι ο τουρισμός ο οποίος περιλαμβάνει προγράμματα θεραπείας είτε με μεθόδους της ορθόδοξης Ιατρικής είτε με μεθόδους της εναλλακτικής Ιατρικής.
 - iii. Τουρισμός φυσικοθεραπείας.
 - iv. Τουρισμός Υγιεινής Διαβίωσης: είναι ο τουρισμός κατά τον οποίο οι τουρίστες ακολουθούν ένα πρόγραμμα φυσικής διαβίωσης όπως σωστή διατροφή, δραστηριότητες διαφόρων μορφών που βοηθούν στην μείωση του άγχους.
 - v. Τουρισμός ομορφιάς: Εδώ ακολουθούνται προγράμματα ομορφιάς.
 - vi. Θερμαλιστικός τουρισμός: είναι το σύνολο των δραστηριοτήτων του Ιαματικού τουρισμού μαζί με τις δραστηριότητες αναψυχής και αναζωογόνησης που μπορούν να βιώσουν και μη ασθενείς τουρίστες, που επισκέπτονται τις πηγές. (Βλ. Παράρτημα Α)
3. Επαγγελματικός τουρισμός: είναι ο τουρισμός κατά τη διάρκεια του οποίου αναπτύσσεται επαγγελματική δραστηριότητα σε συνδυασμό με τουριστικές δραστηριότητες. Ο επαγγελματικός τουρισμός διαιρείται σε κάποιες άλλες μορφές τουρισμού οι οποίες είναι οι εξής:
- i. Συνεδριακός τουρισμός: όπου έχουμε την συμμετοχή των τουριστών σε κάποιο συνέδριο και εκτός χρόνου του συνεδρίου υπάρχει συμμετοχή σε τουριστικές δραστηριότητες.
 - ii. Τουρισμός Εκθέσεων: όπου έχουμε την συμμετοχή των τουριστών σε κάποια έκθεση.
 - iii. Τουρισμός σεμιναρίων, συμποσίων, συσκέψεων.
 - iv. Τουρισμός Κινήτρων: Πρόκειται για τον τουρισμό κατά τον οποίο τα τουριστικά πακέτα ωθούν (σαν κίνητρα) τους επαγγελματίες σε μεγαλύτερες από τις συνηθισμένες αποδόσεις.

4. Αειφόρος Τουρισμός: είναι ο τουρισμός ο οποίος αναπτύσσεται σε αρμονία με το περιβάλλον. Δεν βλάπτει ή καταστρέφει το περιβάλλον (είτε πολιτιστικό, είτε φυσικό, είτε οικονομικό, είτε κοινωνικό).
5. Οικοτουρισμός: πρόκειται για μία αειφόρου τύπου τουρισμό που κατευθύνεται προς την απόκτηση γνώσεων για την φύση και την διατήρηση του περιβάλλοντος στο οποίο στοχεύει.
6. Αθλητικός τουρισμός: είναι το είδος εκείνο του τουρισμού που το τουριστικό προϊόν απευθύνεται σε αθλητικές κυρίως δραστηριότητες. Ο αθλητικός τουρισμός διαφοροποιείται ως εξής:
 - i. Τουρισμός κλασικών αθλημάτων (ολυμπιακοί αγώνες, πρωταθλήματα στίβου και λοιπά).
 - ii. Τουρισμός Αθλημάτων Υπαίθρου, οποίος εντάσσεται και στον τουρισμό περιπέτειας (αλεξίπτωτο πλαγιάς, κατάβαση ποταμού , κυνήγι, ποδηλασία, ιππασία).
 - iii. Τουρισμός Αθλημάτων Θαλάσσης, ο οποίος εντάσσεται και στον τουρισμό περιπέτειας (jet ski, surfing, wind surfing, kite surfing, scuba diving, ιστιοπλοΐα, θαλάσσιο σκι, αλεξίπτωτο θαλάσσης, ψαροτούφεκο).
 - iv. Ορεινός Αθλητικός τουρισμός, ο οποίος εντάσσεται και στον τουρισμό Υπαίθρου αλλά και στον τουρισμό Περιπέτειας (ορειβασία, αναρρίχηση, αλπινισμός, σκι, snowboard, kite snowboard, snowmobile, ορειβατικό σκι).
 - v. Περιπατητικός τουρισμός (πεζοπορία).

Οι παραπάνω κατηγορίες μπορούν να αποτελέσουν και από μόνες τους κάποια μορφή εναλλακτικού τουρισμού, (για παράδειγμα ο ορειβατικός τουρισμός αποτελεί από μόνος του μία μορφή τουρισμού) αλλά εντάσσονται και σε άλλες κατηγορίες, έτσι είναι στην προσωπική κρίση του καθενός που θα τις εντάξει.

7. Κοινωνικός τουρισμός: είναι το είδος του τουρισμού που απευθύνεται σε όλο το κοινωνικό σύνολο. Σκοπεύει στην αντιμετώπιση της επιβάρυνσης του μαζικού τουρισμού στο κοινωνικό γίγνεσθαι της χώρας που υποδέχεται τους τουρίστες.

Περιλαμβάνει:

- i. Τον τουρισμό για άτομα με ειδικές ανάγκες.
- ii. Τον τουρισμό ατόμων τρίτης ηλικίας.
- iii. Τον τουρισμό των νέων.

8. Παράκτιος τουρισμός: είναι ο τουριστικός προορισμός ο οποίος έχει σαν τουριστικό προορισμό τις ακτές της θάλασσας.

Στο συγκεκριμένο είδος μπορεί να ενταχθεί και ο θαλάσσιος αθλητικός τουρισμός που αναφέραμε πιο πάνω.

9. Θαλάσσιος Τουρισμός: είναι ο τουρισμός του οποίου ο τουριστικός προορισμός είναι το ανοικτό πέλαγος (π.χ τουρισμός κρουαζιερόπλοιων).

10. Παραλίμνιος τουρισμός: πρόκειται για τον τουρισμό στον οποίον υπάρχει τουριστικό ενδιαφέρον για τις λίμνες της χώρας υποδοχής.

11. Παραποτάμιος τουρισμός: όμοιος με τον παραλίμνιο τουρισμό. Εδώ το ενδιαφέρον έγκειται στα ποτάμια.

12. Τουρισμός υδροβιότοπων: είναι το είδος εναλλακτικού τουρισμού που ασχολείται με την μελέτη των υδροβιότοπων. Στον σε τουρισμό παρατήρησης πουλιών και άλλων ειδών της πανίδας και χλωρίδας, στον κυνηγητικό τουρισμό, στον τουρισμό αλιείας, στον περιπατητικό τουρισμό και στον εκδρομικό τουρισμό.

13. Πολιτιστικός τουρισμός: είναι ο τουρισμός που γίνεται για πολιτιστικούς λόγους. Ο τουρισμός που έχει σαν κύριο τουριστικό προϊόν την επαφή, γνωριμία, γνώση και απόλαυση του πολιτιστικού πολιτισμού των τουριστικών

προορισμών και τις διάφορες πολιτιστικές εκδηλώσεις και δραστηριότητες. Περιλαμβάνει τις εξής μορφές τουρισμού:

- i. **Θρησκευτικός τουρισμός:** είναι η μορφή εκείνη του τουρισμού που δεν απευθύνεται σε κάποια συγκεκριμένη εποχή, δεν επιλέγει συγκεκριμένους τουριστικούς προορισμούς παρά μόνο εκείνους που αφορούν θρησκευτικό ενδιαφέρον.
- ii. **Μαθησιακός τουρισμός:** είναι ο τουρισμός που έχει σαν τουριστικό προϊόν την μάθηση και την εκπαίδευση.

14. Χρονομεριστικός τουρισμός: είναι ο τουρισμός ο οποίος αφορά τη χρήση ενός καταλύματος για ορισμένη χρονική περίοδο κατά έτος για ορισμένα χρόνια και κάτω από ορισμένες προϋποθέσεις.

15. Τουρισμός Ανταλλαγής κατοικιών: κατά την συγκεκριμένη μορφή τουρισμού έχουμε την ανταλλαγή κατοικιών για διακοπές.

16. Κοσμοπολίτικος τουρισμός: περιλαμβάνει την μετακίνηση ενός διεθνούς γκρουπ εξεχόντων ανθρώπων προς τα τουριστικά θέρετρα μόδας.

17. Επιλεκτικός τουρισμός: είναι ο τουρισμός κατά την διάρκεια του οποίου οι τουρίστες επιλέγουν τα τουριστικά προϊόντα που θα καταναλώσουν.

18. Τουρισμός των Σακιδιούχων (backpacking tourism): πρόκειται για το είδος του τουρισμού το οποίο προτιμάται από φτωχούς κυρίως νεαρούς οι οποίοι επιδιώκουν όσο το δυνατόν φθηνότερες διακοπές και περισσότερες εμπειρίες.

19. Ερωτικός τουρισμός.

20. Γυμνιστικός τουρισμός.

21. Τουρισμός των Καζίνο.

Θα πρέπει να επισημάνουμε πως η κατηγοριοποίηση των εναλλακτικών μορφών τουρισμού γίνεται και με άλλους τρόπους όπως:

§ *Κατηγοριοποίηση με βάση τις φιλικές προς το περιβάλλον εναλλακτικές μορφές τουρισμού:*

- 1) Ο Αειφόρος τουρισμός
- 2) Ο Οικοτουρισμός
- 3) Ο τουρισμός Υπαίθρου

§ *Κατηγοριοποίηση με βάση επιθετικούς προσδιορισμούς των μορφών εναλλακτικού τουρισμού:*

- 1) Διαστημικός
- 2) Υποβρύχιος
- 3) Εξωτικός
- 4) Επικίνδυνος

§ *Κατηγοριοποίηση με βάση τον ετήσιο κύκλο:*

Κατά την καλοκαιρινή περίοδο

- § Παράκτιος, θαλάσσιος και παραλίμνιος τουρισμός
- § Παραθεριστικός τουρισμός
- § Αθλητικός τουρισμός

Κατά την χειμερινή περίοδο

- § Χιονοδρομικός, παγοδρομικός, ορειβατικός τουρισμός
- § Τουρισμός παραχείμασης
- § Αθλητικός τουρισμός

Κατά την διάρκεια την άνοιξης

- § Επαγγελματικός τουρισμός
- § Οικοτουρισμός
- § Αγροτουρισμός

Κατά την διάρκεια όλου του έτους

- § Αθλητικός τουρισμός
- § Τουρισμός Υγείας
- § Επιλεκτικός τουρισμός
- § Πολιτιστικός τουρισμός

2.4 Οφέλη που προκύπτουν από τις εναλλακτικές μορφές τουρισμού

- § Οι θέσεις εργασίας διανέμονται πιο αξιοκρατικά.
- § Οι ντόπιες περιοχές συγκεντρώνουν ένα υψηλότερο ποσοστό εσόδων.
- § Δημιουργούνται περισσότερες ευκαιρίες για την συμμετοχή ντόπιων επιχειρηματιών στον τουριστικό κλάδο.
- § Προωθείται η αυθεντικότητα της περιοχής.
- § Αποφεύγεται η πίεση με τη μη πέραση του αριθμού τουριστών σε σχέση με τον αριθμό των ντόπιων.
- § Υπάρχει ένας πιο επιθυμητός τύπος τουριστών.
- § Τα καθαρά έσοδα είναι υψηλότερα και τα χρήματα διακινούνται στην ντόπια κοινότητα.
- § Δημιουργούνται περισσότερες θέσεις εργασίας.
- § Η κοινότητα λαμβάνει κρίσιμες αποφάσεις ανάπτυξης.
- § Προστατεύεται η ακεραιότητα του φυσικού πλούτου.

(www.sciencedirect.com, Weaver ‘*the benefits of tourism*’, 1993)

2.5 Διαφορές μεταξύ εναλλακτικού και μαζικού τουρισμού

Ο μαζικός τουρισμός χαρακτηρίζεται από ταχεία ανάπτυξη, χωρίς να λαμβάνει υπόψη τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις (φυσικές και πολιτιστικές). Οδηγεί σε μία ανεξέλεγκτη ανάπτυξη η οποία δεν προχωράει σε σωστή πορεία. Ο εναλλακτικός τουρισμός παρουσιάζει πιο αργή, σταθερή και σίγουρη πορεία. Προστατεύει το περιβάλλον και τις τοπικές ανάγκες.

Στον μαζικό τουρισμό οι τουρίστες κινούνται γρήγορα χωρίς να αφομοιώνουν τα χαρακτηριστικά της τοπικής κοινωνίας που επισκέπτονται ενώ στον εναλλακτικό τουρισμό υπάρχουν προσπάθειες επικοινωνίας των τουριστών με τους ντόπιους και σεβασμό προς την κοινωνία τους.

Όσον αφορά την κατάσταση στον επαγγελματικό τομέα, στον μαζικό τουρισμό κυριαρχούν οι πολυεθνικές εταιρείες ενώ οι τοπικού συνεταιρισμοί παραγκωνίζονται. Στον εναλλακτικό τουρισμό ενθαρρύνεται η τοπική οικονομία και ο τοπικός πληθυσμός καθορίζει τον τρόπο εκμετάλλευσης των διαθέσιμων πόρων.

Ακόμη στον μαζικό τουρισμό η ανάπτυξη των περιοχών από άτομα άσχετα από την τοπική κοινωνία είναι τέτοιες που αλλάζουν εντελώς το φυσικό και πολιτιστικό χαρακτήρα αυτών. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα να μειωθούν οι παραδοσιακές βιομηχανίες. Αντίθετα ο εναλλακτικός τουρισμός δίνει μεγαλύτερη έκφραση στην τοπική εργασία και στα ντόπια κεφάλαια χωρίς να επηρεάζει σημαντικά τον φυσικό και πολιτιστικό περιβάλλον.

Τέλος θα πρέπει να επισημανθεί ότι και ο εναλλακτικός τουρισμός συμβάλλει αρνητικά σε κάποιους παράγοντες όπως στην οικονομία, λόγω της μικρής συγκέντρωσης τουριστών.

(Butler, 1990)

Κεφάλαιο 3-Τουρισμός Περιπέτειας

3.1 Τουρισμός Περιπέτειας (εννοιολογική προσέγγιση)

Η έννοιες που κατά καιρό έχουν δοθεί για τον τουρισμό Περιπέτειας ποικίλουν και διαφέρουν αρκετά μεταξύ τους. Εδώ θα προσπαθήσουμε να αναφέρουμε μερικούς από τους όρους αυτούς ώστε να καταφέρουμε να ορίσουμε τι είναι τουρισμός Περιπέτειας.

Το Υπουργείο Τουρισμού του Καναδά έχει ορίσει τον τουρισμό περιπέτειας ως μία υπαίθρια δραστηριότητα αναψυχής, που λαμβάνει χώρα σε έναν ασυνήθιστο προορισμό, περιλαμβάνει κάποια μορφή ασύμβατων μέσων μεταφοράς και τείνει να σχετίζεται με χαμηλά ή υψηλά επίπεδα δραστηριότητας. (D. A. Fennell, ‘*Ecotourism*’, Εκδόσεις Έλλην in *Canadian Tourism Commission*, 1995: 5)

Μελετητές όπως ο Quinn προσπαθεί να ορίσει τον τουρισμό περιπέτειας λέγοντας ότι η περιπέτεια είναι η επιθυμία για μία κατάσταση, που δεν υπάρχει μέσα στο άτομο. (D. A. Fennell, “*Ecotourism*”, Εκδόσεις Έλλην in Quinn, 1990)

Ο Ewert βάσει μελετών του θεωρεί ότι ο τουρισμός περιπέτειας μπορεί να είναι τρόπος για διαφυγή, αναγνώριση προς το κοινωνικό σύνολο αλλά και δίψα για ευχαρίστηση, πρόκληση, προσωπική δοκιμασία και αυτοέλεγχος. (D. A. Fennell, “*Ecotourism*”, Εκδόσεις Έλλην: 83)

Οι Fennell και Eagles υποστήριξαν ότι ο κίνδυνος, τα άγνωστα αποτελέσματα επιφέρουν τη ζήτηση για τουρισμό περιπέτειας.

Με βάση τα παραπάνω και κατά την προσωπική μου άποψη τουρισμός περιπέτειας ονομάζεται το είδος του τουρισμού (οργανωμένο και μη) το οποίο περιλαμβάνει την διαμονή των τουριστών σε τουριστικά καταλύματα σε συνδυασμό με την διεξαγωγή extreme αθλημάτων με σκοπό την δημιουργία νέων προς τον τουρίστα αισθημάτων.

3.2 Οι λόγοι που οδηγούν το άτομο προς τον τουρισμό Περιπέτειας

Για κάθε ένα άτομο τα αισθήματα που το οδηγούν προς αυτό το είδος τουρισμού είναι διαφορετικά.

Σε αυτήν την παράγραφο θα προσπαθήσω να αναλύσω τα εν λόγω αισθήματα-λόγους. Για την ανάλυση αυτή δεν στηρίχτηκα σε κάποιου είδους βιβλιογραφία αλλά μέσω της προσωπικής μου ενασχόλησης, για πολλά χρόνια, με τον τομέα αυτό, είμαι πιστεύω σε θέση να γνωρίζω από πρώτο χέρι τι συμβαίνει στο χώρο.

Πρώτον, τα αισθήματα τα οποία κυριαρχούν στον τουρισμό περιπέτειας είναι τα εξής: η απορρόφησή του ενδιαφερόμενου σε κάτι πιο ενδιαφέρον, η έντονη αυτοσυγκέντρωση, επίτευξη στόχων, η καλλιέργεια των ικανοτήτων, νέες προκλήσεις, αισθήματα υπέρβασης και απόδραση από το άγχος της καθημερινότητας και πάνω από όλα το αίσθημα της αδρεναλίνης.

Δεύτερον, από τη στιγμή που καθορίσαμε τους λόγους υποκίνησης προς τον τουρισμό Περιπέτειας πρέπει να καθορίσουμε το είδος των ατόμων που επιζητούν την συγκεκριμένη μορφή τουρισμού. Για παράδειγμα είναι διαφορετικά τα αισθήματα ενός ορειβάτη που ασχολείται αρκετά χρόνια με αυτό σε σχέση με τα αισθήματα ενός ατόμου που απλά επιλέγει για πρώτη φορά τον τουρισμό Περιπέτειας.

Η πρώτη κατηγορία ατόμων είναι οι “αρχάριοι”. Οι περισσότεροι επιλέγουν τον τουρισμό Περιπέτειας διότι τους προσφέρει το αίσθημα του κινδύνου και της αδρεναλίνης, ένα αίσθημα που τους δίνει την δυνατότητα να ξεφύγουν από την καθημερινότητά τους. Παρά το γεγονός ότι μία δραστηριότητα μπορεί να αποβεί εξαντλητική ή πολύ επικίνδυνη, η ψυχική ηρεμία που αισθάνονται είναι ότι καλύτερο τους συνέβη. Η αναζωογόνηση, η ευφορία, η υπέρβαση είναι πράγματα τα οποία δεν μπορείς να τα ζήσεις στο καθημερινό σου περιβάλλον.

Η δεύτερη κατηγορία είναι άτομα τα οποία κλείνουν πολλά χρόνια ενασχόλησης με αυτό το είδος του τουρισμού. Αποτελεί για αυτούς ένα είδος hobby. Τα άτομα αυτά παρακινούνται από διαφορετικούς λόγους σε σχέση με την προηγούμενη κατηγορία ατόμων. Για παράδειγμα οι ορειβάτες και οι αναρριχητές έχουν δηλώσει πως ναι μεν ασχολούνται λόγω της αδρεναλίνης που τους προσφέρει η δραστηριότητα αλλά ασχολούνται δε και για τις νέες προκλήσεις που τους προσφέρει. Ανεβαίνοντας σε όλο και μεγαλύτερα βουνά με ολοένα και δυσκολότερες διαδρομές, αισθάνονται όλο το μεγαλείο της φύσης, μαθαίνουν τι σημαίνει εξάντληση, υπέρβαση των ορίων τους τα οποία μέσω της συνεργασίας μετατρέπονται σε αισθήματα ισότητας και αδερφοσύνης. Εκεί πάνω δεν υπάρχει τίποτε άλλο παρά μόνο εσύ, ο σύντροφός σου, η φύση και η ελευθερία!

Εδώ ταιριάζει και το πολύ γνωστό ρητό του Φρέντεριχτ Νίτσε “Λίγες ώρες Ορειβασίας μετατρέπουν έναν αγύρτη και έναν άγιο σε δύο ίδια όντα”.

Οι αεροπτεριστές δηλώνουν ότι το να πετάνε όπως τα πουλιά είναι κάτι το φανταστικό, απερίγραπτο. Η ελευθερία που νιώθουν εκεί πάνω δεν μπορεί να συγκριθεί με τίποτα άλλο στον κόσμο, και πολλές ακόμη κάποιιοι λένε ότι σχεδόν αγγίζουν το “Θείο”. Βιώνουν την αίσθηση της μοναδικότητας, κατανοούν την ύπαρξη τους.

Η τρίτη κατηγορία ατόμων είναι εκείνοι οι οποίοι επιζητούν κοινωνική προβολή, επίτευξη στόχων και ρεκόρ, και πολλές φορές και χρήματα. Η κατηγορία αυτή ρισκάρει σχεδόν τα πάντα για να επιτύχει τους στόχους της με σκοπό να αποκτήσει φήμη και δόξα.

Αν και δεν αποτελούν άμεσα είδος τουριστών συσχετιζόμενο με το είδος αυτό του τουρισμού θα πρέπει να αναφέρουμε και μία τέταρτη και τελευταία κατηγορία αυτήν των επαγγελματιών του είδους. Αυτοί που μας δίνουν την δυνατότητα να πάρουμε μέρος στις δραστηριότητες του τουρισμού περιπέτειας με ασφάλεια, αυτοί που μας εφοδιάζουν με τις απαραίτητες γνώσεις για να ασχοληθούμε με αυτό που αγαπούμε. Έτσι πιστεύω πως και αυτή η κατηγορία έμμεσα έχει σχέση με τον τουρισμό Περιπέτειας.

3.3 Οι δραστηριότητες του τουρισμού Περιπέτειας

Οι δραστηριότητες-αθλήματα του τουρισμού Περιπέτειας είναι αρκετές/ά και μπορούμε να τις κατατάξουμε ως εξής:

- § *Αθλήματα Θαλάσσης* (Surfing, Wind surfing, Kite boarding, Wakeboard, Jet-Ski, Θαλάσσιο Σκι, Αλεξίπτωτο Θαλάσσης, Ιστιοπλοΐα, Καταδύσεις).
- § *Αθλήματα Ποταμού* (Canoe, Kayak, Rafting, Hot-dog, Monoraft).
- § *Αθλήματα Βουνού* (Ski, Snowboarding, Kite snowboarding, Canyoning, Ορειβασία, Αναρρίχηση, Παγοαναρρίχηση, Καταρρίχηση, Πεζοπορία, , Ποδηλασία, Downhill, Jeep 4X4, Enduro).
- § *Αθλήματα Γενικού Terrain* (Σπηλαιολογία, Ιππασία, Bungee Jumping).
- § *Εναέρια αθλήματα* (Αλεξίπτωτο πλάγιας, Ελεύθερη πτώση, Trike).

Στη συνέχεια θα περιγράψουμε το καθένα άθλημα ξεχωριστά, αναφέροντας ταυτόχρονα πληροφορίες σχετικά με την διεξαγωγή του καθώς και τους φορείς του.

3.3.1. Αθλήματα Θαλάσσης

Surfing

Το surfing (κυματοδρομία) εμφανίστηκε για πρώτη φορά στις νότιες θάλασσες του Ειρηνικού Ωκεανού. Οι ιθαγενείς των νησιών της Πολυνησίας μάθαιναν να γλιστρούν πάνω στα ψηλά κύματα μέχρι την ακτή, χρησιμοποιώντας ξύλινες σανίδες.

Η πρώτη αναφορά στο surfing έγινε από τον James Cook, τον Άγγλο θαλασσοπόρο το 1777. Ο Cook θαύμασε τον τρόπο με τον οποίο οι ιθαγενείς στα νησιά Ταϊτή και Οάχου (Χαβάη) επιδίδονταν στο surfing χρησιμοποιώντας σανίδες και κανό. Το surfing κινδύνεψε να εξαφανιστεί, γιατί οι χριστιανοί ιεραπόστολοι που έφταναν στην περιοχή θεώρησαν ηδονιστική και ανήθικη τη δραστηριότητα αυτή και την απαγόρευσαν.

Η αναβίωση του surfing και η διάδοσή του σε όλο τον κόσμο οφείλεται στον Duke Kahanamoku, έναν περίφημο κολυμβητή και σερφίστα, που διέδωσε το surfing στην Αυστραλία το 1915 και ίδρυσε τον πρώτο σύλλογο surfing στο Waikiki τη δεκαετία του 1920. Το surfing διαδόθηκε στην Αμερική και απέκτησε φανατικούς οπαδούς. (www.e-paideia.net)

Όσον αφορά την Ελλάδα το συγκεκριμένο άθλημα δεν γνωρίζει πολλούς οπαδούς σε σχέση με τις υπόλοιπες χώρες διότι δεν υπάρχουν οι κατάλληλες συνθήκες και τα μεγάλα κύματα τα οποία βοηθούν στην διεξαγωγή του .

Απευθύνεται σε άτομα με καλή φυσική κατάσταση και για όσους ενδιαφέρονται ο εξοπλισμός του περιλαμβάνει την κυματοσανίδα, η τιμή της οποίας ξεκινά από 200 ευρώ και φτάνει μέχρι 1000 ευρώ.

Επίσης χρειάζεται και μία εσωθερμική φόρμα για την αποφυγή υποθερμίας σε περίπτωση ψυχρού περιβάλλοντος.

Windsurfing

Το windsurfing (ιστιοσανίδα) έκανε την εμφάνισή του στα τέλη της δεκαετίας του '60 στην Καλιφόρνια. Το άθλημα κατάγεται από το surfing (κυματοδρομία), σε συνδυασμό με την ιστιοπλοΐα.

Ένας ναυτικός, ο Jim Drake, και ένας φίλος του surfing, ο Hoyle Schweizer, είχαν την ιδέα να τοποθετήσουν άλμπουρο και πανί στη σανίδα του surf. Οι δύο φίλοι ανακάλυψαν και πατεντάρισαν έναν ειδικό σύνδεσμο-μηχανισμό που επέτρεπε στο άλμπουρο, το πανί και τη διπλή μάτσα να στερεώνεται πάνω σε μία σανίδα του surf, φτιαγμένη από πολυαιθυλένιο, να περιστρέφεται και να κινείται ελεγχόμενα προς κάθε κατεύθυνση. Βάφτισαν την εφεύρεσή τους Windsurfer και άρχισαν τη μαζική παραγωγή του στις αρχές τις δεκαετίας του '70. Το καινούριο αυτό σπορ διαδόθηκε γρήγορα στην Αμερική και μερικά χρόνια αργότερα κατέκτησε και την Ευρώπη.

Το πρώτο παγκόσμιο πρωτάθλημα έγινε το 1973, ενώ το 1984 το windsurfing έγινε Ολυμπιακό άθλημα.

Στην χώρα μας το εν λόγω άθλημα γνωρίζει αρκετούς θαυμαστές καθότι η Ελλάδα προσφέρει πάρα πολύ καλές συνθήκες για την διεξαγωγή του. Ακόμη για όποιον ενδιαφέρεται να ασχοληθεί με αυτό, οι σύλλογοι στους οποίους μπορεί να απευθυνθεί είναι αρκετοί και η εκπαίδευση στοιχίζει περίπου 40 ευρώ ανά μήνα.

Απευθύνεται σε άτομα ανεξαρτήτου ηλικίας και φυσικής κατάστασης ενώ ο εξοπλισμός που χρειάζεται κάποιος αν θέλει να ασχοληθεί με το άθλημα είναι αρκετά ακριβός αλλά απαραίτητος. Οι καινούργιες ιστιοσανίδες ξεκινούν από 1000 ευρώ και φτάνουν τα 3000 ευρώ. Παρόλα αυτά στο εμπόριο μπορεί να βρει κάποιος και μεταχειρισμένες σε πολύ καλές τιμές.

Εκτός από αυτά θα χρειαστούν επίσης τα εξής:

- § Γάντια.
- § Κουκούλα.
- § Παπούτσια.
- § Στολή.
- § Ζώνες (δέστρες).
- § Και το βασικότερο: σωσίβιο.

Για περιπτώσεις κινδύνου, όσοι κάνουν windsurfing πρέπει να έχουν μαζί τους φωτοβολίδες και σφυρίχτρα. Έτσι, μπορούν να ειδοποιήσουν από απόσταση και να καλέσουν βοήθεια.

Τα μέρη στα οποία μπορεί κάποιος να κάνει windsurfing είναι αρκετά. Αναφέρουμε ενδεικτικά τα σημαντικότερα από αυτά στο Παράρτημα Β

Kite board

Το kite boarding προέρχεται από το συνδυασμό πολλών άλλων αθλημάτων (windsurfing, water-ski, wakeboard, paragliding) και από μία άποψη θα μπορούσε να θεωρηθεί η φυσική εξέλιξη του windsurfing. Ο αναβάτης χρησιμοποιεί ένα μικρό σκάφος, το οποίο οδηγεί ενώ κρατά τη μάτσα, που τον συνδέει με μακριά σχοινιά με τον αετό.

Το βασικό χαρακτηριστικό, που διακρίνει το kite boarding, είναι η δύναμη της άνωσης, η δύναμη, με την οποία ο αναβάτης μπορεί να χρησιμοποιήσει την έλξη του αετού προς τα πάνω, για να πραγματοποιήσει πολύ ψηλά άλματα και εντυπωσιακότετους ελιγμούς.

Η ιστορία του kite board ξεκινά από αρχαιοτάτων χρόνων και κυρίως από την Κίνα όπου οι Κινέζοι άρχισαν να κατασκευάζουν τους πρώτους Ιπτάμενους Αετούς, αετούς που χρησιμοποίησαν και για την ναυσιπλοΐα. Έτσι ερχόμαστε στο 1800 όπου ο Βρετανός εφευρέτης George Pocock δημιούργησε μεγάλους αετούς ικανούς να τραβούν μικρά καρότσια στη στεριά και βάρκες στο νερό. Το 1919 ο αμερικάνος Samuel Cody ήταν ο πρώτος άνθρωπος, που κατάφερε να περάσει με την χρήση αετού το στενό της Μάγχης.

Το 1970 ο αμερικάνος σχεδιαστής αετών Peter Powell από την Florida έφτιαξε ένα Delta Kite, με το οποίο έκανε και πλεύσεις με μικρές βάρκες αλλά και το χρησιμοποίησε στην ξηρά. Την ίδια χρονιά ο Άγγλος Keith Stewart, με αετούς ίδιας σχεδίασης και με την χρήση ενός καταμαράν 9 ποδιών διασχίζει το στενό της Μάγχης. Το 1977 παρατηρείται σημαντική εξέλιξη, αφού ο Ολλανδός Gijssbertus Adrianus Panhuisse κατοχυρώνει την πρώτη ευρεσιτεχνία για ένα νέο άθλημα, το οποίο χρησιμοποιεί ένα είδος surf board, πάνω στο οποίο στέκεται ο αναβάτης, ο

οποίος χρησιμοποιεί ως κινητήρια δύναμη αλεξίπτωτο μεταφέροντας τη δύναμη αυτού στον ίδιον και στο σκάφος μέσω ενός γάντζου. Το 1980 ο Arnaud de Rosnay, φημισμένος για την πραγματοποίηση περιέργων και επικίνδυνων αποστολών, περνάει το στενό της Μάγχης με surf board και αετό αντί για πανί. Το 1980 ο Ελβετός Andreas Kuhn χρησιμοποιεί σκι θαλάσσης και αλεξίπτωτο εκτελώντας την πρώτη καταγεγραμμένη προσπάθεια. Το 1987 οι αδελφοί Bruno & Dominique Legaignoux εδραιώνονται στον χώρο του kite boarding κατοχυρώνοντας παγκοσμίως την πατέντα των φουσκωτών αετών της WIPIKA (Wind Powered Inflatable Kite Aircraft). (www.Kiteboard.com)

Το kite board αποτελεί ένα αρκετά επικίνδυνο άθλημα, ίσως και από τα πιο επικίνδυνα, και χρειάζεται ειδική εκπαίδευση για μπορέσει κάποιος να το εκτελέσει. Στην χώρα μας έχει έρθει τα τελευταία 7 χρόνια περίπου, ενώ οι φορείς που ασχολούνται με αυτό είναι λιγοστοί.

Η εκπαίδευση στοιχίζει 25 την ώρα ενώ υπάρχουν και μαγαζιά από τα οποία αν αγοράσεις τον εξοπλισμό, σου προσφέρουν δωρεάν την εκπαίδευση. Ο εξοπλισμός στοιχίζει 2000 ευρώ περίπου και περιλαμβάνει τα εξής:

- § Σκάφος-Αετός.
- § Ισοθερμική φόρμα.
- § Σωσίβιο.
- § Κράνος .
- § Παπούτσια.
- § Γάντζος .
- § Leash : Οι συνδετικοί μάντες που ενώνουν τον αετό και το σκάφος με τον αναβάτη.
- § Γυαλιά.

Τα μέρη διεξαγωγής του αθλήματος είναι επιλεγμένα, ενώ απαγορεύεται αυστηρά η διεξαγωγή του σε πολυσύχναστες παραλίες για αποφυγή ατυχήματος.

Παραμένει ένα από τα πιο εντυπωσιακότερα αθλήματα διότι προσφέρει μεγάλες συγκινήσεις, αυξημένο αίσθημα κινδύνου, και πολλά άλματα.

Θαλάσσιο σκι

Το θαλάσσιο σκι ανακαλύφθηκε το 1900 όταν μια παρέα νεαρών πήγε βόλτα σε λίμνη με τον Captain Le Roy. Η παρέα αυτή δεν ήθελε να βγει από το νερό έτσι μετά το τέλος της διασκέδασης ο καπετάνιος πέταξε στο νερό ένα ξύλινο σκέπασμα από κιβώτιο, το έδεσε μ' ένα σχοινί από τη βάρκα και οι νεαροί ανέβηκαν επάνω για να τους σύρει στην ακτή. Έτσι, ξεκίνησε η ιδέα του θαλάσσιου σκι, που βέβαια ονομάστηκε θαλασσοπορία (Aquaplaning). Ο κόμης Maximilian Pulaski, ιδρυτής του φημισμένου Cote Yacht Club στη Γαλλία, έφτιαξε το 1929 δύο πέδιλα σκι και πρόσθεσε σε αυτά λάστιχα, για να κρατούν τα πόδια. Το 1922, ο Ralf Samuelson είχε δέσει τα πέδιλα πίσω από τη βάρκα του πατέρα του κρατώντας ένα σχοινί. Μετά δοκίμασε να φορέσει δυο σανίδες από βαρέλι, αλλά απέτυχε. Στη λίμνη του Annecy της Γαλλίας, στρατιώτες Αλπινιστές σκέφτηκαν να δοκιμάσουν να κάνουν σκι στη λίμνη φορώντας τα πέδιλα της χιονοδρομίας. Βέβαια, η πρώτη προσπάθεια απέτυχε διότι τα σκι ήταν στενά. Έτσι, χρησιμοποίησαν πιο φαρδιά και πιο κοντά σκι, καθώς και μπότες, για να προσδέσουν τα πόδια, και πέτυχαν. Η ανάπτυξη των θαλάσσιων σκι ήταν ραγδαία. Τα υλικά βελτιώθηκαν, δίνοντας περισσότερες δυνατότητες στους σκιέρ και παρέχοντας μεγαλύτερη ασφάλεια. Το 1948, ιδρύεται η Παγκόσμια Ένωση Θαλάσσιου Σκι και το 1949 γίνεται το πρώτο Παγκόσμιο Πρωτάθλημα στη Γαλλία. Μέχρι το 1951 υπήρχαν μόνο η Διεθνής Ένωση Θαλασσίου Σκι και η Παγκόσμια Ομοσπονδία Θαλασσίου Σκι. Το 1955 ιδρύεται η Παγκόσμια Ένωση Θαλασσίου Σκι , που το 1988 μετονομάστηκε σε Διεθνή Ομοσπονδία Θαλασσίου Σκι. (Γενική Γραμματεία Αθλητισμού)

Όσον αφορά την Ελλάδα κάποιοι λένε ότι το θαλάσσιο σκι ξεκίνησε στο χώρο της Βουλιαγμένης από διάφορα άτομα που είχαν τη δυνατότητα να κατέχουν κάποιο ταχύπλοο σκάφος ή είχαν ταξιδέψει στο εξωτερικό, όπου είδαν και γνώρισαν αυτό το νέο άθλημα.

Το θαλάσσιο σκι, με τη σημερινή του μορφή (δύο πέδιλα), εμφανίζεται πράγματι στη Βουλιαγμένη περίπου το 1957 και ο Ναυτικός Όμιλος Βουλιαγμένης είναι το πρώτο σωματείο που ίδρυσε τμήμα θαλασσίου σκι και εκπροσωπεί την Ελλάδα στην Παγκόσμια Ένωση Θαλασσίου Σκι μέχρι την ίδρυση της Ελληνικής

Ομοσπονδίας Θαλάσσιου Σκι (1963). Το 1963 ιδρύεται η Ελληνική Ομοσπονδία Θαλάσσιου Σκι (Ε.Ο.Θ.ΣΚΙ), που αναλαμβάνει να διαδώσει και να αναπτύξει το άθλημα στην Ελλάδα, ενώ παράλληλα, μαζί με την ανάπτυξη του τουρισμού, έχουμε και την παρουσία των ιδιωτικών σχολών θαλάσσιου σκι. (Γενική Γραμματεία Αθλητισμού)

Το θαλάσσιο σκι περιλαμβάνει τρία αγωνίσματα. Το σλάλομ, τα άλματα και τις φιγούρες. Και τα τρία αυτά είδη αποτελούν ολυμπιακά αθλήματα πλέον.

Για να εκπαιδευθεί κάποιος στο άθλημα του θαλάσσιου σκι το μόνο που χρειάζεται είναι να απευθυνθεί σε κάποιον σύλλογο που ασχολείται με αυτό. Στην Ελλάδα υπάρχουν πληθώρα συλλόγων που εκπαιδεύουν αλλά και προσφέρουν και απλές βόλτες με σκι σε όσους το επιθυμούν. Μία απλή κούρσα στοιχίζει 20-25 ευρώ. Η εκπαίδευση βέβαια πολύ παραπάνω.

Ο εξοπλισμός παρέχεται από τον σύλλογο αλλά αν κάποιος θελήσει να ασχοληθεί από μόνος του εκτός του ότι θα χρειαστεί το σκάφος που θα τον ρυμουλκήσει, χρειάζεται επίσης τα εξής:

- § Τα σκι.
- § Σωσίβιο.
- § Εσωθερμική στολή.
- § Γάντια.
- § Δέστρες.
- § Λαβή.
- § Προστατευτικοί σάκοι.

Το κόστος του παραπάνω εξοπλισμού ξεπερνάει τα 300 ευρώ, αλλά υπάρχει ωστόσο και η δυνατότητα αγοράς μεταχειρισμένου εξοπλισμού σε ποιο φθηνή τιμή.

Wakeboard

Το wakeboard είναι ένας τύπος σκι που αποτελείται από μία μονή σανίδα, μικρότερη σε μήκος αλλά αρκετά φαρδύτερη από τα κανονικά σκι. Δηλαδή ένας συνδυασμός skateboard και snowboard.

Οι σανίδες wakeboard είναι πιο εύχρηστες από τα κλασικά σκι, αφού επιτρέπουν στο σκιέρ να κάνει ευκολότερα διάφορες φιγούρες και άλματα.

Έχει κερδίσει το ενδιαφέρον πολλών ατόμων στην Ελλάδα και έχει δημιουργηθεί και αξιόλογο τμήμα αγώνων με πολλές διακρίσεις Ελλήνων σε παγκόσμιο επίπεδο. Το 1998 έχουμε την εμφάνιση των πρώτων Ελλήνων στο Πανευρωπαϊκό Πρωτάθλημα Wakeboard στην Γαλλία.

Φορείς αυτού του καταπληκτικού αθλήματος είναι όλοι οι σύλλογοι που ενασχολούνται και με την εκμάθηση θαλασσίου σκι. Ο εξοπλισμός του αρχίζει από 300 ευρώ και περιλαμβάνει την σανίδα, εσωθερμική φόρμα (εκτός τιμής) και υποχρεωτικά το σωσίβιο.

Σε περίπτωση βέβαια που ενδιαφερόμενος έρθει σε επαφή με κάποιον σύλλογο τότε του παρέχεται όλος ο εξοπλισμός.

Εκτός από το περιβάλλον της θαλάσσης, κάποιος μπορεί να κάνει wakeboard και σε λίμνη, λίμνες όπως:

- § Λίμνη Ζερό (Φιλιπιάδα)
- § Λίμνη Στράτος (Αργίνιο)
- § Λίμνη Ιωαννίνων
- § Λίμνη Καστοριάς
- § Λίμνη Βόλβη (Θεσσαλονίκη)
- § Λίμνη Βουλιαγμένη

Jet-Ski (personal water craft)

Η ιστορία τους ξεκίνησε πριν από 31 χρόνια όταν βγήκαν για πρώτη φορά από τη γραμμή παραγωγής της εταιρείας Jet Ski. Η πραγματική τους ονομασία είναι personal water crafts. Την αρχική ιδέα είχε συλλάβει, σχεδιάσει και υλοποιήσει ένας αμερικάνος εφευρέτης, ο Clayton Jacobson, ο οποίος έφτιαξε μάλιστα το πρώτο μονοθέσιο. Τα personal water craft προορίζονται βασικά για τη διασκέδαση του κοινού στην επαφή του με το υγρό στοιχείο.

Παιγνίδια στα κύματα, ρυμούλκηση παντός τύπου σκιέρ, καθώς επίσης μικρές εκδρομές μπορούν να πραγματοποιηθούν με αυτά.

Υπηρεσίες τα χρησιμοποιούν σαν σωστικά στις παραλίες, ή σε ακραίες περιπτώσεις όπως στους αγώνες surf στη Hawaii. Επιπλέον, χρησιμοποιούνται από τα Λιμενικά Σώματα και τις Δυνάμεις του στρατού. Τα τελευταία 25 χρόνια χρησιμοποιούνται και για αγωνιστική χρήση, όπου ιδρυτής του σπορ αλλά και διεθνής αρχή, αποτελεί η παγκόσμια ομοσπονδία. (International Jet Sport Boating Association)

Για να οδηγήσει κάποιος ένα personal water craft θα πρέπει να έχει άδεια ταχυπλόου από το λιμεναρχείο.

Αν θέλει κάποιος να κάνει personal water craft μπορεί να απευθυνθεί σε κάποιον από τους πολλούς συλλόγους (Αναφορά συλλόγων στο παράρτημα) x-treme θαλάσσιων αθλημάτων που βρίσκονται σε οργανωμένες κυρίως παραλίες. Το κόστος είναι 25 ευρώ για 12-15 λεπτά.

Τέλος θα πρέπει να τονίσω το γεγονός πως υπάρχουν αντί-επαγγελματίες οι οποίοι παρέχουν ενοικίαση των personal water craft σε άτομα με χωρίς εμπειρία οδήγησης και άδεια ταχυπλόου. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα την δυσφήμιση τέτοιων αθλημάτων και επιχειρήσεων με αποτέλεσμα την μείωση του ενδιαφέροντος των τουριστών σε τέτοιου είδους μορφές τουρισμού. (No limits magazine)

Αλεξίπτωτο Θαλάσσης

Πρόκειται τον συνδυασμό θαλάσσιου σκι και αλεξιπτώτου πλαγιάς. Ένα ταχύπλοο σκάφος ρυμουλκεί έναν σκιέρ ο οποίος είναι δεμένος με ένα αλεξίπτωτο. Καθώς το σκάφος αναπτύσσει ταχύτητα ο σκιέρ κερδίζει ύψος εωσότου ανασηκώνεται αρκετά ψηλά.

Η εμφάνιση του αλεξιπτώτου θαλάσσης έγινε το 1960 περίπου. Μία βόλτα με αλεξίπτωτο θαλάσσης στοιχίζει 35 ευρώ για 10 λεπτά περίπου.

Ιστιοπλοΐα

Το φαινόμενο που ονομάζεται ιστιοπλοΐα έχει εμφανιστεί από αρχαιοτάτων χρόνων, από την εποχή των αρχαίων Ελλήνων, Κρητών και Αιγυπτίων οι οποίοι με τις τεράστιες γνώσεις ναυσιπλοΐας που είχαν επεκτάθηκαν πέρα από την Μεσόγειο, έως τις βόρειες θάλασσες (Το ταξίδι του Πυθέα στην Υπερβόρεια).

Η δυνατότητα παρατήρησης των θέσεων του Ηλίου και των Άστρων, η ανακάλυψη του αστρολάβου και του κλισιοσκοπίου από τους Αρχαίους Έλληνες και αργότερα, το 12^ο αιώνα με την ανακάλυψη της μαγνητικής πυξίδας οδηγούμαστε στην εξέλιξη των θαλάσσιων μεταφορών. Με την αρχή όμως δημιουργίας των μηχανών έχουμε το παραγκωνισμό των ιστιοπλοϊκών σκαφών σε μεγάλο ποσοστό και για πάροδο αρκετών ετών. (Γενική Γραμματεία Αθλητισμού)

Παρόλα αυτά στην σημερινή εποχή η ιστιοπλοΐα γνωρίζει πολλούς θαυμαστές ανά τον κόσμο διότι επικρατεί το συναίσθημα “επιστροφής στις ρίζες μας”.

Η ιστιοπλοΐα είναι ένα άθλημα που έχει πολλούς οπαδούς σε όλον το κόσμο. Η χώρα μας με τέτοιο το μεγάλο ναυτικό παρελθόν που έχει δεν υπήρχε περίπτωση να μην αποτελεί μία από τις πιο οργανωμένες ιστιοπλοϊκά χώρες του κόσμου.

Στην Ελλάδα υπάρχει πληθώρα ιστιοπλοϊκών συλλόγων που έχουν αναδείξει και αξιόλογους αθλητές οι οποίοι έχουν φέρει διακρίσεις και σε ολυμπιακό επίπεδο. Πρέπει ούτως η άλλως να αναφέρουμε ότι στην Ελλάδα γίνεται ένα από τα σημαντικότερα sailing event, το Ράλλη Αιγαίου, στο οποίο λαμβάνουν συμμετοχή ιστιοπλόοι από όλων τον κόσμο.

Η ιστιοπλοΐα σαν άθλημα περιλαμβάνει πολλές κατηγορίες. Οι κατηγορίες αυτές είναι:

- § Η αγωνιστική η οποία πραγματοποιείται σε στίβους τριγώνου (Rankin list) και
- § η αγωνιστική ιστιοπλοΐα με σκάφη κρουαζιέρας που δεν είναι άθλημα αλλά ένα συναρπαστικό χόμπι (Rally Αιγαίου).

Η ιστιοπλοΐα απευθύνεται σε όλες τις ηλικίες και προσφέρει μοναδικές συγκινήσεις.

Για όσους θέλουν να απολαύσουν το συγκεκριμένο χόμπι μπορούν κατά τη διάρκεια των διακοπών τους να επισκεφτούν οργανωμένες παραλίες που έχουν μικρά ιστιοπλοϊκά σκάφη προς ενοικίαση.

Ακόμη υπάρχουν σύλλογοι στους οποίους μπορεί κάποιος να εκπαιδευτεί. Τα μαθήματα για αρχάριους συνήθως διαρκούν 8-12 Σαββατοκύριακα και γίνονται κατά τη διάρκεια των καλοκαιρινών μηνών.

Μετά την εκπαίδευση που γίνεται πάνω σε ιστιοφόρο, ο υποψήφιος ιστιοπλόος δίνει εξετάσεις για να πάρει το δίπλωμα που αναγνωρίζεται επίσημα από το κράτος. Τα μαθήματα ξεκινούν από 350 ευρώ. Ένας τρόπος για να εξασκηθεί κανείς στην ιστιοπλοΐα είναι να λάβει μέρος ως μέλος πληρώματος σε αγώνες. Τέλος η ιστιοπλοΐα είναι μια καλή ευκαιρία να διευρυνθούν οι γνώσεις των ενδιαφερόμενων, να χαρούν τη θάλασσα και να κάνουν νέους φίλους.

Σύλλογοι και φορείς Θαλασσίων αθλημάτων (Βλ. Παράρτημα Γ)

Καταδύσεις (Scuba Diving)

Με τον όρο κατάδυση εννοούμε τη βύθιση ολόκληρου του σώματος στο νερό. Ο τομέας που μας ενδιαφέρει σε αυτήν την εργασία είναι ο τομέας της αυτόνομης κατάδυσης (scuba diving). Ως αυτόνομη κατάδυση, για να διακρίνεται από τις άλλες μορφές κατάδυσης, ορίζεται η δυνατότητα κατάδυσης με αυτόνομη καταδυτική συσκευή. Συνηθέστερα η αυτόνομη κατάδυση αποκαλείται SCUBA diving (Self-Contained Underwater Breathing Apparatus).

Ο αυτοδύτης σε αντίθεση με τον δύτη που είναι εξαρτημένος από έναν ομφάλιο λώρο μέσω του οποίου αντλεί τον ατμοσφαιρικό αέρα ή μείγματα αερίων από σταθμό φέρει συσκευή συμπιεσμένου αέρα, γεγονός που προσδίδει μεγαλύτερη αυτονομία στην υποβρύχια κίνηση αλλά και περιορισμό στον χρόνο παραμονής του.

Η ιστορία της κατάδυσης ξεκινά από αρχαιοτάτων χρόνων με πρωτοπόρο ιδεών τον Αριστοτέλη στον οποίο ανήκει η ιδέα της πρώτης αναπνευστικής συσκευής υποβρυχίως, μια χύτρα ανεστραμμένη πάνω από την κεφαλή του δύτη, ώστε να συγκρατεί τον αέρα (Αριστοτέλους Προβλήματα).

Ο Θουκυδίδης κάνει επίσης αναφορά για δύτες που πριόνιζαν τα υποβρύχια φράγματα προστασίας των Συρακούσιων, ενώ ο Αρριανός εξιστορεί πως ο Αλέξανδρος έκανε χρήση δυτών στην πολιορκία της Τύρου. Η πρώτη κατασκευή αναπνευστικής συσκευής έρχεται από τον Ρογήρο Βάκωνα το 1240.

Σημαντική προσφορά για την ανάπτυξη της καταδυτικής λειτουργίας και βοήθεια για την κατανόηση της λειτουργίας του ανθρώπου σε υπερβαρικό περιβάλλον υπήρξε η ανακάλυψη του Άγγλου Μπόιλ (Robert Boyle), ο οποίος μελέτησε (1660) τις φυσικές ιδιότητες του συμπιεσμένου αέρα.

Η πρώτη περιγραφή συσκευής ανταποκρινόμενης στους στόχους μιας κατάδυσης δημοσιεύεται από τον μαθηματικό Σκοτ στο περιοδικό *Technica Curiosa* το 1664 και είναι ένας κώδωνας.

Λίγα χρόνια αργότερα το 1669 ο Σινκλέρ δημοσιεύει τα σχέδια ενός καταδυτικού μηχανήματος που είχε χρησιμοποιηθεί το 1588 και το 1665 σε αναζήτηση ναυαγίων με θησαυρούς. Ακολουθεί ο μαθηματικός και φυσικός Μπορέλι, το έργο του οποίου εκδόθηκε το 1680, που σχεδιάζει σχεδόν τα πάντα (κώδωνας, υποβρύχιο, καταδυτική συσκευή κ.λπ.) σε θεωρητικό επίπεδο. Στη συνέχεια, περίπου το 1840, οι Ρουκαϊρόλ και Ντενερούζ βελτιώνουν το πρωτόγονο σκάφανδρο του Σιέμπε και το 1878 παρουσιάζεται η πρώτη συσκευή κλειστού κυκλώματος. Όσον αφορά στην Ελλάδα, το 1866 ο Συμιακός Φώτιος Μαστοριδής κάνει χρήση σκάφανδρου για την σπογγαλιεία, δίνοντας μια άλλη διάσταση στο επάγγελμα.

Η σημαντική εφεύρεση του Υποπλοίαρχου του γαλλικού ναυτικού Κορλύ, πτερύγια κολύμβησης, επιλύει το πρόβλημα της προώθησης υποβρυχίως και παρέχει το έναυσμα για την αυτόνομη κατάδυση.

Από εκεί και πέρα η επινόηση και τελειοποίηση του ρυθμιστή πίεσης από τον Ζακ Κουστώ αλλάζει δραματικά τα δεδομένα.

Στην Ελλάδα σημαντική προσφορά στην ανάπτυξη της αυτόνομης κατάδυσης είχε η Μονάδα Υποβρυχίων Καταστροφών και πιο συγκεκριμένα ο διοικητής της Μανώλης Παπαγρηγοράκης, ο οποίος ενδιαφέρθηκε ιδιαίτερα για την εγκαθίδρυση ενός θεωρητικού υπόβαθρου για το γνωστικό πεδίο της αυτόνομης κατάδυσης.

Οι περισσότεροι άνθρωποι επιλέγουν το άθλημα της κατάδυσης επειδή θεωρούν ότι ο θαλάσσιος κόσμος είναι ένας κόσμος μαγευτικός, μυστηριακός, γνωστός για τη διαφορετικότητά του και τη γοητεία του. Η κατάδυση, αποτελεί έναν από τους δημοφιλέστερους τρόπους πραγματοποίησης της εξερεύνησης αυτού του μαγευτικού κόσμου.

Η επαφή με τον παραδεισένιο αυτό κόσμο χρειάζεται ειδική εκπαίδευση μέσω της οποίας ο ενδιαφερόμενος θα καταδυθεί με ασφάλεια. Το πρώτο πρόγραμμα εκπαίδευσης περιλαμβάνει μία ή δύο ώρες θεωρητικής εκπαίδευσης, εξοικείωσης με το άθλημα, τον εξοπλισμό και τα μέτρα ασφαλείας και μία κατάδυση σε μικρό βάθος. Το επόμενο στάδιο είναι ο κύκλος μαθημάτων για το δίπλωμα "Open Water Diver" που παρέχεται από το διεθνή καταδυτικό οργανισμό PADI, με τον οποίο συνεργάζονται τα περισσότερα ελληνικά εκπαιδευτικά κέντρα. Η διάρκεια των μαθημάτων ποικίλλει ανάλογα με τη σχολή στην οποία πραγματοποιούνται, και περιλαμβάνει θεωρητικά μαθήματα και καταδύσεις με μπουκάλες σε πισίνα και θάλασσα. Μετά το πέρας των μαθημάτων, οι υποψήφιοι αυτοδύτες περνούν από γραπτή αξιολόγηση, η οποία τους εξασφαλίζει το πρώτο τους δίπλωμα, το οποίο αποτελεί το διαβατήριο για αυτόνομες καταδύσεις σε βάθος έως 18 μέτρα, χωρίς τη συνοδεία εκπαιδευτικού.

Από αυτό το σημείο και πέρα, μπορεί ο ενδιαφερόμενος να σταματήσει την εκπαίδευση και να συνεχίσει να πραγματοποιεί αυτόνομες καταδύσεις ή να συνεχίσει σε κάποιο "προχωρημένο" πρόγραμμα για την απόκτηση εμπειρίας ή ειδικότητας (night diver, nitrox, wreck diver κ.λπ.). Το κόστος για την κατάδυση γνωριμίας είναι περίπου 50 ευρώ, ενώ για τα μαθήματα των αρχαρίων περίπου 350 ευρώ, συμπεριλαμβανομένων των βιβλίων, του εξοπλισμού και των εξετάσεων. (Περιοδικό Divers, τ.21)

Τόσο στην Αττική όσο και σε πολλά νησιά λειτουργούν εξειδικευμένα εκπαιδευτικά κέντρα. (Βλ. Παράρτημα Δ)

3.3.2 Αθλήματα Ποταμού

Canoe-Kayak

Αρχικά το Canoe το χρησιμοποιούσαν οι Ινδιάνοι της Β. Αμερικής για τη μετακίνηση στις λίμνες και τα ποτάμια. Canoe σημαίνει “κορμός δέντρου”.

Τα Kayak τα χρησιμοποιούσαν οι Εσκιμώοι της Γροιλανδίας τα οποία αρχικά ήταν από δέρματα. Η χρήση των σκαφών και στις δύο περιπτώσεις σκοπό είχε τη μετακίνηση εμπορευμάτων και την ανεύρεση τροφής.

Το 1865 ο Σκοτσέζος John MacGregor ξεκινώντας μια κρουαζιέρα στις λίμνες και τα ποτάμια με ένα canoe το οποίο ονόμασε "ROB ROY" γίνεται ο εμπνευστής του αθλήματος. Βρίσκοντας πολλούς υποστηρικτές το άθλημα αναπτύσσεται και εξελίσσεται καταλήγοντας τον Ιούνιο του 1924 να παρουσιάζεται ως άθλημα επίδειξης στους Ολυμπιακούς Αγώνες στο Παρίσι.

Ταυτόχρονα δημιουργείται και η πρώτη Διεθνής Ομοσπονδία με την ονομασία "Internationalla Representantskapet for Kanot-Idrott" (IRK). Το Canoe-Kayak με το ξέσπασμα του 2ου Παγκοσμίου Πολέμου καθυστερεί την ανάπτυξή του. Ξαναεμφανίζεται στο προσκήνιο το 1949 με τη διοργάνωση του 1ου Παγκοσμίου Πρωταθλήματος Σλάλομ στη Γενεύη.

Για πρώτη φορά εντάσσεται στο Ολυμπιακό Πρόγραμμα το 1972. Μετά από μία 20ετή απουσία από το επίσημο Ολυμπιακό πρόγραμμα επανεμφανίζεται στην Ολυμπιάδα της Βαρκελώνης το 1992 και από τότε καθιερώνεται ως Ολυμπιακό Άθλημα. Σήμερα η Διεθνής Ομοσπονδία απαρτίζεται από 113 μέλη μεταξύ των οποίων και η Ελληνική Ομοσπονδία Canoe-Kayak. (www.canoe kayak.gr)

Το Canoe πρόκειται για σκάφος όπου ο αθλητής είναι γονατιστός πάνω σε ειδικό μαξιλαράκι. Χρησιμοποιεί κουπί , το οποίο είναι ανάλογο με το ύψος του και κωπηλατεί μόνο από τη μία πλευρά. Υπάρχουν οι εξής τύποι σκαφών: Μονοθέσιο Canoe, διθέσιο Canoe και τετραθέσιο Canoe.

Το Kayak πρόκειται για σκάφος όπου ο αθλητής είναι καθιστός. Χρησιμοποιεί κουπί το οποίο είναι ανάλογο με το ύψος του και κωπηλατεί από τις δύο πλευρές.

Τα είδη-τύποι του Canoe-Kayak είναι τα εξής:

- § Wildwater
- § Marathon
- § Polo
- § Sailing
- § Dragonboat
- § Flatwater
- § Slalom

Ο εξοπλισμός που χρειάζεται κάποιος είναι:

- § Σωσίβιο.
- § Κράνος.
- § Ρουχισμός(φόρμες εσωθερμικές που κρατούν ζεστό το σώμα).
- § Παπούτσια(από νεοπρένιο).
- § Τσαντάκι πρώτων βοηθειών: ειδικά σχεδιασμένο για τις ανάγκες των κωπηλατών, με το περιεχόμενο ασφαλισμένο σε αδιάβροχη θήκη.
- § Σχοινιά και караμπίνες ρυμούλκησης.
- § Λουρίδες πρόσδεσης.
- § Αδιάβροχα και υδατοστεγή δοχεία μεταφοράς.
- § Μαξιλαράκια από αφρώδες υλικό για προστασία του σκάφους κατά τη μεταφορά.
- § Αδιάβροχα σακίδια μεταφοράς εφοδίων σε πολλούς τύπους και μεγέθη.
- § Θέσεις και πατάκια για πιο ξεκούραστο κάθισμα.
- § Χειροκίνητες αντλίες για άδειασμα νερού από το σκάφος.
- § 'Χταπόδια' (ελαστικοί ιμάντες και δίχτυα πρόσδεσης εφοδίων στο σκάφος).
- § Διάφορα υλικά επισκευής για μικροζημιές που μπορούν να συμβούν στην επιφάνεια του σκάφους.
- § Αυτοκόλλητα σήματα και γράμματα για ιδιαίτερο στόλισμα του σκάφους.

Το πλήθος των ποταμιών, λιμνών, θαλασσών που υπάρχουν στην Ελλάδα βοηθάνε πολύ στην ολοένα μεγαλύτερη ανάπτυξη του συγκεκριμένου αθλήματος. Πολλά είναι και τα γραφεία ταξιδιών (γενικού και ειδικού τύπου) που προσφέρουν οργανωμένα προγράμματα εκδρομών αποκλειστικά με κανό ή καγιάκ, ή σύνθετα

ολιγοήμερα προγράμματα που συνδυάζουν πεζοπορία, κατάβαση ποταμών αλλά και άλλες δραστηριότητες. Το κόστος συμμετοχής είναι 40 ευρώ κατά άτομο.

Rafting

Rafting είναι η κατάβαση ποταμών με φουσκωτή βάρκα. Ξεκίνησε στις ΗΠΑ την δεκαετία του '50 και είναι ο μοναδικός τρόπος να θαυμάσεις τις ομορφιές των ποταμών ειδικά αυτών που σχηματίζουν φαράγγια ή άλλους απροσπέλαστους σχηματισμούς. Σήμερα, είναι αρκετά διαδεδομένο σπόρ στην Γαλλία, Αυστρία, Ιταλία και άλλες ευρωπαϊκές χώρες που έχουν ποτάμια.

Η δυσκολία του rafting, μετρείται με εξαβάθμια κλίμακα (I έως VI). Το rafting για αναψυχή γίνεται σε διαδρομές με βαθμό δυσκολίας II έως IV.

Οι συνηθισμένες βάρκες του raft, έχουν χωρητικότητα 6-8 ατόμων και υπάρχει πάντα η παρουσία οοδηγού ποταμού, που με τις εντολές του κατευθύνει το πλήρωμα.

Στις διαδρομές με βαθμό δυσκολίας έως II+ μπορεί να συμμετάσχει ο καθένας αρκεί να είναι πάνω από 12 ετών, να έχει μέτρια φυσική κατάσταση και φυσικά να γνωρίζει κολύμβηση. Στις διαδρομές με μεγαλύτερο βαθμό δυσκολίας, αυξάνονται οι απαιτήσεις σε φυσική κατάσταση και κυρίως σε εμπειρία.

Το rafting, μπορεί να διεξαχθεί την άνοιξη και το φθινόπωρο, όταν η ροή των ποταμών και οι καιρικές συνθήκες το επιτρέπουν. Παρόλα αυτά υπάρχουν και διαδρομές που μπορούν πραγματοποιηθούν όλο τον χρόνο. Η κατά άτομο κατάβαση με raft στοιχίζει 35-40 ευρώ.

Ο εξοπλισμός που χρειάζεται να έχει κάποιος για να κάνει rafting είναι:

- § Μία πετσέτα,
- § ένα δεύτερο ζευγάρι αθλητικά παπούτσια (τα οποία θα βραχούν),
- § και το μαγιό.

Ο σύλλογος που αναλαμβάνει να κατεβάσει τους ενδιαφερόμενους στο ποτάμι παρέχει τα εξής:

- § Την βάρκα με τον εξοπλισμό της (κουπιά κ.λπ.),
- § τον Οδηγό ποταμού,
- § ειδική στολή και κάλτσες neoprene για προστασία από το κρύο
- § και κράνος και σωσίβιο.

Πρόκειται για ένα πολύ κοινωνικό άθλημα που φέρνει τον άνθρωπο σε επαφή με το φυσικό περιβάλλον, ενώ ταυτόχρονα ασκείται και διασκεδάζει. Είναι ευεργετικό για όλους τους ανθρώπους που ζουν σε μεγαλουπόλεις. Αυτός είναι και ένας από τους λόγους που τα τελευταία χρόνια γνωρίζει και στη χώρα μας μεγάλη διάδοση.

Monoraft-Hot Dog

Το Monoraft (είναι το ίδιο με το hot-dog) είναι μονοθέσια ή διθέσια φουσκωτή βάρκα, ιδανική για διαδρομές μέχρι μέτριας δυσκολίας. Πρόκειται για ένα μέσο με εξαιρετική ευστάθεια και παρέχεται με οδηγό-συνοδό που επιβλέπει την κατάβαση ειδικά σε μεγάλη δυσκολία του ποταμού. Για να κάνει κάποιος Monoraft θα πρέπει να έχει ασχοληθεί προηγουμένως με το rafting, θα πρέπει να είναι υγιής και να έχει μέτρια φυσική κατάσταση.

Ο εξοπλισμός που χρειάζεται να έχει κάποιος για να κάνει monoraft είναι:

- § Μία πετσέτα,
- § ένα δεύτερο ζευγάρι αθλητικά παπούτσια (τα οποία θα βραχούν),
- § και το μαγιό.

Ο σύλλογος που αναλαμβάνει να κατεβάσει τους ενδιαφερόμενους στο ποτάμι παρέχει τα εξής:

- § Την βάρκα με τον εξοπλισμό της (κουπιά κ.λπ.),
- § τον Οδηγό ποταμού,
- § ειδική στολή και κάλτσες neoprene για προστασία από το κρύο
- § και κράνος και σωσίβιο.

Σύλλογοι ενασχολούμενοι με αθλήματα ποταμού (Βλ. Παράρτημα Ε)

3.3.3 Αθλήματα Βουνού

Χιονοδρομία-Σκι

Οι πρώτοι που εφεύραν το σκι ήταν οι Νορβηγοί (στην γλώσσα τους το σκι σημαίνει ξύλινη σανίδα με την μια άκρη της κυρτή).

Ήθελαν το σκι για να ανεβαίνουν στο βουνό τόσο όσο και για να κατεβαίνουν. Έφτιαξαν μια δέστρα η οποία έπιανε το μπροστινό μέρος της μπότας αφήνοντας την φτέρνα ελεύθερη για τον βηματισμό. Αυτή ήταν η πρώτη μορφή του ορειβατικού σκι.

Τα πρώτα ευρήματα παλιών σκι βρέθηκαν στο Avndal στις αρχές του 20ου αιώνα (1906). Ήταν 120cm μακρύ και 12cm πλατύ. Πολλοί πιστεύουν ότι είναι ηλικίας μεγαλύτερης των 2000 ετών. Ένα ακόμη σκι βρέθηκε λίγα χρόνια μετά (1918) στο χωριό Furnes της Νορβηγίας. Αυτό ήταν λίγο μακρύτερο (122cm) και επάνω του είχε λαξεμένη ένα είδος δέστρας ή κάτι το οποίο σταθεροποιούσε το πόδι, δηλαδή έπαιζε τον ρόλο της δέστρας. Πιστεύετε ότι και αυτό έχει ηλικία περίπου 2000 χρόνων. Το 1929 ανακαλύπτεται το σκι το οποίο μοιάζει πολύ με τα σημερινά στο σχήμα του. Οι επιστήμονες πιστεύουν ότι είναι αρκετά νεότερο από τα δύο προηγούμενα.

Δεν γνωρίζουμε την ακριβή καταγωγή για της δέστρες των σκι. Μέχρι το 1700 τα σκι είχαν έναν ιμάντα για να πιάνει το μπροστινό μέρος της μπότας και επιπλέον ένα μικρό εξόγκωμα εκεί που τοποθετούνταν το πόδι ώστε να σταματάει το γλίστρημα του ποδιού στο τακούνι της μπότας. Έτσι χρησιμοποιούσαν τα σκι για χιλιάδες χρόνια μέχρι που το 1850 ο Sondre Norheim κατασκεύασε μια νέα δέστρα προσθέτοντας έναν ακόμα ιμάντα που έπιανε την μπότα γύρω από την φτέρνα.

Το 1894 ο Fritz Huitfeldt εφηύρε την πρώτη δέστρα παραγωγής. Στην κάθε πλευρά του σκι κάρφωσε μια μεταλλική θηλιά όπου μπορούσε να δέσει τους ιμάντες που σταθεροποιούσαν το πόδι.

Αυτός ο τύπος δέστρας κυριάρχησε για 40 περίπου χρόνια. Το 1927 ο Brod With παρουσιάζει την πρώτη μεταλλική δέστρα που μηχανικά "κούμπωνε" την μπότα. Αυτή ήταν η πρώτη δέστρα με το όνομα Rottefela. Η πιο κλασσική δέστρα ήρθε στο εμπόριο το 1984.

Η βελτίωση του εξοπλισμού αποδείχθηκε καθοριστική. Πολύ γρήγορα, το σκι εξαπλώθηκε ως μέσο τόσο αναψυχής όσο και άθλησης. Το 1924 ιδρύθηκε η Διεθνής Ομοσπονδία Σκι (F.I.S.), ο φορέας που διοικεί το άθλημα, και τον ίδιο χρόνο πραγματοποιήθηκαν με μεγάλη επιτυχία οι πρώτοι Χειμερινοί Ολυμπιακοί Αγώνες στο Chamonix της Γαλλίας.

Το άθλημα του σκι χωρίζεται στις εξής κατηγορίες:

- § Κλασικό σκι (Nordic ski)
- § Αλπικό σκι (alpine ski)
- § Ελεύθερο σκι (freestyle ski)
- § Ορειβατικό σκι
- § Telemark ski
- § Σκι εκτός πίστας (off-piste ski)

Το κλασικό σκι είναι σκι αντοχής, δηλαδή διάσχισης μεγάλων αποστάσεων με πέδιλα του σκι και επίσης ένα είδος του κλασσικού σκι περιλαμβάνει και άλματα από βαθύρα.

Το αλπικό σκι περιλαμβάνει αγωνίσματα ταχύτητας (κατάβαση πλαγιάς) και τεχνικής (σλάλομ και γιγαντιαίο σλάλομ).

Το ελεύθερο σκι περιλαμβάνει ένα συνδυασμό κατάβασης με άλματα και φιγούρες.

Το ορειβατικό σκι είναι η ανάβαση στο οποιοδήποτε βουνό με την χρήση του σκι σαν μέσον προώθησης, τόσο για την ανάβαση όσο και για την κατάβαση. Για να κάνει κάποιος ορειβατικό σκι εκτός από καλός σκιέρ θα πρέπει να είναι και καλός ορειβάτης. Το ορειβατικό σκι μας δίνει την δυνατότητα να κάνουμε σκι στις πιο απόμερες πλαγιές, στα πιο απομακρυσμένα βουνά.

Στο Telemark ski, αντίθετα με την κλασσική δέστρα του σκι κατάβασης οι δέστρες Telemark είναι έτσι κατασκευασμένες που να δίνουν ελευθερία στην κίνηση της φτέρνας προς τα πάνω.

Μπορείς ανά πάσα στιγμή να σηκώσεις την φτέρνα ακριβώς όπως περπατάς. Επιπλέον, οι μπότες Telemark είναι ελαστικές και κατασκευασμένες με τρόπο που επιτρέπει στον σκιέρ να λυγίζει την μπότα στη περιοχή των δακτύλων.

Το Telemark είναι μια τελείως διαφορετική τεχνική κατάβασης σκι. Η ελεύθερη φτέρνα και η ελαστικότητα της μπότας επιτρέπουν στον σκιέρ να σπρώχνει το ένα πόδι μπροστά και να λυγίζει το άλλο πόδι χαμηλώνοντας το γόνατο προς το έδαφος. Το βάρος του σώματος μοιράζεται και στα δύο πόδια μιας και για να επιτευχθεί η στροφή πρέπει να εφαρμοστεί δύναμη και στα δύο σκι.

Το αποτέλεσμα της τεχνικής αυτής είναι να φέρνει το σώμα πιο κοντά στο έδαφος, σε πιο σταθερή θέση και η στροφές είναι πιο ευχερείς. Αποτέλεσμα της ελαστικής στάσης του σώματος του Telemarker είναι η άνετη απορρόφηση των ανωμαλιών της επιφάνειας του χιονιού.

Ο ορισμός του off piste είναι αρκετά πλατύς και συμπεριλαμβάνει όλες τις μορφές χιονοδρομίας που πραγματοποιούνται εκτός των ορίων του χιονοδρομικού κέντρου. Πολλά χιονοδρομικά κέντρα δίνουν την δυνατότητα του off piste με την χρήση των αναβατήρων.

Χωρίς να χρειάζεται κάποιος να καταβάλει προσπάθεια, μιας και χρησιμοποιεί τους αναβατήρες, φτάνει σε κάποιο ψηλό σημείο και από εκεί ξεκινά την κατάβαση σε φυσικό πεδίο, εκτός των ορίων του χιονοδρομικού κέντρου.

Σκι εκτός των ορίων του χιονοδρομικού μπορεί να κάνει ο οποιοσδήποτε έχει στην κατοχή του τον χιονοδρομικό εξοπλισμό. Όμως την δραστηριότητα αυτή μπορούν να την απολαμβάνουν με ασφάλεια μόνο όσοι έχουν την επάρκεια στις χιονοδρομικές τεχνικές και την γνώση του χειμερινού ορεινού περιβάλλοντος.

Μπορεί να ασχοληθεί με το άθλημα οποιοσδήποτε ηλικίας από 5-.....αρκεί να του το επιτρέπει η φυσική του κατάσταση. Δεν χρειάζεται όμως άρτια φυσική κατάσταση.

Είναι ακίνδυνο και μπορεί να μάθει κάποιος μόνος του ή με έμπειρο δάσκαλο. Σχολές εκμάθησης χειμερινού σκι υπάρχουν σε όλα τα χιονοδρομικά κέντρα, αλλά ορειβατικοί σύλλογοι, φορείς και γραφεία τουρισμού οργανώνουν εξίσου εκδρομές σε χιονοδρομικά κέντρα με σκοπό την εκμάθηση σκι.

Ο εξοπλισμός περιλαμβάνει:

§ Πέδιλα σκι

§ Μπατόν

§ Μπότες του σκι

§ Ρουχισμό (στολές εσωθερμικές που κρατάνε ζεστό το σώμα)

Στην Ελλάδα υπάρχουν αρκετά χιονοδρομικά κέντρα τα οποία βέβαια δεν είναι τόσο οργανωμένα όσο του εξωτερικού. Το συγκεκριμένο άθλημα παραμένει αρκετά ακριβό σε σχέση με τα ευρωπαϊκά πρότυπα αλλά κερδίζει ολοένα και περισσότερους θαυμαστές.

Το κόστος συμμετοχής με ενοικίαση εξοπλισμού ξεκινά από 45 ευρώ την ημέρα και περιλαμβάνει τα πέδιλα του σκι και την ημερήσια κάρτα για πρόσβαση στους αναβατήρες.

Για αναλυτικό πίνακα με τα χιονοδρομικά της Ελλάδος βλέπε το Παράρτημα Ζ.

Snowboard

Το snowboard ξεκίνησε το 1963 από τον Tom Sims. Ο Tom Sims φανατικός skateboarder σκέφτηκε την ιδέα να κατασκευάσει μία σανίδα η οποία θα γλιστράει στο χιόνι, έτσι φτιάχνει το πρώτο σανίδι μεγέθους 70 εκατοστά. Το 1975 ο Burton Carpenter κατασκεύασε τα πρώτα σανίδια τα οποία δεν είχαν καμία σχέση με τα σημερινά αλλά αποτελούσαν συνδυασμό σανίδας του surf και πέδινων του σκι. Έπειτα η εξέλιξή του ήταν ραγδαία και το εν λόγω άθλημα έρχεται στην χώρα μας στις αρχές του 1980. Αρκετά χρόνια αργότερα, το 1994 γίνεται το πρώτο πρωτάθλημα snowboard, ενώ το 1996 δημιουργείτε η πρώτη εθνική μας ομάδα. Το έτος 1998 αναγνωρίζεται ως Ολυμπιακό άθλημα και χωρίζεται στις εξής κατηγορίες:

§ Σλάλομ

§ Γιγαντιαίο Σλάλομ

§ Παράλληλο Σλάλομ

§ Παράλληλο Γιγαντιαίο Σλάλομ

§ Super-G

§ Halfpipe

§ Snowboard Cross

Ο εξοπλισμός που χρειάζεται κάποιος για να κάνει snowboard είναι ο εξής:

§ Σανίδα

§ Μπότες

§ Ρουχισμό (στολές εσωθερμικές που κρατάνε ζεστό το σώμα)

Το κόστος συμμετοχής με ενοικίαση εξοπλισμού ξεκινά από 50 ευρώ την ημέρα και περιλαμβάνει σανίδα, μπότες και την ημερήσια κάρτα για πρόσβαση στους αναβατήρες.

(www.alpha123.gr/snowboard)

Kite snowboard

Αποτελεί παραλλαγή του Kite surfing μόνο που εδώ ο αετός χρησιμοποιείται σε συνδυασμό με την χιονοσανίδα. Δεν είναι πολύ διαδεδομένο στην Ελλάδα.

Canyoning (Διάσχιση Φαραγγιών)

Φαράγγι είναι ένα τμήμα νερού με μία μικρή λεκάνη τροφοδοσίας, κλίση συνήθως μεγαλύτερη του 5% και βρίσκεται σε φάση διάβρωσης. Είναι συνήθως γενικά η βουνίσια διαδρομή ενός ποταμού, το οποίο υπόκειται σε ασταθείς αποδόσεις, του οποίου η μεταφορική ικανότητα είναι συνδεδεμένη με τις κλιματολογικές συνθήκες και (ή) το λιώσιμο των χιονιών

Η «διάσχιση φαραγγιού» ή canyoning στα αγγλικά περιγράφει μία σύνθετη δραστηριότητα που συνδυάζει πεζοπορία, αναρρίχηση, κατάβαση βράχων, πέρασμα ποταμού και κολύμπι.

Η διάσχιση φαραγγιού γίνεται πάντα από μικρές ομάδες με επικεφαλής έναν έμπειρο οδηγό και έπειτα από σωστό προγραμματισμό. Τα άτομα που συμμετέχουν πρέπει να έχουν καλή φυσική κατάσταση, να γνωρίζουν κάποιες βασικές τεχνικές αναρρίχησης και να ξέρουν κολύμπι.

Ο εξοπλισμός που είναι απαραίτητος για την ασφαλή διάσχιση ενός φαράγγιού είναι:

- § Χάρτης
- § Πυξίδα
- § Φακό
- § Σπίρτα
- § Φαρμακείο
- § Ζώνη ορειβατικού τύπου
- § Καταβατήρες
- § Καραμπίнер
- § Κράνος
- § Σετάκια
- § Σφυρί-σφήνες
- § Σχοινιά ορειβατικού τύπου
- § Παπούτσια
- § Ρουχισμό(αδιάβροχα ρούχα, και μερικές φορές αδιάβροχες εσωθερμικές στολές)
- § Σακίδιο από αδιάβροχο ή υδατοστεγές υλικό
- § Φαγητό και νερό.

Όσον αφορά τους κινδύνους, πάντα εμπεριέχεται κάποιος αλλά όταν υπάρχει σωστή προετοιμασία και έμπειρος οδηγός δεν υπάρχει κανένας φόβος.

Η Ελλάδα είναι γεμάτη από φαράγγια και μάλιστα έχουμε και από τα ωραιότερα φαράγγια στον κόσμο. Έτσι υπάρχουν και οι κατάλληλες υποδομές για οργάνωση Canyoning.

Αναφέρουμε μερικά από τα φαράγγια της Ελλάδας:

- § Φαράγγι της Κλεισούρας (Αιτωλοακαρνανία)
- § Φαράγγι Καταφύκι (Αργολίδα)
- § Φαράγγι του Λούσιου (Αρκαδία)
- § Φαράγγι του Βουραϊκού (Αχαΐα)
- § Φαράγγι του Σέλιου (Βέρμιο)
- § Φαράγγι του Χάλαρη (Ικαρία)

- § Φαράγγι του Βίκου (Μονοδένδρι Ιωαννίνων)
- § Φαράγγι της Φόνισσας (Ξυλόκαστρο Κορινθίας)
- § Φαράγγι του Βυρού (Καρδαμύλη Μεσσηνίας)
- § Φαράγγι του Ολύμπου (Άγιος Δημήτριος Πιερίας)
- § Φαράγγι Σαμαριάς (Κρήτη)

Για συλλόγους στους οποίους κάποιος μπορεί να απευθυνθεί για canyoning βλέπε Παράρτημα Η.

Ορειβασία

Πρόκειται για την ανάβαση, διάσχιση σε βουνά της Ελλάδας αλλά και του εξωτερικού με σκοπό την κατάκτηση μίας κορυφής. Η ορειβασία προϋποθέτει πάρα πολύ καλή ψυχική και φυσική κατάσταση, αλλά και αρκετή εμπειρία.

Λόγω της άγνοιας πολλών ανθρώπων που αυτοαποκαλούνται ορειβάτες πρέπει να διευκρινίσουμε κάποια πράγματα σχετικά με το εν λόγω άθλημα. Όταν κάποιος ορειβατεί σημαίνει ότι πεζοπορεί μέχρι κάποιο σημείο του βουνού και έπειτα αναρριχάται στα πιο δύσκολα σημεία. Οπότε ένα άτομο θεωρείται ορειβάτης όταν συνδυάζει ανάβαση και αναρρίχηση μαζί. Στην περίπτωση που απλά πεζοπορεί στα βουνά, αυτό δεν ονομάζεται ορειβασία αλλά πεζοπορία. Ορειβασία χωρίς γνώσεις αναρρίχησης δεν υπάρχει, αυτά είναι εφεύρεση άσχετων με το χώρο που απλά θέλουν να προβληθούν κοινωνικά λέγοντας ότι ορειβατούν.....,μάλλον όμως υπνοβατούν!

Η ορειβασία εγκυμονεί πολλούς κινδύνους κυρίως λόγω των κακών καιρικών συνθηκών που μπορεί να προκύψουν σε μία ανάβαση αλλά και των τεχνικών δυσκολιών που παρουσιάζονται(το πέρασμα γκρεμών με σχοινιά, παγοαναρρίχηση κάθετων βράχων).

Χρειάζεται εμπειρία λόγω τεχνικών που ακολουθούνται για την ανάβαση του βουνού όπως για παράδειγμα το κραμπονάζ(κίνηση σε παγωμένο χιόνι). Πάντα πρέπει να υπάρχει κάποιος πιο έμπειρος που ως συνήθως είναι και ο οδηγός της ομάδας.

Ο εξοπλισμός που χρειάζεται κάποιος είναι λίγο ακριβός και απευθύνεται σε άτομα με οικονομική άνεση. Ένας εξοπλισμός χειμερινού βουνού περιλαμβάνει τα εξής:

- § Εξειδικευμένο ρουχισμό(ο οποίος έχει διάρκεια ζωής και πρέπει να αλλάζει κάθε 5 χρόνια περίπου)
- § Σακίδιο 55-70λίτρα
- § Μπότες άκαμπτες(να δέχονται κραμπόν)
- § Αίολε
- § Κραμπόν
- § Κράνος
- § Ζώνη αναρρίχησης
- § Αναρριχητικά σύνεργα
- § Υπνόσακο
- § Υπόστρωμα
- § Σκοινί
- § Γυαλιά ηλίου
- § Φαρμακείο

Σε αντίθεση με άλλα αθλήματα ο εξοπλισμός για το συγκεκριμένο άθλημα δεν παρέχεται από συλλόγους.

Οργανωμένες αποστολές γίνονται μόνο από ορειβατικούς συλλόγους. Επίσης οι ορειβατικοί σύλλογοι οργανώνουν σχολές ορειβασίας χειμερινού βουνού στις οποίες οι μαθητές διδάσκονται όλες τις σύγχρονες τεχνικές κίνησης και ασφάλισης σε χιόνι και πάγο και αποκτούν γνώσεις και εμπειρίες πάνω σε αντικείμενα όπως ο προσανατολισμός, η μετεωρολογία, οι πρώτες βοήθειες, η αντοχή των υλικών η χειμερινή διαβίωση κ.α. Το πρόγραμμα περιλαμβάνει πέντε σαββατοκύριακα και ένα τριήμερο (όχι συνεχόμενα), πρακτικής & θεωρητικής εκπαίδευσης. Το κόστος της σχολής κυμαίνεται από 280-360ευρώ.

Το άθλημα της ορειβασίας είναι αρκετά διαδεδομένο στον ελλαδικό χώρο λόγω των μεγάλων ορεινών όγκων που υπάρχουν αλλά και των πληθώρα ορειβατικών συλλόγων που έχουν ιδρυθεί για κάθε νομό.

Αναρρίχηση

Στην αναρρίχηση βράχου ο αθλητής σκαρφαλώνει κάθετα έναν βράχο αξιοποιώντας τις γνώσεις, την εμπειρία και τη φυσική του δύναμη. Στηρίζεται χρησιμοποιώντας το ανάγλυφο της επιφάνειας, δηλαδή τα σημεία (εσοχές, εξοχές, χαραμάδες κ.ά.) στα οποία μπορεί να πιαστεί και να πατήσει. Απαιτούνται συγκέντρωση, συντονισμός, ευλυγισία, καλή φυσική κατάσταση, υπομονή και καθαρό μυαλό, που αναπτύσσονται με την εξάσκηση και την πρακτική.

Η αναρρίχηση διακρίνεται στις εξής μορφές:

- § Αναρρίχηση χαμηλών βράχων
- § Ελεύθερη αναρρίχηση
- § Αθλητική αναρρίχηση
- § Αναρρίχηση μίας σχοινιάς
- § Αναρρίχηση με σχοινί από πάνω
- § Τεχνική αναρρίχηση
- § Αναρρίχηση 2-5 σχοινιών
- § Παραδοσιακή αναρρίχηση
- § Μοναχική αναρρίχηση
- § Αλπινιστική αναρρίχηση
- § Αγωνιστική αναρρίχηση
- § Αναρρίχηση τεχνικών πιστών

Χρειάζεται κάποιος να πάει σε κάποια σχολή αναρρίχησης που διοργανώνουν οι ορειβατικοί σύλλογοι για να πάρει κάποιες στοιχειώδεις γνώσεις ώστε να είναι σε θέση να σκαρφαλώνει. Τα μαθήματα σε μία σχολή διαρκούν 5 σαββατοκύριακα, ο εξοπλισμός παρέχεται από τη σχολή εκτός από τα παπούτσια και το κόστος της κυμαίνεται από 280-350ευρώ. Στο πρόγραμμα εκπαίδευσης μιας σχολής αναρρίχησης βράχου εντάσσονται μεταξύ άλλων επίδειξη και εξοικείωση με τα υλικά και τα εργαλεία, χρήση σχοινιών και εκμάθηση αναρριχητικών κόμπων, αναρρίχηση με σχοινί από πάνω (top-rope), τοποθέτηση καρυδιών και friends, αναρρίχηση με ένα και περισσότερα μήκη σχοινού, τεχνική ραπέλ, χρήση διπλού σχοινού, θέματα ασφαλείας, πρώτες βοήθειες.

Ο εξοπλισμός που χρειάζεται ο αναρριχητής για δικές του αναβάσεις είναι αρκετά ακριβός και είναι ο εξής:

- § Ζώνη ασφαλείας
- § Κράνος
- § Μαγνησία
- § Παπούτσια
- § Σκοινί
- § Καραμπίνερ ασφαλείας
- § Σετάκια
- § Καταβατήρας
- § Σκοινί

Το άθλημα της αναρρίχησης έχει κάποιο βαθμό επικινδυνότητας αλλά από τη στιγμή που τηρούνται κάποιοι κανόνες ασφαλείας τότε παραμένει ακίνδυνο για οποιονδήποτε και πάντα ευχάριστο.

Η Ελλάδα είναι μία χώρα με πολλά αναρριχητικά πεδία και μερικά από αυτά όπως η Κάλυμνος από τα καλύτερα στον κόσμο.

Για τα αναρριχητικά πεδία στην Ελλάδα βλέπε το Παράρτημα Θ.

Παγοαναρρίχηση

Πρόκειται για αναρρίχηση κάθετων παγωμένων βράχων ή αναρρίχηση σε παγωμένους καταρράκτες.

Για να κάνει κάποιος παγοαναρρίχηση, εκτός από τον τρομερά ακριβό εξοπλισμό που απαιτεί, απαιτεί επίσης άριστες τεχνικές γνώσεις του αθλήματος τις οποίες μπορεί να αποκτήσει κάποιος μέσω σχολής και μόνο. Η σχολή είναι σχολή αναρρίχησης μέσου επιπέδου και για να την ακολουθήσει κάποιος θα πρέπει να έχει περάσει τις σχολές αρχαρίων αναρρίχησης και ορειβασίας χειμερινού βουνού. Η τιμή της σχολής κυμαίνεται από 300-350ευρώ. Εκτός αυτού χρειάζεται και κάποια προηγούμενη εμπειρία, δηλαδή ο ενδιαφερόμενος να είναι ενεργός ορειβάτης/αναρριχητής.

Στην Ελλάδα δεν είναι πολύ διαδεδομένο διότι δεν υπάρχουν πεδία αναρρίχησης παρά μόνο σε κάποια μεμονωμένα βουνά που σχηματίζονται τα συγκεκριμένα πεδία που απαιτείται για αυτήν όταν το επιτρέπουν οι καιρικές συνθήκες(π.χ. όταν παγώσει κάποιος καταρράκτης).

Καταρρίχηση (Rappel)

Πρόκειται για καταρρίχηση από βράχους, γέφυρες, μεγάλα ύψη. Απαραίτητη προϋπόθεση είναι η ψυχική και σωματική υγεία και να μην πάσχετε από υψοφοβία.

Απευθύνεται σε όλες τις ηλικίες και ο εξοπλισμός που χρειάζεται είναι:

- § Άνετα ρούχα
- § Αθλητικά παπούτσια ή μποτάκια
- Ο αναρριχητικός εξοπλισμός όπως:
- § Σχοινιά
- § Ζώνες
- § Κράνη
- § Καταβατήρες

παρέχονται από τον σύλλογο που οργανώνει την εκδρομή.

Για συλλόγους στους οποίους κάποιος μπορεί να απευθυνθεί για καταρρίχηση βλέπε το Παράρτημα Η.

Πεζοπορία

Πρόκειται για μονοήμερη ή πολυήμερη πεζοπορία-εξερεύνηση παρθένων περιοχών με πυκνά δάση σε βουνό με γνώμονα την καλή ψυχική και σωματική κατάσταση του ενδιαφερόμενου. Απευθύνεται σε όλες τις ηλικίες και ο εξοπλισμός που χρειάζεται είναι ο εξής:

- § Παπούτσια πεζοπορίας
- § Άνετα ρούχα, αδιάβροχο
- § Καπέλο
- § Γυαλιά ηλίου
- § Σακίδιο και παγούρι

- § Ελαφρά τροφή ενώ για πολυήμερες πεζοπορίες χρειάζεται
- § Αντίσκηνο
- § Υπνόσακος
- § Στρωματάκια
- § Φακός

Εκδρομές πεζοπορίας οργανώνονται από όλους τους ορειβατικούς συλλόγους (Βλ. Παράρτημα Ι) στην Ελλάδα, από γραφεία εναλλακτικού τουρισμού αλλά και από πολλούς οργανισμούς (όπως ο οργανισμός εργατικής εστίας).

Το συγκεκριμένο σπόρ προσφέρει στον ενδιαφερόμενο την δυνατότητα να έρθει σε επαφή με την φύση, να απολαύσει τις μαγείες που η φύση προσφέρει στον άνθρωπο αλλά προσφέρει και την δυνατότητα άθλησης και άσκησης.

Ποδηλασία

Πρόκειται για διαδρομές στο βουνό με ποδήλατο βουνού. Δεν χρειάζεται προηγούμενη εμπειρία απλά καλή σωματική κατάσταση.

Απευθύνεται για όλες τις ηλικίες και ο εξοπλισμός παρέχεται από το γραφείο τουρισμού το οποίο οργανώνει τέτοιες εκδρομές.

Downhill (κατάβαση με ποδήλατο)

Πρόκειται για κατάβαση βουνού, πλαγιάς, μονοπατιού με εξειδικευμένο ποδήλατο βουνού το οποίο είναι φτιαγμένο από σκληρά υλικά με μεγάλες αντοχές. Πρόκειται για την extreme έκδοση του ποδήλατου βουνού. Ο εξοπλισμός που χρειάζεται κάποιος για να ασχοληθεί με το άθλημα είναι:

- § Το ποδήλατο
- § Κράνος
- § Προστατευτικό ρουχισμό(όπως επιγονατίδες, επιαγκωνίδες, θώρακας)
- § Και πάνω από όλα τόλμη...

Δεν είναι ιδιαίτερα διαδεδομένο στην Ελλάδα και ασχολούνται πολλοί λίγοι γενικότερα.

Κατά διαστήματα διοργανώνονται αγώνες(και σε παγκόσμιο επίπεδο) από κάποιους ποδηλατικούς ομίλους.

Jeep 4X4 (Διάσχιση με όχημα 4X4)

Πρόκειται για την διάσχιση δασικών δρόμων, περάσματα ποταμών με jeep.Σε εκδρομές 4x4 μπορεί να συμμετέχει οποιοσδήποτε έχει διάθεση για εξερεύνηση και ανακαλύψεις. Αυτός που οδηγεί το jeep πρέπει να έχει δίπλωμα οδήγησης και να είναι πάνω από 18 χρονών.

Για τους χειμερινούς μήνες χρειάζεται:

- § Άνετος & ζεστός ρουχισμός (μπουφάν, γάντια, σκούφο)
- § Γυαλιά ηλίου
- § Αθλητικά παπούτσια ή μποτάκια
- § Παγούρι με νερό,

ενώ το jeep πρέπει να είναι εξοπλισμένο με τα εξής:

- § Χάρτη
- § Κασμά
- § Φτυάρι
- § Σχοινί-ιμάντα ρυμούλκησης
- § Γρύλο
- § Αλυσίδες
- § Φαρμακείο
- § Εξωτερικό προβολέα

Ως συνήθως τα γραφεία που οργανώνουν και εκδρομές με jeep παρέχουν τα συγκεκριμένα αυτοκίνητα με όλον το εξοπλισμό που χρειάζεται κάποιος.

Motocross-Enduro

Πρόκειται για μοτοσικλέτες παντός εδάφους. Με αυτές ο ενδιαφερόμενος έχει την δυνατότητα να εισχωρήσει πιο βαθιά στην άγρια και απροσπέλαστη φύση.

Οι ορεινές και παραλιακές διαδρομές συνδυάζοντας ξεχασμένα γραφικά μέρη, όμορφα δάση, ερημικές τοποθεσίες, φέρνουν τον αναβάτη σε επαφή με την περιπέτεια. Του δίνουν την δυνατότητα να δοκιμάσει τις αντοχές του και να ζήσει κάτι πραγματικά διαφορετικό, να ξεφύγει και να χαθεί, κυριολεκτικά σε έναν άλλο κόσμο από αυτόν της καθημερινής του ζωής!

3.3.4. Αθλήματα Γενικού Terrain

Σπηλαιολογία

Πρόκειται για ξενάγηση και εξερεύνηση σπηλαίων και ορυχείων. Για να συμμετάσχει κάποιος στα προγράμματα σπηλαιολογίας δεν πρέπει να πάσχει από κλειστοφοβία. Απαραίτητη προϋπόθεση είναι η ψυχική και σωματική υγεία.

Ο εξοπλισμός που χρειάζεται είναι ο εξής:

- § Φακό κεφαλής,
- § Παλιά ρούχα
- § Αρβύλες ή γαλότσες
- § Γάντια.
- § Κράνος
- § Εξοπλισμό καταρρίχησης

Η Ελλάδα είναι γεμάτη από σπήλαια (βλ. Παράρτημα Κ) και ορυχεία(πάνω από 2000 καταγεγραμμένα σπήλαια) και έτσι αυτό συμβάλλει στην ανάπτυξη του συγκεκριμένου αθλήματος για κάποιους και hobby για κάποιους άλλους.

Ιππασία

Πρόκειται για βόλτες με πανέμορφα άλογα, μία ανεπανάληπτη εμπειρία για όσους το έχουν δοκιμάσει λόγω της επαφής τους με τα πανέμορφα αυτά ζώα. Ζώα μίας άλλης εποχής!

Απαραίτητος εξοπλισμός για τον αναβάτη: ένα παντελόνι από χοντρό ανθεκτικό ύφασμα.

Για συλλόγους που μπορεί να απευθυνθεί κάποιος για ιπαασία βλέπε Παράρτημα Λ.

Bungee Jumping

Το Bungee Jumping αποτελεί ένα από τα νεοανερχόμενα extreme sports στην Ελλάδα. Γνωρίζει πάρα πολλούς θαυμαστές και προσφέρει μεγάλες δόσεις αδρεναλίνης.

Πρόκειται για την πτώση από ψηλά σημεία (π.χ. γέφυρες, γκρεμούς κ.λπ.) με την βοήθεια ενός ελαστικού σχοινιού.

Η ιστορία του περιέργου αυτού αθλήματος έχει ως εξής: στο νότιο ειρηνικό υπάρχει ένα συγκρότημα από 83 νησιά τα οποία ονομάζονται Vanuatu τα οποία βρίσκονται βόρειο-ανατολικά της νέας Καληδονίας και βορειοδυτικά των νησιών Fiji. Στα νησιά αυτά κατοικούν διάφορες φυλές οι οποίες έχουν ένα περίεργο τελετουργικό, το τελετουργικό του Nagol. Κάθε Απρίλη οι κάτοικοι αρχίζουν και χτίζουν ένα πολύ ψηλό Πύργο από υλικά που βρίσκουν στο γύρω περιβάλλον τους. Όταν ο πύργος είναι έτοιμος οι άνδρες και τα παιδιά δένονται με ένα είδος σχοινιού και πηδάνε από την κορυφή του πύργου πέφτοντας στο έδαφος. Με αυτόν τον τρόπο συμβολίζουν το πέρασμα προς την οριμότητα, τονίζοντας στην φυλή τους το κουράγιο και την δύναμη που τους διακρίνει. Από αυτό το γεγονός δημιουργήθηκε το άθλημα του Bungee Jumping.

Γραφεία ενασχολούμενα με το bungee jumping είναι τα εξής:

§ *ZULUBUNGY* (Αμφιάραου 174, Σεπόλια ' 2105147051, 6932-70 25 35)

3.3.5. Εναέρια Αθλήματα

Αλεξίπτωτο Πλαγιάς (Paragliding)

Η ιστορία του αλεξίπτωτου πλαγιάς ξεκινάει από την Αρχαία Ελλάδα, με πρώτους τον Δαίδαλο και τον Ίκαρο.

Όλοι οι Έλληνες και ειδικά αυτοί που ασχολούνται με το αλεξίπτωτο πλαγιάς είναι υποχρεωμένοι να ξέρουν πως προήλθε το εν λόγω άθλημα.

Έχουμε αναφορές ότι το 1100 μ.Χ. στην Άπω Ανατολή, οι Κινέζοι χρησιμοποιούσαν ομπρέλες για να “πέφτουν” από ψηλούς πύργους. Αργότερα το 1495 ο Leonardo Da Vinci είχε την ιδέα κατασκευής αλεξίπτωτου.

Το 1620 έχουμε την πρώτη πτώση με μορφή αλεξίπτωτου από τον Fausto Venanzio και στη συνέχεια αναφέρονται οι αδελφοί Montgolfier με τις κατασκευές αεροστάτων. Εκατό χρόνια αργότερα ο Andre-Jacque Garnerin πηδά από αερόστατο με μία υποτυπώδη κατασκευή αλεξίπτωτου.

Η σύγχρονη εποχή της πτήσης ξεκινάει με τον Otto Lilienthal το 1891, ο οποίος είναι ο πρώτος αληθινός ανεμοπόρος στον κόσμο. Είχε στο ενεργητικό του 2000 πτήσεις με ανεμόπτερο δικής του κατασκευής.

Αργότερα, με τον 1ο Παγκόσμιο Πόλεμο, η απόβαση στη Νορμανδία έδωσε το έναυσμα να καθιερωθεί πλέον το αλεξίπτωτο ελεύθερης πτώσης.

Ο Καναδός Domina Jalbert παρουσιάζει ένα νέου τύπου αλεξίπτωτο σε επίπεδο σχήμα, με προφίλ αεροπλάνου και κυψέλες (Parafoil), δίνοντας έτσι την ευκαιρία στον γερμανό μηχανικό Dr. D. Strasilla να απογειωθεί από πλαγιά βουνού.

Όμως το 1978 ξεκινούν πλέον πτήσεις με απογειώσεις από ύψος 1000 μέτρων στην περιοχή του Mieussy στην Γαλλία, όπου γίνεται το κέντρο του αθλήματος. Το 1982 ο Γάλλος ταχυδρόμος Roger Fillion, κάνει την πρώτη υψηλή πτήση από το Mont Blanc. Σχολές στη Γαλλία δημιουργούνται και το άθλημα καθιερώνεται.

Το 1983 γίνονται οι πρώτοι αγώνες και το 1985 ο Richard Trinquier στο Mieussy πραγματοποιεί πτήση πεντέμισι ωρών με θερμικά και με τη χρήση του βαριομέτρου, χρόνο που ούτε τα αιωρόπτερα δεν είχαν πετύχει μέχρι τότε.

Την επόμενη χρονιά ο Hubert Aupetit, ένας ακόμη ικανός πιλότος, γράφει το πρώτο βιβλίο του για την πτήση με αλεξίπτωτο πλαγιάς.

Αρχίζει έτσι μια έντονη παρουσία του αθλήματος ,στους χώρους των πτήσεων. Σχολές εκπαίδευσης δημιουργούνται παντού, η παραγωγή και η διάθεση των αλεξιπτώτων πλαγιάς έχουν τεράστια απήχηση και αποστάσεις πτήσης πλέον των 300 χιλιομέτρων είναι πλέον γεγονός.

Ο χώρος πάντα ενεργητικός, εξελίσσεται συνεχώς.

Ο κόσμος του Parapente ελπίζει ότι θα δει σύντομα το άθλημα να περιλαμβάνεται μέσα στα ολυμπιακά αγωνίσματα που τελούνται σε ολυμπιάδα. Ήδη έχει χαρακτηριστεί σαν υποψήφιο αναγνωρισμένο ολυμπιακό άθλημα.

(Ιστορία αλεξιπτώτου πλαγιάς , www.sky.gr)

Το parapente είναι ικανό να ανέβει σε μεγάλα ύψη και να φτάσει ακόμα και σε ύψος 6-7χμ. από την επιφάνεια της θάλασσας. Βέβαια, για τέτοιου είδους πτήσεις απαιτείται και ειδικός εξοπλισμός (οξυγόνο, ειδικός ρουχισμός κ.ά.)

Υπάρχουν όμως πολλοί παράμετροι και πρέπει να τηρούνται με ευλάβεια όλοι οι κανόνες ασφαλείας. Κάποιος μπορεί να πετάξει όταν το επιτρέπουν οι καιρικές συνθήκες (σχετική καλοκαιρία). Η ταχύτητα των ανέμων που επικρατούν στην περιοχή δεν πρέπει να ξεπερνά τα 25-30χμ./ώρα. Επίσης, χρειάζεται προσοχή στα σύννεφα και ιδίως όταν αυτά πυκνώνουν. Το κλίμα στην Ελλάδα είναι ιδανικό και επιτρέπει πτήσεις συνήθως από τον Απρίλιο έως και τον Οκτώβριο. Η διάρκεια κυμαίνεται από μερικά λεπτά μέχρι πολλές ώρες (το ρεκόρ μέχρι σήμερα είναι 11 ώρες συνεχούς πτήσης) και μπορεί κανείς να διανύσει μεγάλες αποστάσεις (το σημερινό ρεκόρ είναι περίπου 300 χιλιόμετρα).

Οι σχολές και οι φορείς που οργανώνουν αλεξίπτωτο πλαγιάς (βλ. Παράρτημα Μ) στην Ελλάδα είναι πάρα πολλές. Τα μαθήματα για αλεξίπτωτο πλαγιάς κυμαίνονται από 420-500ευρώ και περιλαμβάνουν θεωρητικά και πρακτικά μαθήματα. Η διάρκειά τους είναι περίπου 5 σαβ/κα.

Η Ελλάδα έχει από τα καλύτερα μέρη στον κόσμο για αλεξίπτωτο πλαγιάς και πολλοί παγκόσμιοι αγώνες γίνονται εδώ στην Ελλάδα. Παραμένει ακριβό σαν άθλημα, εγκυμονεί κινδύνους σε κάθε πτήση αλλά με την τήρηση των κανόνων ασφαλείας δεν υπάρχει λόγος ανησυχίας.

Ελεύθερη Πτώση (Sky Diving)

Η ελεύθερη πτώση είναι ένα άθλημα το οποίο δεν είναι ευρύτατα διαδεδομένο στην χώρα μας. Παρόλα αυτά υπάρχουν αρκετά αξιόλογες σχολές που αναλαμβάνουν να εκπαιδεύσουν ενδιαφερόμενους να κάνουν ελεύθερη πτώση. Πρόκειται για ένα αρκετά ασφαλές άθλημα σε σχέση με άλλα που δεν δίνουν αυτήν την εντύπωση.

Η ελεύθερη πτώση προήλθε πάνω κάτω όπως το αλεξίπτωτο πλαγιάς, (δηλαδή η ιδέα του να πετάει κάποιος), διότι μεταξύ τους είναι τελείως διαφορετικά. Χρησιμοποιήθηκε και παράχθηκε πολύ από την Αμερική, την Ρωσία και την Γερμανία κυρίως για στρατιωτικούς λόγους. Από το 1930 και μετά η εξέλιξη της ελεύθερης πτώσης ήταν ραγδαία και προχώρησε και σε αγωνιστικό επίπεδο με αγώνες που διοργανώθηκαν στη Ρωσία το 1930 και το 1951 στην Γιουγκοσλαβία. Έκτοτε έχουν δημιουργηθεί αρκετές σχολές εκμάθησης του σπορ τούτου και έτσι μπορεί ο καθένας να ασχοληθεί.

Η ελεύθερη πτώση περιλαμβάνει την πτώση από υψόμετρο 9000-15000 μέτρα. Η ταχύτητα με την οποία πέφτει κάποιος κυμαίνεται από 140 χιλιόμετρα ανά ώρα έως 500 χιλιόμετρα ανά ώρα.

Για να εκπαιδευτεί κάποιος χρειάζεται να περάσει το πρώτο στάδιο εκπαίδευσης που ονομάζεται tandem. Στο tandem ο ενδιαφερόμενος πηδά μαζί με τον εκπαιδευτή και ο εκπαιδευτής είναι υπεύθυνος του να ανοίξει το αλεξίπτωτο και να προσγειώσει με ασφάλεια τον εκπαιδευόμενο. Με αυτόν τον τρόπο ο ενδιαφερόμενος μπορεί να καταλήξει αν του άρεσε η ελεύθερη πτώση ώστε να ασχοληθεί περαιτέρω. Αν αποφασίσει ότι θέλει να προχωρήσει στην κανονική εκπαίδευση τότε αναλαμβάνει να παρακολουθήσει το στάδιο AFF (accelerate free fall) κατά το οποίο παρακολουθεί κάποια θεωρητικά μαθήματα και έπειτα πραγματοποιεί άλμα μαζί με τους εκπαιδευτές οι οποίοι και του δείχνουν τι πρέπει να κάνει αφού πέσει.

Το άλλο στάδιο είναι το στάδιο του static line κατά το οποίο ο εκπαιδευόμενος μαθαίνει να πέφτει από χαμηλά στο έδαφος (από κάποιο προσωμοιωτή) με την διαδικασία του στατικού ιμάντα και έπειτα κάνει πτώσεις από μεγάλο υψόμετρο μέχρι να συμπληρώσει τον κατάλληλο αριθμό πτήσεων ώστε να πάρει το πτυχίο του.

Η εκπαίδευση στοιχίζει από 700-3000 ευρώ ανάλογα την σχολή (βλ. Παράρτημα Μ) και το πρόγραμμα εκπαίδευσης.

Κεφ. 4- Προβλήματα-Λύσεις ανάπτυξης του Τουρισμού Περιπέτειας και Προοπτικές εξέλιξης του Τουρισμού Περιπέτειας

Πριν προχωρήσουμε στην ανάλυση των προοπτικών εξέλιξης του Τουρισμού Περιπέτειας θα πρέπει να αναφέρουμε ποια προβλήματα αντιμετωπίζει ο εν λόγω χώρος και με ποιον τρόπο αυτά εμποδίζουν την ανάπτυξή του.

Προβλήματα:

- § Αδυναμία συνεργασίας και συμφωνίας των τοπικών φορέων με την κυβέρνηση. Παρόλο ότι υπάρχει μεγάλος αριθμός δημοσίων υπηρεσιών και τοπικών φορέων που ο καθένας τους θέλει να προωθήσει τον τουρισμό περιπέτειας στην περιοχή του, οι στόχοι τους συνεχώς αλληλοσυγκρούονται.
- § Προβλήματα στην υποδομή της χώρας. Δεν γίνεται να προωθήσουμε τον τουρισμό από τη στιγμή που το δίκτυο της χώρας δεν είναι επαρκές. Για παράδειγμα το μονοπώλιο των ιδιωτικών κτελ και η επιτηδευμένη καθυστέρηση κατασκευής του σιδηροδρομικού δικτύου του Ο.Σ.Ε.. Απελευθέρωση των δρομολογίων του Ο.Σ.Ε. και κατασκευή κατά τα ευρωπαϊκά πρότυπα των εθνικών μας δρόμων. Για παράδειγμα ο “κινούμενος τάφος” της εθνικής οδού Κορίνθου-Πατρών, Αμφιλοχίας-Ιωαννίνων και περιοχής Μαλιακού.
- § Ανυπαρξία σωστής έρευνας αγοράς.
- § Λανθασμένες επενδύσεις. Είναι εύλογο ότι αν κάποιος επενδύσει σε περιοχή όπου υπάρχουν επιχειρήσεις οργανωμένου τουρισμού

διακοπών, τότε δεν θα υπάρξει όφελος για τον επενδυτή καθώς μία εναλλακτική μορφή τουρισμού έρχεται σε σύγκρουση με μία μορφή μαζικού τουρισμού.

§ Έλλειψη εξειδικευμένου προσωπικού. Πολλές φορές πολλά γραφεία και φορείς του τουρισμού περιπέτειας λειτουργούν χωρίς ειδικά καταρτισμένο προσωπικό με αποτέλεσμα να θέτουν σε κίνδυνο την ασφάλεια των πελατών.

Δεν είναι λίγες οι φορές, μέσω της προσωπικής μου εμπειρίας, όπου έχω δει γραφεία να οργανώνουν ορειβατικές εκδρομές χωρίς την παρουσία κάποιου νόμιμα θεωρημένου οδηγού βουνού.

§ Η ανυπαρξία πολλών μονάδων τουρισμού περιπέτειας οδηγεί στο μονοπώλιο του κλάδου. Για αυτό το λόγο το Υπουργείο Τουρισμού πρέπει να φροντίσει να θέσει κανόνες που σπάνε τον ανταγωνισμό μεταξύ αυτών των επιχειρήσεων. Δεν μπορεί ένα γραφείο να προσφέρει ένα πακέτο σε μία τιμή Α και ένα άλλο σε μία τιμή 10ΧΑ. Με αυτόν τον τρόπο αποκλείονται οι τάξεις χαμηλού και μεσαίου οικονομικού επιπέδου από τις χαρές του τουρισμού περιπέτειας.

§ Τέλος η ανυπαρξία οργανωμένης διαφήμισης του κλάδου. Η Ελλάδα έχει όλες τις προδιαγραφές για να αναπτυχθεί ο τουρισμός περιπέτειας (κατάλληλο γεωγραφικό περιβάλλον) αλλά δυστυχώς λόγω συμφερόντων της διεθνής αγοράς επιτιδευμένα δεν διαφημίζεται.

Τα παραπάνω προβλήματα προέρχονται από προσωπική μου έρευνα η οποία έγινε το 2005-2006 έτος έναρξης της προπτυχιακής μου εργασίας. Πλέον εν έτη 2009 έχουν βελτιωθεί αρκετά οι συνθήκες όσον αφορά τον τουρισμό περιπέτειας. Τις αλλαγές αυτές τις αναλύω παρακάτω...

Ο τουρισμός περιπέτειας είναι αναγκαίο να εξελιχθεί για τους εξής λόγους:

§ Ο τουρισμός περιπέτειας εμπεριέχει μία ουσιαστική επιχειρηματική δυναμική με ανοικτή προοπτική, η οποία ήρθε στο προσκήνιο όχι ως πρόσκαιρη τάση, αλλά ως μία παράλληλη μορφή τουρισμού, που ανταποκρίνεται στις εξελισσόμενες απαιτήσεις της σύγχρονης τουριστικής αγοράς.

- § Αποτελεί ένα μοντέλο ολιστικής ανάπτυξης - αναζωογόνησης των ορεινών και περιφερειακών περιοχών της χώρας.
- § Γεφυρώνει τις παραδοσιακές δραστηριότητες, που τείνουν να εξαφανιστούν, με τη σύγχρονη επιχειρηματική δράση.
- § Δημιουργεί πρόσθετο εισόδημα για τον κάτοικο της υπαίθρου και γενικότερα για τις τοπικές κοινωνίες, επιμηκύνοντας την τουριστική περίοδο.
- § Διασφαλίζει τη σύζευξη της οικονομικής ανάπτυξης με τη φυσική ομορφιά και την πολιτιστική κληρονομιά του τόπου.
- § Ο σύγχρονος τουρίστας αποζητά και του προσφέρεται μία μεγάλη γκάμα επιλογών, σε περιοχές με μοναδικά στοιχεία φυσικής ομορφιάς και πολιτιστικού ενδιαφέροντος.
- § Θα λύσει σημαντικά προβλήματα όπως την ερήμωση της υπαίθρου, την αστυφιλία και την μείωση της αγροτικής παραγωγής.
- § Βοηθά στην ανάδειξη της διαφορετικότητας και της μοναδικότητας κάθε τόπου.
- § Βοηθά τον ταξιδιώτη να έρθει σε επαφή με τα ήθη και τα έθιμα της περιοχής, την αγροτική ζωή, τη φύση.
- § Προσφέρει στον ταξιδιώτη ένα σύνολο δραστηριοτήτων που τον κάνουν να ξεφύγει από τις παθητικές διακοπές.

Ο τουρισμός περιπέτειας προκειμένου να εξελιχθεί πραγματικά θα πρέπει να τηρεί ένα ευρύ φάσμα προϋποθέσεων ποικίλης φύσης. Για να γίνουμε πιο συγκεκριμένοι με βάση τον Bubendorf (1993) κατεγράφησαν οι εξής προϋποθέσεις ως οι πιο σημαντικές:

- § Ελκυστικός χώρος, ωραιότητα του τοπίου.
- § Επαρκώς δομημένη γη.
- § Πλεονεκτική θέση της επιχείρησης.
- § Ευρύχωροι οικιακοί χώροι και εγκαταστάσεις που μπορούν να χρησιμοποιηθούν για τους σκοπούς της επιχείρησης χωρίς να απαιτούνται νέες μεγάλες επενδύσεις.
- § Επαρκές οικογενειακό εργατικό δυναμικό.

- § Το ελάχιστο απαιτούμενο της τουριστικής υποδομής (δρόμοι, τηλέφωνα, εστιατόρια, καταστήματα κλπ).
- § Ελκυστικός ψυχαγωγικός εξοπλισμός, είτε στην επιχείρηση είτε στην περιοχή.
- § Τιμές αποδεκτές από τον τουρίστα και σταθερές σε σχέση με την ποιότητα του προϊόντος.
- § Ευαισθησία και φιλοξενία από την επιχείρηση.
- § Επιχειρησιακή δυνατότητα στην κοινότητα και στην περιοχή.
- § Εξωτερικά ερεθίσματα και εμπνεύσεις.
- § Ύπαρξη μίας δυνατής τοπικής κεντρικής ομάδας που να ενδιαφέρεται πραγματικά για την αγροτουριστική ανάπτυξη της περιοχής.
- § Επαγγελματική παροχή συμβούλων από μία καλά οργανωμένη υπηρεσία marketing.
- § Ολοκληρωμένη αναπτυξιακή προσέγγιση (δηλαδή συμμετοχή όλων των ενδιαφερόμενων μερών της περιοχής στη διαδικασία).
- § Προώθηση του αγροτουριστικού προϊόντος.
- § Επαρκής υποστήριξη από το δημόσιο τομέα.
- § Ισχυρή συμφωνία του πληθυσμού ώστε να υποστηρίζεται η αναπτυξιακή διαδικασία.
- § Γνώση, ως ένα βαθμό, ορισμένων βασικών ξένων γλωσσών.
- § Συνεργασία των κατοίκων της περιοχής.
- § Γνώση εφαρμοσμένων μαθηματικών, πληροφορικής και λογιστικής.

Βέβαια είναι αδύνατο να πληροί μία περιοχή όλες αυτές τις προϋποθέσεις. Ωστόσο, όσο περισσότερες από αυτές πληρούνται, τόσο πιο επιτυχής είναι η ανάπτυξη του τουρισμού περιπέτειας στη συγκεκριμένη περιοχή.

Ως συμπέρασμα σε μελέτη που έκανα για το έτος 2008-2009 κατάφερα να απομονώσω τα εξής πλεονεκτήματα που βοηθούν τελικά την Ελλάδα να αναδειχθεί σε χώρα δυνατή στον τουρισμό περιπέτειας:

- § Η Ελλάδα αποτελεί μία χώρα με συγκριτικά πλεονεκτήματα σε σχέση με τους γειτονικούς τουριστικούς προορισμούς (ήπιο κλίμα, πολιτιστική κληρονομιά, ποικιλομορφία των περιοχών της,

δυνατότητα ανάπτυξης πολλών μορφών τουρισμού). Γεγονός που πληροί τις προϋποθέσεις “ελκυστικός χώρος”, “επαρκώς δομημένη γη”, “πλεονεκτικές θέσεις των νέων επιχειρήσεων”.

- § Ο τουρισμός περιπέτειας συνδυάζει τις διακοπές με πλήθος δραστηριοτήτων και ανταποκρίνεται στις ανάγκες του ενεργού τουρίστα. Γεγονός που πληροί τις προϋποθέσεις “σωστή προώθηση του τουριστικού προϊόντος”, “ποικιλία δραστηριοτήτων”.
- § Ο τουρισμός περιπέτειας συνδυάζεται και με άλλες εναλλακτικές και μη μορφές τουρισμού. Γεγονός που πληροί την προϋπόθεση “οργανωμένη αναπτυξιακή προσέγγιση”.
- § Η εποχικότητα του τουρισμού διευρύνεται καθότι ο τουρισμός περιπέτειας μπορεί να πραγματοποιηθεί όλες τις εποχές του χρόνου.
- § Εκδήλωση τον τελευταίο καιρό επιχειρηματικών πρωτοβουλιών για επενδύσεις στο χώρο. Αυτό σημαίνει ότι οι επιχειρηματίες απευθύνονται στους σωστούς συμβούλους (π.χ. Αγροτουριστική Α.Ε.), βλέπουν μακροπρόθεσμα ότι ο χώρος έχει δυνατότητες να αναπτυχθεί και έτσι επιχειρούν την δημιουργία μια επιχείρησης τουρισμού περιπέτειας.
- § Μέσω της Αγροτουριστικής Α.Ε., του Υπουργείου Ανάπτυξης και των τοπικών φορέων της περιοχής γίνεται μία αξιόλογη προσπάθεια συνεργασίας με αποτέλεσμα την δυνατή προώθηση του κλάδου.
- § Ανάπτυξη πιλοτικών προγραμμάτων όπως “Η Χάρτα του Αγροτουρισμού” ώστε να παρθούν αποφάσεις σχετικά με τις αρχές σωστής λειτουργίας, φιλοξενίας και υποδοχής επισκεπτών για όσους ασχολούνται με τον Αγροτουρισμό και συγκεκριμένα με τον τουρισμό περιπέτειας.
- § Σωστή και κατάλληλη κατάρτιση και εκπαίδευση του προσωπικού. Τον τελευταίο καιρό ολοένα και περισσότερα άτομα κρίνουν σκόπιμο την μετεκπαίδευση τους (ξένες γλώσσες, πληροφορική) σε τομείς που κρίνονται απαραίτητοι για την επικοινωνία με τον τουρίστα.

- § Η σωστή προώθηση και διαφήμιση. Τον τελευταίο καιρό σε ιστοσελίδες και στα ΜΜΕ διαφημίζονται ολοένα και περισσότερο οι δυνατότητες και οι προσφορές της Ελλάδας πάνω στον τουρισμό περιπέτειας.
- § Η ενθάρρυνση δημιουργίας νέων επιχειρήσεων με σκοπό την κάλυψη νέων θέσεων εργασίας και την πάταξη του μονοπωλίου.
- § Οργάνωση της υποδομής και όσον αφορά το δίκτυο (οδικού, σιδηροδρομικού, ακτοπλοϊκού δικτύου) αλλά και όσον αφορά τις μονάδες (ακατάλληλες ξενοδοχειακές μονάδες). Πλέον η κρατική μέριμνα σχετικά με τα μέσα μεταφοράς και τις συγκοινωνιακές υποδομές είναι μεγαλύτερη και το κράτος λόγω της οικονομικής κρίσης που περνάει η χώρα, παρατηρεί ότι πρέπει να αναβαθμίσει την υποδομή της προκειμένου να προσελκύσει τον ξένο και ντόπιο τουρίστα.

Η νέα αυτή μορφή τουρισμού μπορεί να γίνει, εφόσον οργανωθεί σωστά, ο μοχλός μέσω του οποίου θα αναπτυχθεί η ελληνική περιφέρεια.

Κεφάλαιο 5- Τα βήματα δημιουργίας μίας πρότυπης επιχείρησης τουρισμού περιπέτειας.

5.1 Εισαγωγή-Τρόπος σκέψης ενός ατόμου που οραματίζεται την δημιουργία της δικιάς του επιχείρησης.

Αν κάποιο άτομο σκέφτεται να ασχοληθεί σοβαρά με τον τουρισμό περιπέτειας θα πρέπει να γνωρίζει πως είναι ένας χώρος με ειδικές απαιτήσεις και δυσκολίες. Πρόκειται για έναν χώρο, ο οποίος χρειάζεται μελέτη, συστηματική έρευνα, καλή διάθεση, θετική προσέγγιση, άρτια υποδομή και ολοκληρωμένη προσπάθεια σε όλους τους τομείς.

Η δημιουργία μίας τέτοιας επιχείρησης είναι μία κίνηση με το ρίσκο και τις ανάγκες που θα είχε μία οποιαδήποτε άλλη επιχείρηση. Παρόλα αυτά όμως πρόκειται για ένα πεδίο που ανθεί τον τελευταίο καιρό στην Ελλάδα και είναι πολλά

υποσχόμενο. Όλο και περισσότεροι άνθρωποι στη χώρα μας ανακαλύπτουν την ανάγκη επιστροφής σε έναν πιο φυσικό τρόπο ζωής, σε ένα κόσμο που αφήνει στη λήθη τις δύσκολες συνθήκες ζωής των μεγάλων αστικών κέντρων. Ο τουρισμός περιπέτειας παρέχει στον επισκέπτη την ευκαιρία να ζήσει κοντά στη φύση σε συνδυασμό την ενασχόλησή του με τον extreme αθλητισμό.

Αυτό που πρέπει να συνειδητοποιήσει όποιος πρόκειται να ασχοληθεί με τον Τουρισμό Περιπέτειας είναι ότι πρέπει να βασίζεται στην άψογη οργάνωση και ποιότητα υπηρεσιών. Μόνο πάνω σε γερές, ποιοτικές, μελετημένες βάσεις και υποδομές θα δημιουργηθούν επιχειρήσεις που θα διακριθούν, θα εξελιχθούν, θα κερδίσουν την προτίμηση του κοινού και θα είναι μακροπρόθεσμα, κερδοφόρες και βιώσιμες.

Ο Τουρισμός Περιπέτειας είναι η ευκαιρία ανάπτυξης σε πολλαπλά επίπεδα για ένα μεγάλο μέρος της ελληνικής υπαίθρου, ένα κεφάλαιο πάνω στο οποίο πρέπει να επενδύσουμε ώστε στο μέλλον να καρποφορήσει και να παραμείνει βιώσιμο.

5.2 Παράγοντες μελέτης πριν την δημιουργία μίας πρότυπης επιχείρησης τουρισμού περιπέτειας.

Όπως αναφέρουν οι Λογοθέτης, 1988; Βαφειάδης κ.α., 1992; ΕΟΤ/Μανώλογλου, 1993 πριν προχωρήσουμε στην οποιαδήποτε ενέργεια προκειμένου να δημιουργήσουμε την δικιά μας επιχείρηση τουρισμού περιπέτειας πρέπει να μελετήσουμε τους εξής παράγοντες:

- § Παράγοντας χωροταξίας: Ο τουρισμός περιπέτειας αναπτύσσεται σε μη αστικές περιοχές, οι οποίες πληρούν τους όρους ηλεκτροδότησης, ύδρευσης και προσπέλασης. Ως κατάλληλη χωροταξική περιοχή θεωρείται η περιοχή εκείνη που βρίσκεται στην περιφέρεια της αστικής περιοχής και στην οποία οι κάτοικοί της είναι οικονομικά, κοινωνικά και συναισθηματικά δεμένοι με τον τόπο τους.
- § Περιβαλλοντικός παράγοντας: Ο τουρισμός περιπέτειας στηρίζεται στην αξιοποίηση των πόρων του περιβάλλοντος. Ως πόροι εννοούνται η φύση, ο πολιτισμός και ο ίδιος άνθρωπος.

Ο τουρισμός περιπέτειας σέβεται τον περιβάλλοντα χώρο και μέσω της σωστής αξιοποίησης αυτού του παράγοντα ευνοείται η ανάπτυξη της συγκεκριμένης μορφής τουρισμού και όχι μόνο.

§ Οικονομικός παράγοντας: Βασικός στόχος του τουρισμού περιπέτειας είναι η δυνατότητα απόκτησης εισοδήματος, γεγονός που επιτυγχάνεται τόσο μέσα από την διαχείριση της επιχείρησης. Ακόμη μέσω της πώλησης των τοπικών προϊόντων της περιοχής επιτυγχάνεται αύξηση του εισοδήματος της τοπικής κοινωνίας. Όσον αφορά τον τουρίστα του δίδεται η δυνατότητα οικονομικών διακοπών.

§ Δημογραφικός παράγοντας: Η δημιουργία πρόσθετου εισοδήματος οδηγεί στη συγκράτηση του εγχώριου οικονομικά ενεργού πληθυσμού στον τόπο καταγωγής του. Οι νέες θέσεις εργασίας, ως αποτέλεσμα άσκησης τουριστικής δραστηριότητας δίνουν τη δυνατότητα συμμετοχής του τοπικού πληθυσμού στο παραγωγικό σύστημα.

§ Κοινωνικός και πολιτιστικός παράγοντας: Η άνοδος του βιοτικού και κοινωνικού επιπέδου των κατοίκων της περιοχής καθώς και η δημιουργία ευκαιριών συμμετοχής τους σε πολιτιστικές δραστηριότητες αποτελούν σημαντικούς στόχους που καταξιώνουν τον κοινωνικό και πολιτιστικό ρόλο του τουρισμού περιπέτειας.

5.3 Τα βήματα δημιουργίας μίας πρότυπης επιχείρησης τουρισμού περιπέτειας

I. Προσωπική αξιολόγηση: Ο νέος επιχειρηματίας θα πρέπει να αξιολογήσει τον εαυτό του, να εκτιμήσει τις ικανότητές του, να εκτιμήσει τα δυνατά και αδύνατα σημεία του χαρακτήρα του και να κάνει βελτιώσεις πάνω σε όλα αυτά. Θα πρέπει να είναι κοινωνικός, να επιθυμεί την επικοινωνία με τον κόσμο, να αποδέχεται την διαφορετικότητα του άλλου, τη νοοτροπία, την κουλτούρα και τις συνήθειες του. Θα πρέπει να διακατέχεται από φιλικότητα, ευγένεια και φιλοξενία, να σέβεται την προσωπική ζωή του άλλου, γνωρίζοντας τα όριά του και να επιθυμεί να δημιουργήσει μία πελατεία

μόνιμη και μακροπρόθεσμη που θα βλέπει την περιοχή και την επιχείρηση σαν έναν τόπο οικείο και αγαπημένο και όπου θα επιθυμεί να επιστρέψει. Θα πρέπει να είναι έτοιμος να δεχτεί τα θετικά και αρνητικά αυτού του εγχειρήματος και σε καμία περίπτωση να μην αντιμετωπίσει τον πελάτη σας εύκολη λεία. Χρειάζεται υπευθυνότητα στο να αναλάβει τις ευθύνες και την πίεση που θα του δημιουργήσει η επιχείρηση. Αν κάποιος είναι σε θέση να δημιουργήσει κάτι που θα απαιτεί την πλήρη δέσμευση και φροντίδα του, αν είναι αποφασισμένος να δουλεύει σε αυτό όλες τις μέρες της εβδομάδας, σε αργίες και γιορτές, αν έχει αντιληφθεί ότι μία επιχείρηση έχει το δικό της επιχειρηματικό ρίσκο, αν μπορεί να ανταπεξέλθει σε καταστάσεις πίεσης, αν μπορεί να μάθει από τα λάθη του, αν δέχεται συμβουλές, αν είναι επικοινωνιακός, αν έχει εμπιστοσύνη στο εαυτό του, αν είναι υπομονετικός και αυτοπειθαρχικός και αν παίρνει σωστές αποφάσεις τότε κάλλιστα μπορεί να προχωρήσει στη δημιουργία επιχείρησης τουρισμού περιπέτειας.

- II. Ενημέρωση: Η ενημέρωση του μελλοντικού επιχειρηματία από ανθρώπους που ασχολήθηκαν με τον τουρισμό περιπέτειας αποτελεί απαραίτητο βήμα για την υλοποίηση μίας πρότυπης επιχείρησης τουρισμού περιπέτειας, προκειμένου να ενημερωθεί για τα πιθανά προβλήματα που θα αντιμετωπίσει την δουλειά του, τις πηγές χρηματοδότησης και τα κίνητρα που παρέχονται. Η ενημέρωση γύρω από την οργάνωση και τη διοίκηση μίας επιχείρησης θα ωφελήσει το ξεκίνημα και την αποτελεσματικότητα της επιχείρησης.
- III. Ανάπτυξη της ιδέας και αξιολόγηση της αγοράς: Βάση στατιστικών στοιχείων του Υπουργείου ανάπτυξης το 33% των επιχειρήσεων αποτυγχάνουν στον πρώτο χρόνο της λειτουργίας τους, το 42% στον δεύτερο και μόνο το 25% επιτυγχάνει μία προσοδοφόρα πορεία. Ο σημαντικότερος λόγος είναι το γεγονός ότι οι περισσότερες επιχειρήσεις δεν καταστρώνουν ένα επιχειρηματικό σχέδιο το οποίο θα τις βοηθήσει αφενός στον έλεγχο των οικονομικών τους, αφετέρου στην επίτευξη των στόχων τους και συνεπώς στην εξέλιξή τους. Με το επιχειρηματικό πλάνο ο μελλοντικός επιχειρηματίας έχει, πρώτα από όλα την ευκαιρία να κάνει έρευνα της αγοράς στην οποία απευθύνεται, αλλά και να θέσει τους στόχους που θα καλύψουν τις ανάγκες

της επιχείρησης. Με αυτό τον τρόπο μπορεί να γίνει προσέλκυση οικονομικών επενδυτών, διότι έτσι αποδεικνύεται πως ο επιχειρηματίας ξέρει που στοχεύει και τι θέλει να κάνει.

- IV. Συνεργασία και επικοινωνία με τον κοινωνικό περίγυρο: Ο παράγοντας αυτός συμβάλλει στην επιτυχημένη λειτουργία της επιχείρησης. Μέσω της συνεργασίας του κοινωνικού περιγύρου υποστηρίζεται η αναπτυξιακή διαδικασία. Η κακή συνεργασία και η ανεπαρκής επικοινωνία έχουν ως αποτέλεσμα την δημιουργία συγκρούσεων, λανθασμένων αποφάσεων και έλλειψης συντονισμού. Η θετική αντίδραση των κατοίκων της περιοχής στην ιδέα μπορεί να παίξει σημαντικό ρόλο στην υλοποίηση και στην επιτυχία του επιχειρηματικού σχεδίου. Για παράδειγμα σε ένα αγώνα ορειβατικού μαραθωνίου η τοπική κοινωνία μπορεί να στηρίζει είτε ψυχολογικά τους αθλητές είτε προσφέροντάς τους τρόφιμα ή νερό. Έτσι με αυτόν τον τρόπο οι αθλητές θα ξαναέρθουν στον αγώνα και θα ενισχύσουν έτσι τις τοπικές επιχειρήσεις.
- V. Εκτίμηση των οικονομικών απαιτήσεων. Ο μελλοντικός επιχειρηματίας θα πρέπει να καταγράψει τις οικονομικές ανάγκες που θα δημιουργηθούν από την δημιουργία της νέας επιχείρησης. Θα πρέπει να συντάξει έναν προϋπολογισμό που θα περιλαμβάνει τις σταθερές και μεταβλητές δαπάνες και το αναμενόμενο ακαθάριστο και καθαρό εισόδημα. Θα πρέπει να συντάξει ακόμη έναν κατάλογο των ήδη υπαρχόντων πόρων και του διαθέσιμου χρόνου για το ξεκίνημα και τη λειτουργία της επιχείρησης. Αφού συντάξει τον προϋπολογισμό αυτό τότε καλείται να απαντήσει σε ερωτήματα όπως “ποια τα πλεονεκτήματά μου από την κίνησή μου αυτή”, “θα μπορούσα να απασχοληθώ σε κάποια άλλη επιχείρηση και να βγάλω περισσότερα;” και πολλές άλλες κρίσιμες ερωτήσεις. Να αναζητήσει προσεκτικά τις πηγές χρηματοδότησής του. Να μην επενδύσει περισσότερα χρήματα από αυτά που μπορεί να διαθέσει. Ένας νέος επιχειρηματίας μπορεί να επιδοτηθεί είτε παίρνοντας δάνειο από κάποια τράπεζα, είτε από κάποιο χρηματοδοτικό πρόγραμμα τους κράτους ή της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

5.4 Τα χρηματοδοτικά προγράμματα

Την περίοδο που διανύουμε βρισκόμαστε στην αναμονή του Δ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης και του Νέου Αναπτυξιακού Νόμου 2007-2013. Θα αναφερθούμε λοιπόν στα βασικά χρηματοδοτικά προγράμματα που ίσχυαν μέχρι τώρα και αποτελούν την κύρια πηγή χρηματοδότησης των επιχειρήσεων και τα οποία επρόκειτο να υλοποιηθούν σήμερα στην ελληνική επικράτεια σαφώς τροποποιημένα και βελτιωμένα.

- § Το Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Αγροτικής Ανάπτυξης-Ανασυγκρότηση της Υπαίθρου (ΕΠΑΑΑΥ 2000-2006). Είχε ως στόχο την βελτίωση της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής γεωργίας, τη βιώσιμη και ολοκληρωμένη ανάπτυξη της υπαίθρου για να αυξηθεί η ανταγωνιστικότητα και η ελκυστικότητάς της, τη διατήρηση και βελτίωση του περιβάλλοντος και των φυσικών πόρων. Στο δεύτερο στόχο του Επιχειρησιακού προγράμματος εντασσόταν η διατήρηση και η ενδυνάμωση του πληθυσμού των αγροτικών περιοχών, η δημιουργία εναλλακτικών δραστηριοτήτων, η άρση της απομόνωσης των αγροτικών περιοχών, η βελτίωση των βασικών υπηρεσιών για την οικονομία και τον αγροτικό πληθυσμό και τέλος η προώθηση της φυσιογνωμίας των αγροτικών περιοχών, των πλεονεκτημάτων και του φυσικού τους πλούτου. Στον τρίτο στόχο του Προγράμματος εντασσόταν η προστασία των φυσικών πόρων και του περιβάλλοντος, η διατήρηση της πολιτιστικής κληρονομιάς και των παραδόσεων. Με το Ολοκληρωμένο Πρόγραμμα Ανάπτυξης Αγροτικού Χώρου (ΟΠΑΑΧ) επιδοτήθηκαν δράσεις στις ορεινές περιοχές όπως καταλύματα, ξενώνες και υπαίθριες δραστηριότητες. Το ποσοστό επιδότησης κυμάνθηκε από 50-60% για τις ιδιωτικές επιχειρήσεις με ανώτερο ποσό επένδυσης μέχρι 450000 ευρώ.
- § Το Leader που ίσχυσε το 2000-2006 ήταν μία πρωτοβουλία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και είχε ως στόχο τη βελτίωση της ποιότητας ζωής των κατοίκων της υπαίθρου μέσω της αειφόρου ανάπτυξης. Η αειφορία επιτυγχάνεται μέσα από τις δραστηριότητες των κατοίκων, που αναδεικνύουν τις ομορφιές του τόπου τους και αποτελούν μία ακόμη εκροή εισοδήματος, ενώ παράλληλα

προστατεύεται η φυσική και η πολιτιστική κληρονομιά. Απευθυνόταν σε ενδιαφερόμενους που ζουν σε ορεινές περιοχές. Οι στόχοι του ήταν οι εξής: ανάπτυξη της υπαίθρου μέσω πιλοτικών σχεδίων, ενίσχυση της προσπάθειας για άρση της απομόνωσης των αγροτικών περιοχών σε όλους τους τομείς της οικονομικής και κοινωνικής ζωής. Τα προγράμματα Leader υλοποιήθηκαν από ομάδες τοπικής δράσης οι οποίες συγκροτούνται από τοπικούς φορείς όπως η τοπική αυτοδιοίκηση, οι σύλλογοι, τα επιμελητήρια, οι συνεταιρισμοί, οι επιστημονικοί φορείς, οι περιβαλλοντολογικές και άλλες οργανώσεις. Το ποσοστό επιδότησης κυμαινόταν από 50-60% για τις ιδιωτικές επιχειρήσεις με ανώτερο ποσοστό επένδυσης μέχρι 450000 ευρώ.

- § Πρόγραμμα Τουρισμού (Ε.Π. “ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑ”. ΠΡΑΞΗ 3. ΜΕΤΡΟ 2.2). Ήταν ένα πρόγραμμα που αφορούσε τα τουριστικά καταλύματα, τα ξενοδοχεία και τα ενοικιαζόμενα επιπλωμένα διαμερίσματα με ποσοστό επιδότησης 40%. Η ενίσχυση αφορούσε κυρίως την ηλεκτρονική δικτύωση, προβολή και διαφήμιση της επιχείρησης, αγορά τεχνογνωσίας και εκπαίδευση προσωπικού.
- § Προγράμματα για την νεανική επιχειρηματικότητα και για την επιχειρηματικότητα των ΑΜΕΑ. Τα προγράμματα αυτά περιλάμβαναν επιδοτήσεις για βιοτεχνίες τοπικών παραδοσιακών προϊόντων, τουριστικά γραφεία, υπαίθριες δραστηριότητες αλλά όχι όμως για τουριστικά καταλύματα. Απευθυνόταν σε άνδρες μέχρι και 40 ετών και σε γυναίκες μέχρι 55 ετών. Το ποσοστό επιδότησης ήταν 50% μέχρι 90000 ευρώ. Φορέας υλοποίησης ήταν ο ΕΟΜΜΕΧ.
- § Υπήρχαν και τα Περιφερειακά Επιχειρησιακά Προγράμματα τα οποία αφορούσαν μέτρα που έχουν σχέση με τον τουρισμό και την αγροτική ανάπτυξη, όπως εκσυγχρονισμό κτιρίων και εγκαταστάσεων, τουριστικά καταλύματα, ανάπτυξη καινοτομιών, διαχείριση ειδικών μορφών τουρισμού και άλλα. Το ύψος της επιχορήγησης κυμαινόταν από 35-45% και το πόσο μπορούσε να φτάσει μέχρι τα 150000 ευρώ.

§ Ο Νέος Αναπτυξιακός Νόμος του 2007. Ο νέος αυτός νόμος ενσωματώνει τα χαρακτηριστικά του προηγούμενου (Leader 2000-2006) αλλά λαμβάνει υπόψη τα χαρακτηριστικά του νέου χάρτη περιφερειακών ενισχύσεων. Η διαφορά έγκειται στο ότι η Ελλάδα πριν χωριζόταν σε ζώνες ενώ τώρα χωρίζεται σε περιφέρειες. Περιληπτικά ο νόμος (3299/2005) αφορά τα εξής: Θα συνεχίσει να υπάρχει η διαφοροποίηση μεταξύ μεγάλων, μεσαίων και μικρών επιχειρήσεων και αυτό είναι προς όφελος της πλειονότητας των ελληνικών επιχειρήσεων, αφού αφορά το 97% των επιχειρήσεων της χώρας που είναι μικρές. Για τις μικρές επιχειρήσεις η επιδότηση φτάνει μέχρι το 60%. Με τον Νέο Αναπτυξιακό Νόμο δημιουργούνται 3 περιοχές κινήτρων. Η πρώτη περιοχή περιλαμβάνει τους νομούς Αττικής και Θεσσαλονίκης εκτός των νησιών και των βιομηχανικών περιοχών. Η ενίσχυση που προβλέπεται για την περιοχή αυτή είναι 40% για τις μικρές επιχειρήσεις όσον αφορά τον τουρισμό και την πληροφορική, ενώ για επενδύσεις σε πρωτογενή και δευτερογενή τομέα δίδεται το 35%. Η δεύτερη περιοχή περιλαμβάνει τις περιφέρειες Θεσσαλίας, Ν. Αιγαίου Ιονίων Νήσων, Κρήτης, Κεντρικής και Δυτικής Μακεδονίας και Στερεάς Ελλάδας στις οποίες προβλέπεται επιδότηση 50% για τις μικρές επιχειρήσεις για επενδύσεις στον τουρισμό, στην πληροφορική και στις ήπιες μορφές ενέργειας και 45% για επενδύσεις στον πρωτογενή και δευτερογενή τομέα. Η Τρίτη περιοχή περιλαμβάνει τις περιφέρειες Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης, Ηπείρου, Βορείου Αιγαίου, Πελοποννήσου και Δυτικής Ελλάδας, στις οποίες προβλέπεται επιδότηση 60% για τις μικρές επιχειρήσεις για επενδύσεις στον τουρισμό, στην πληροφορική και στις ήπιες μορφές ενέργειας και 55% για επενδύσεις στον πρωτογενή και δευτερογενή τομέα. Ακόμη προσφέρονται πρόσθετες χρηματοδοτικές επιδοτήσεις για την ενίσχυση του κόστους λειτουργίας των μικρών επιχειρήσεων για πέντε χρόνια από την ίδρυση τους με ποσό έως 2 εκατομμύρια ευρώ. Η αγορά γης από τις μικρές επιχειρήσεις επιδοτείται με ποσό έως 10%.

Αν κάποιος μελλοντικός επιχειρηματίας θελήσει να ενταχθεί στα παραπάνω χρηματοδοτικά προγράμματα τότε θα πρέπει να έχει στη διάθεσή του ένα ολοκληρωμένο επενδυτικό σχέδιο, θα πρέπει να έχει σύντομα ενημερωθεί από τους αρμόδιους φορείς για τις προκηρύξεις που αφορούν τα προγράμματα αυτά καθώς και ποια δικαιολογητικά και μέχρι πότε πρέπει να τα υποβάλλουν. Τέλος θα πρέπει να συμπληρώσει με ακρίβεια τα έντυπα υπαγωγής στα προγράμματα και σε περίπτωση που σκοπεύει ο επιχειρηματίας να δημιουργήσει καταλύματα τότε θα πρέπει να ενημερωθεί για τις διαδικασίες αδειοδότησης από τον ΕΟΤ.

5.5. Το επιχειρηματικό πλάνο

Σύμφωνα με την μελέτη της Σδράλη (2006) ένα επιχειρηματικό πλάνο περιλαμβάνει τα εξής:

- § Ποιος είναι ο σκοπός της επιχείρησης;
- § Ποια είναι η τεχνική υποδομή που απαιτείται;
- § Ποιες είναι οι υπηρεσίες που θα παρέχονται ή τα προϊόντα που θα παράγουμε;
- § Πως θα γίνει η κοστολόγηση και πως θα διαμορφώσουμε την τελική τιμή του προϊόντος ή της υπηρεσίας;
- § Οργάνωση της προώθησης και πώλησης των υπηρεσιών ή των προϊόντων της επιχείρησής σας.
- § Καταγραφή των δυνατών και αδύνατων σημείων της επιχείρησής μας.
- § Καταγραφή των επιχειρηματικών ευκαιριών που μας παρουσιάζονται και αντίστοιχη καταγραφή των επιχειρηματικών απειλών.

Το πλάνο θα πρέπει να καταλήγει σε μία λεπτομερή αναφορά που θα καλύπτει τα ακόλουθα σημεία:

- § Ποια είναι η αγορά μας
- § Προϊόντα, υπηρεσίες, τιμές, συμβόλαια άλλων πιθανών προμηθευτών
- § Ποιοι είναι οι ανταγωνιστές μας
- § Ποια θα είναι η ομάδα διοίκησης, ποιοι οι εργαζόμενοι και ποια τα καθήκοντα του καθενός.

- § Λογιστική οργάνωση (περιουσιακά στοιχεία, κεφάλαιο της επιχείρησης, οικονομικές υποχρεώσεις)
- § Οικονομικοί σχεδιασμοί (μετρητά, δάνεια, χρηματοδοτήσεις)
- § Μελλοντικά σχέδια
- § Ευαίσθητα σημεία της επιχείρησης
- § Risk Management (Σχέδια σε περίπτωση που προκύψουν έκτακτες ανάγκες ή προβλήματα).

Κεφάλαιο 6- Δημιουργία μίας επιχείρησης Τουρισμού Περιπέτειας.

Η ιδέα γίνεται πράξη...!

Πριν προχωρήσουμε στην παρουσίαση της πρότυπης μονάδας τουρισμού περιπέτειας πρέπει να συνοψίσουμε κάποια σημεία που γράφτηκαν παραπάνω.

Αναλύθηκαν πρώτα πρώτα οι έννοιες του γενικού, εναλλακτικού και περιπέτειας τουρισμού, οι διαφορές μεταξύ τους, η ανάλυση του τουρισμού περιπέτειας, τα προβλήματα που συναντά στην Ελλάδα ο τουρισμός περιπέτειας, οι προοπτικές εξέλιξής του και τέλος τα βήματα τα οποία ακολουθεί ένας μελλοντικός επιχειρηματίας προκειμένου να δημιουργήσει την δικιά του επιχείρηση.

Περιληπτικά προχωράμε λοιπόν στην δημιουργία μίας επιχείρησης με την επωνυμία π.χ. “X-NATURE” η οποία θα στεγάζεται σε μία έκταση 20 στρεμμάτων στην ορεινή περιοχή των Ζαγοροχωρίων.

Η επιχείρηση θα λειτουργεί ενοικιαζόμενες πέτρινες παραδοσιακές κατοικίες 30-60 τετραγωνικών μέτρων η καθεμία, οι οποίες θα φιλοξενούν από 2-6 άτομα. Οι εγκαταστάσεις μέσα στην έκταση θα περιλαμβάνουν τις πέτρινες κατοικίες, καταλύματα διαμονής του προσωπικού γραφείο διοργάνωσης δραστηριοτήτων, αίθουσα πρωινού, αίθουσα προβολής και ψυχαγωγίας, γκαράζ, αποθήκες (στις οποίες θα αποθηκεύονται πρώτες ύλες, γενικός εξοπλισμός, ο εξοπλισμός των δραστηριοτήτων) και μία κλειστή πίστα αναρρίχησης.

Παράλληλα με την διαμονή των φιλοξενούμενων στα σπιτάκια θα προσφέρονται μία ευρεία γκάμα υπηρεσιών που αφορούν τον Τουρισμό Περιπέτειας.

Η επιχείρηση θα λειτουργεί τουριστικό γραφείο εντός της έκτασης το οποίο θα διοργανώνει ημερίδες εναλλακτικών αθλημάτων. Αναφέρουμε ενδεικτικά τα εξής: Αναρρίχηση, Ορειβασία, Canyoning, Πεζοπορία , Ποδήλατο Βουνού, Ορειβατικό Σκι, Rafting, Canoe-Kayak, Αλεξίπτωτο πλαγιάς, Jeeping 4X4, Enduro.

6.1 Επιλογή Τοποθεσίας-Δικαιολογητικά έγκρισης γηπέδου

Τα πρώτα βήματα περιλαμβάνουν την μελέτη καταλληλότητας του γηπέδου και την έγκριση του από τον ΕΟΤ ή τον αρμόδιο κρατικό φορέα. Η έκταση (γήπεδο) αυτή είναι προσεκτικά επιλεγμένη διότι το φυσικό ανάγλυφο της περιοχής αυτής προσφέρεται για όλες τις δραστηριότητες που θα αναπτύξει η επιχείρηση. Βρίσκεται σε έναν νομό (Νομός Ιωαννίνων) ο οποίος βρίθεται από μέρη φυσικού κάλλους και πολιτιστικής κληρονομιάς. Το φυσικό ανάγλυφο της περιοχής επιτρέπει να καταστούν δυνατές οι εξής δραστηριότητες με τις εξής τοποθεσίες:

- § Αναρρίχηση- Ορειβασία- Ορειβατικό Σκι στο βουνό της Τύμφης
- § Canyoning στο φαράγγι του Βίκου.
- § Πεζοπορία και Ποδήλατο Βουνού στα απέραντα μονοπάτια των Ζαγοροχωρίων.
- § Rafting- Canoe- Kayak στα πανέμορφα ποτάμια του Βοϊδομάτη και του Αωού.
- § Αλεξίπτωτο πλαγιάς πάνω από τις πλαγιές της Τύμφης.
- § Jeep 4X4- Enduro στους άπειρους χωματόδρομους του Νομού.

Τα κριτήρια που λαμβάνονται υπόψη για την χορήγηση καταλληλότητας του είναι τα εξής:

- § Κριτήρια θέσης του γηπέδου. Θα πρέπει να παρουσιάζει ενδιαφέρον από άποψη φυσικού και δομημένου περιβάλλοντος. Θα πρέπει να είναι εύκολα προσπελάσιμο, να μην επιβαρύνεται από οχλούσες εγκαταστάσεις και πηγές ηχητικής και περιβαλλοντολογικής ρύπανσης. Δεν θα πρέπει να δημιουργεί προβλήματα στις χρήσεις που ήδη υφίστανται στην περιοχή.

§ Απαγορεύσεις: Σε καμία περίπτωση δεν δίδεται έγκριση καταλληλότητας αν υπάρχουν κοντά σφαγεία, ακάλυπτοι αγωγοί λυμάτων, σκουπιδότοποι και λοιπά..

Για περιοχές όπου δεν καθορίζονται οι χρήσεις της γης με ειδικές διατάξεις, ο ΕΟΤ διαβιβάζει τον φάκελο με τα δικαιολογητικά στο ΥΠΕΧΩΔΕ για έγκριση χωροθέτησης της μονάδας. Όταν επιστρέφεται ο φάκελος από το ΥΠΕΧΩΔΕ και εφόσον έχει εγκριθεί η χωροθέτηση, ο ΕΟΤ ελέγχει το αίτημα καταλληλότητας, σύμφωνα με τα κριτήριά του. Στην δικιά μας περίπτωση που το γήπεδο αποτελεί δασική έκταση θα πρέπει να ακολουθηθούν οι διατάξεις της ειδικής νομοθεσίας που αφορά τις τεχνικές προδιαγραφές για μελέτες περιβαλλοντικών επιπτώσεων από επεμβάσεις τουριστικών εγκαταστάσεων. Εφόσον γίνει αυτό η έγκριση καταλληλότητας γηπέδου έχει καδι τη θέση έγκρισης σκοπιμότητας για την ανέγερση ξενοδοχείων.

Όσον αφορά την έγκριση της αρχιτεκτονικής μελέτης, θα πρέπει να έχει προηγηθεί η έγκριση της μελέτης επιπτώσεων από το ΥΠΕΧΩΔΕ. Η έγκριση της αρχιτεκτονικής μελέτης από τον ΕΟΤ θεωρείται οριστική μετά την έκδοση απόφασης του ΥΠ. ΓΕΩΡΓΙΑΣ για τον αποχαρακτηρισμό της έκτασης.

Τα δικαιολογητικά που χρειάζονται για την έγκριση καταλληλότητας είναι τα εξής:

1. Γενικό τοπογραφικό της ευρύτερης περιοχής στο οποίο φαίνεται η θέση του οικοπέδου, ο δρόμος προσπέλασης και το πλάτος του.
2. Τοπογραφικό διάγραμμα σε δύο αντίτυπα με:
 - § Τις διαστάσεις του οικοπέδου
 - § Το εμβαδό του και τον καθορισμό των ορίων του.
 - § Θα πρέπει να ορίζεται επίσης ο προσανατολισμός του γηπέδου.
 - § Το πλάτος του και η κατάσταση βατότητας θα πρέπει να βεβαιώνονται από το δήμαρχο ή τον πρόεδρο της κοινότητας ή το αρμόδιο πολεοδομικό γραφείο.
3. Τρεις φωτογραφίες του γηπέδου στις οποίες θα πρέπει να φαίνεται ο δρόμος προσπέλασής του.
4. Υπεύθυνη δήλωση αυτού που κάνει αίτηση σε ειδικό έντυπο ότι είναι ιδιοκτήτης του οικοπέδου. Η δήλωση αυτή θα πρέπει να συμπληρώνεται με το

αν το οικοπέδο ή μέρος του αποτελεί χαρακτηρισμένη δασική έκταση και επίσης το αν αποτελεί προϊόν κατάτμησης αγροτικού κλήρου ή δασικής έκτασης.

5. Τεχνική έκθεση σε δύο αντίτυπα που θα περιλαμβάνουν:

§ Τη θέση του οικοπέδου

§ Την έκτασή του σε τμ.

§ Την έκθεση υπάρχουσας υποδομής. Τα στοιχεία που περιλαμβάνονται σε αυτή την έκθεση είναι η προσπέλαση, η δυνατότητα ηλεκτροδότησης, η δυνατότητα ύδρευσης και οι υπάρχουσες δυνατότητες τηλεφωνικής σύνδεσης.

§ Περιγραφή ευρύτερου περιβάλλοντος

§ Σύντομη περιγραφή της μονάδας και της σκοπιμότητας ίδρυσής της σύμφωνα με τα κριτήρια που καθορίζει η Υπουργική Απόφαση.

§ Για την περίπτωση που η προβλεπόμενη μονάδα υπερβαίνει τη δυναμικότητα των εκατό κλινών σε οικισμούς πρέπει να προσκομίζεται εκτός από τα άλλα και τεχνική έκθεση που θα αναφέρεται στην ένταξη των κατασκευών στο φυσικό και δομημένο περιβάλλον, στην βιωσιμότητα της μονάδας, στην αρχιτεκτονική διαμόρφωση του έργου, στην οικολογία της περιοχής, στην υποδομή της περιοχής.

6. Λοιπές βεβαιώσεις και έγγραφα από συναρμόδιους φορείς:

§ Εάν το γήπεδο βρίσκεται κοντά σε αρχαιολογικό χώρο ή δασική έκταση, βεβαίωση της αρμόδιας υπηρεσίας ότι δεν έχει αντίρρηση για την ανέγερση ξενοδοχείου.

§ Βεβαίωση ότι η ύδρευση γίνεται από γεώτρηση για της οποίας το νερό έχει προσκομισθεί βεβαίωση καταλληλότητας από το χημείο του Κράτους.

7. Γραμμάτιο κατάθεσης στο ταμείο του ΕΟΤ ή στην Τράπεζα της Ελλάδας σε πίστωση του λογαριασμού του ΕΟΤ παραβόλου του αντίστοιχου προβλεπόμενου ποσού βάσει της απόφασης του Γ.Γ. του ΕΟΤ.

6.2 Εγκαταστάσεις- καταλύματα και έγκριση αρχιτεκτονικής μελέτης

Για την χορήγηση των εγκρίσεων των αρχιτεκτονικών μελετών τουριστικών καταλυμάτων υποβάλλονται στον ΕΟΤ τα παρακάτω:

- § Αίτηση
- § Τοπογραφικά διαγράμματα, αρχιτεκτονικά σχέδια και λοιπά δικαιολογητικά όπως αυτά ορίζονται και περιγράφονται στις τεχνικές προδιαγραφές του ΕΟΤ.
- § Παράβολο υπέρ του ΕΟΤ όπως ορίζεται κάθε φορά με απόφαση του ΕΟΤ.
- § Αντίγραφο τραπεζικής κατάθεσης της νόμιμης αμοιβής του συντάκτη διπλωματούχου μηχανικού.
- § Προέγκριση χωροθέτησης από το ΥΠΕΧΩΔΕ .
- § Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων.

Πέραν αυτών είναι δυνατόν να ζητηθεί η προσκόμιση πρόσθετων δικαιολογητικών, λόγω της θέσης ή της φύσης της εγκατάστασης, τα οποία μπορεί να προβλέπονται από άλλες διατάξεις.

Οι εγκαταστάσεις που θα περιλαμβάνει η επιχείρησή μας θα είναι οι εξής:

- § Χώρος Υποδοχής (Lobby- καθιστικό- αίθουσα ψυχαγωγίας)
- § Reception
- § Γραφείο οργάνωσης δραστηριοτήτων
- § Πέτρινες κατοικίες τύπου Studios που θα φιλοξενούν έως 2 άτομα.
- § Πέτρινες κατοικίες τύπου διαμερισμάτων τριών και περισσότερων χώρων που θα φιλοξενούν από τρία-πέντε άτομα.
- § Βοηθητικοί χώροι οι οποίοι θα περιλαμβάνουν την αποθήκη καθαριστικού εξοπλισμού, αποθήκη κλινοσκεπασμάτων, αποθήκη υλικού δραστηριοτήτων, αποθήκη επίπλων, αποθήκη καύσιμων υλικών, αποθήκη τροφίμων πρωινού και αποθήκη λοιπού εξοπλισμού. Οι αποθήκες αυτές θα είναι ξεχωριστές μεταξύ τους.
- § Κλειστή πίστα αναρρίχησης.
- § Γκαράζ για τις μηχανές και τα τζιπ, όπως και για την αποθήκευση των ποδηλάτων.
- § Γκαράζ για τα μέσα μεταφοράς των πελατών.

Όλες οι παραπάνω εγκαταστάσεις θα πρέπει να πληρούν κάποιες προδιαγραφές. Με βάση την νομοθεσία για την υποδοχή προβλέπονται κάποιες ελάχιστες διαστάσεις του χώρου. Τα studio θα πρέπει να περιλαμβάνουν εκτός από το υπνοδωμάτιο, καθιστικό-κουζίνα, λουτρό και ντουλάπα. Τα διαμερίσματα θα πρέπει να περιλαμβάνουν υπνοδωμάτιο δύο ή τριών κλινών, καθιστικό με μεικτή χρήση σαλονιού, κουζίνα, λουτρό και δύο ή τρία ντουλάπια. Όσον αφορά την κουζίνα μπορεί να έχει ελάχιστο εμβαδό 5 τμ. Και θα πρέπει να είναι σε σημείο με φυσικό φωτισμό και αερισμό. Στο σαλόνι-καθιστικό είναι προτιμότερο ο καναπές να γίνεται κρεβάτι γεγονός που βοηθάει στη δυναμικότητα του διαμερίσματος. Κοντά στον χώρο της reception θα πρέπει να υπάρχει χώρος αποθήκευσης αποσκευών, θυρίδες φύλαξης πολύτιμων αντικειμένων και τηλεφωνικό κέντρο. Επίσης θα πρέπει να υπάρχει τουαλέτα πελατών. Για όλα τα παραπάνω θα πρέπει να έχουμε μεριμνήσει να είναι διαμορφωμένα για άτομα με ειδικές ανάγκες. Στην έκταση επιτρέπεται η δημιουργία μικρής κατοικίας του ιδιοκτήτη. Όσον αφορά το γκαράζ προβλέπεται χώρος στάθμευσης αυτοκινήτων σε αναλογία 1 αμάξι ανά 12-20 κλίνες και να έχει μεριμνήθει η κατασκευή ράμπας για Α.Μ.Ε.Α. σε περίπτωση που υπάρχει υψομετρική διαφορά.

Πληροφορίες για τα αιτήσεις και τα δικαιολογητικά χορήγησης σήματος του ΕΟΤ μπορείτε να αντλήσετε από το βιβλίο “*Τουριστικό Δίκαιο*”, Αντωνίας Ευθυμιάτου- Πουλάκου, Εκδόσεις Αντ. Ν. Σακκουλά 1997.

Παρακάτω παραθέτω κάποιες φωτογραφίες και κατόψεις των εγκαταστάσεων ώστε να μπορέσει ο αναγνώστης να έχει μία άποψη της επιχείρησης.

Άποψη των κτιριακών εγκαταστάσεων.

Άποψη των studios και των διαμερισμάτων εξωτερικά.

Άποψη του χώρου υποδοχής (reception, καθιστικό, αίθουσα ψυχαγωγίας, αίθουσα πρωινού)

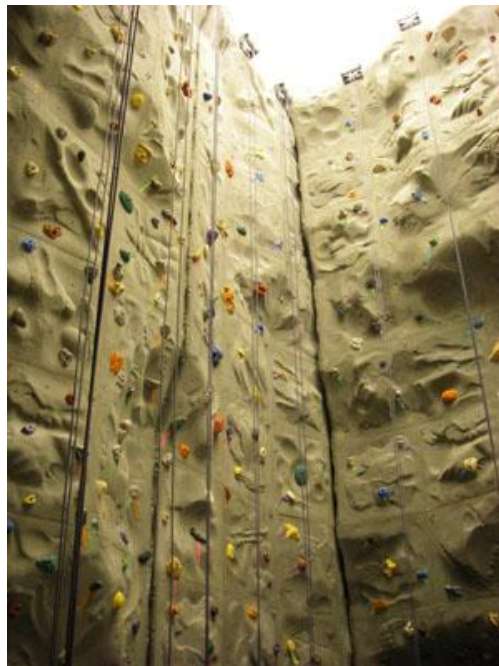
Άποψη των studios και των διαμερισμάτων εσωτερικά.

Άποψη κλειστής αναρριχητικής πίστας.

Οι εγκαταστάσεις μας οφείλουν να είναι εναρμονισμένες με το φυσικό και αρχιτεκτονικό περιβάλλον της περιοχής στην οποία βρισκόμαστε. Τόσο το αρχιτεκτονικό στυλ όσο και ο εσωτερικός διάκοσμος πρέπει να ακολουθούν πιστά το τοπικό στυλ και χρώμα και να μην ξεφεύγουν από αυτά τα χαρακτηριστικά που προσδιορίζουν ένα οίκημα ως αγροτικό. Τα υλικά κατασκευής και η τεχνοτροπία θα πρέπει να είναι παραδοσιακά, ώστε η διαμονή κοντά στη φύση να μην παραπέμπει σε αστικά οικήματα ή πολυτελή ξενοδοχεία.

Συνοψίζοντας το κεφάλαιο εγκαταστάσεις η επιχείρηση οφείλει να εφαρμόσει τα εξής:

- § Οι εγκαταστάσεις της να μην παρουσιάζουν εμφανείς αντιθέσεις με τα αρχιτεκτονικά πρότυπα της περιοχής.
- § Τα υλικά για τον περιβάλλοντα χώρο, τα δομικά υλικά, τα φυτά, η εσωτερική διακόσμηση να αναδεικνύουν τις ιδιαίτερες τοπικές παραδόσεις.
- § Η ασφάλεια των χώρων πρέπει να περιλαμβάνει πυροσβεστήρες, πυρανίχνευση σε χώρους ευαίσθητους, ολοκληρωμένη ηλεκτρολογική εγκατάσταση, χώρους διαμορφωμένους για την ασφαλή διακίνηση των παιδιών και φώτα διακοπής ηλεκτρικού ρεύματος.
- § Η επιχείρηση πρέπει να παρακολουθείται από τεχνικό ασφαλείας σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία.
- § Η επιχείρηση θα πρέπει να έχει μεριμνήσει για την εύκολη πρόσβαση ατόμων με ειδικές ανάγκες.
- § Θα πρέπει να τηρούνται οι κανόνες υγιεινής δηλαδή να γίνεται συντήρηση σε όλους τους χώρους της επιχείρησης, να γίνεται η διάθεση εντομοαπωθητικών μέσων στους χώρους διαμονής και παραμονής επισκεπτών, καθαριότητα του εξοπλισμού που χρησιμοποιείται για την λειτουργία της, διενέργεια απολυμάνσεων, τοποθέτηση κάδων απορριμμάτων σε ευδιάκριτους χώρους και συνεχής επίβλεψη για την διατήρηση της καθαριότητάς τους και διατήρηση της καθαριότητας και συντήρηση των εξωτερικών χώρων εντός της επιχείρησης όσο και στον άμεσο περίγυρο.

- § Η επιχείρηση θα πρέπει να διαθέτει απαραίτητα τηλεφωνική σύνδεση. Συνιστάται δε η διάθεση πρόσθετων σύγχρονων μέσων επικοινωνίας (fax, internet) για διευκόλυνση του πελάτη.
- § Να υπάρχει σήμανση χώρων όπως για τις τουαλέτες, τις σκάλες, τις εξόδους κινδύνου και λοιπά.
- § Τέλος η επιχείρηση μεριμνά για την ύπαρξη πρασίνου στον περιβάλλοντα χώρο της. Φροντίζει να υπάρχει διαμορφωμένος χώρος για σερβίρισμα καφέ ή πρωινού, φροντίζει να διατηρείται η θέρμανση κατά τη διάρκεια του χειμώνα και δροσερή ατμόσφαιρα κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού. Και να μεριμνά για τη συνεχή παροχή ζεστού νερού στο λουτρό των επισκεπτών.

6.3. Προσφερόμενες υπηρεσίες

Οι υπηρεσίες που θα προσφέρει η επιχείρησή μας θα είναι ένα πλήθος υπαίθριων extreme δραστηριοτήτων σε συνδυασμό με την παροχή καταλύματος στην ίδια περιοχή που θα λαμβάνουν μέρος οι δραστηριότητες. Σκοπός μας είναι να προσελκύσουμε τον πελάτη με τους εξής συνδυασμούς:

- § Ή να τον προσελκύσουμε μέσω ενός ελκυστικού πακέτου δραστηριοτήτων τουρισμού Περιπέτειας
- § Ή μέσω της διαμονής του σε παραδοσιακά καταλύματα
- § Ή με συνδυασμό και των δύο.

Περαιτέρω θα αναλύσουμε το καθένα ξεχωριστά.

Η επιχείρησή μας θα προσφέρει μία ευρεία γκάμα δραστηριοτήτων που θα απευθύνονται σε όλες τις ηλικίες όπως πεζοπορία, αναρρίχηση, καταρρίχηση, ορειβασία, ορειβατικό σκι, mountain bike, canyoning, αλεξίπτωτο πλαγιάς, Enduro αποδράσεις και περιήγηση με jeep 4X4.

Οι δραστηριότητες θα γίνονται κάθε φορά με εγκεκριμένο από την Γ.Γ. Αθλητισμού εκπαιδευτή και θα τηρούνται όλοι οι κανόνες ασφαλείας.

Πεζοπορία

Στη δραστηριότητα της πεζοπορίας θα μπορούν να συμμετάσχουν όλοι άνω των 8 ετών, με μέτρια φυσική κατάσταση. Θα γίνεται όλο το χρόνο όταν οι καιρικές συνθήκες το επιτρέπουν. Το μόνο χρειάζεται να έχει ο πελάτης είναι άνετα ρούχα, μποτάκια πεζοπορίας ή αθλητικά παπούτσια .

Πρόκειται για μία δραστηριότητα εύκολη για όλους και για όλες τις ηλικίες. Θα πεζοπορούμε σε άγνωστα μονοπάτια και πέτρινα καλντερίμια, θα περνάμε δίπλα από καταρράκτες και εκπληκτικά γεφύρια, θα νιώσουμε την ομορφιά της φύσης σε πρώτο βαθμό. Εμπειρίες και εικόνες που δεν συγκρίνονται με τίποτα. Θα δούμε με άλλη οπτική γωνία την ζωή μας στην πόλη και θα αρχίσουμε να την σεβόμαστε περισσότερο. Θα μάθουμε να προστατεύουμε το περιβάλλον, να ζούμε σε αρμονία,...,θα μάθουμε το κυριότερο....ζωή μακριά από την φύση δεν υπάρχει!

Αναρρίχηση- Καταρρίχηση

Στη δραστηριότητα της αναρρίχησης- καταρρίχησης θα μπορούν να συμμετάσχουν όλοι άνω των 8 ετών, με μέτρια φυσική κατάσταση. Θα γίνεται όλο το χρόνο όταν οι καιρικές συνθήκες το επιτρέπουν και σε περίπτωση κακοκαιρίας ή ψύχους θα λαμβάνει χώρα στην κλειστή πίστας της αναρρίχησης.

Από τη μεριά του ο πελάτης θα πρέπει να έχει μαζί του άνετα ρούχα, μποτάκια ή αθλητικά παπούτσια

Η επιχείρηση θα παρέχει όλο τον απαραίτητο τεχνικό εξοπλισμό.

Για όσους είναι ανήλικοι θα πρέπει να συνοδεύονται από τους κηδεμόνες και οι γονείς θα πρέπει να προσκομίσουν βεβαίωση υπογεγραμμένη και επικυρωμένη από αρμόδια αρχή ότι επιτρέπουν στο παιδί τους να λάβει μέρος στην δραστηριότητα.

Η δραστηριότητες στο παραπάνω άθλημα θα χωρίζονται ως εξής:

- § Πρώτη γνωριμία-επαφή με το άθλημα. Δίνεται η δυνατότητα σε κάποιον να γνωρίσει το άθλημα αυτό ώστε να δει αν του αρέσει. Σε περίπτωση που αρέσκεται σε αυτό, ο ενθουσιασμός που του απομένει μετά το τέλος της δραστηριότητας βοηθάει την επιχείρηση να κρατήσει τον πελάτη μελλοντικά.

Έτσι ο πελάτης αποφασίζει αν θέλει να ασχοληθεί πιο ενεργά και να πάρει μέρος σε κάποια σχολή αρχαρίων που θα διοργανώνει κατά διαστήματα η επιχείρησή μας. Αν συμβεί το αντίθετο και ο πελάτης δεν αποκομίσει για οποιοδήποτε λόγο καλές εντυπώσεις προσπαθούμε διακριτικά να μάθουμε τους λόγους που τον οδήγησαν στην απόφαση αυτή και ευγενικά του προτείνουμε κάποια άλλη δραστηριότητα. Αν δεν θελήσει να πάρει μέρος σε άλλη δραστηριότητα, για να επιδείξουμε τον επαγγελματισμό μας του επιστρέφουμε τα χρήματα. Καλό θα ήταν, η πρώτη φορά δοκιμής ενός ατόμου σε κάποια δραστηριότητα να είναι εντελώς δωρεάν. Αυτό ο πελάτης το εκτιμά σε μεγάλο βαθμό και είμαστε σίγουροι πως θα ξαναέρθει σε εμάς.

§ Διεύρυνση εμπειριών και γνώσεων σε άτομα που έχουν ξαναλάβει μέρος στην δραστηριότητα. Δίδεται η δυνατότητα σε άτομα που έχουν ξαναδοκιμάσει την δραστηριότητα αυτή να νιώσουν πάλι την αδρεναλίνη μέσα τους και να επεκτείνουν τις γνώσεις τους σε πιο δύσκολες καταστάσεις (π.χ διαδρομές πιο μεγάλου βαθμού δυσκολίας). Με την δεύτερη φορά το άτομο πλέον έχει εθιστεί στο άθλημα και είναι σίγουρο πως θα δοκιμάσει μία σχολή αρχαρίων μελλοντικά.

§ Σχολές αναρρίχησης. Μέσω των σχολών οι ενδιαφερόμενοι θα αποκτήσουν γνώσεις που θα τους βοηθήσουν να ασχοληθούν μεμονωμένα, αφού αποφοιτήσουν, με το άθλημα αυτό. Θα έχουν τα απαραίτητα εφόδια να αναρριχώνται και να καταρριχώνται (μέχρι συγκεκριμένου βαθμού δυσκολίας διαδρομές όμως) από μέρη που δεν φανταζόντουσαν.

Οι σχολές θα οργανώνονται κάθε φθινόπωρο και άνοιξη και θα διαρκούν ή μία για μια συνεχή εβδομάδα και η άλλη έξι σαβ/κα του μήνα. Η συνεχόμενη εβδομάδα σεμιναρίων υπερτερεί από τα σεμινάρια σαββατοκύριακου στο γεγονός πως δεν παρεμβάλλεται μία ολόκληρη εβδομάδα αποχής (πέντε καθημερινές εργασίες), ή αν είναι άσχημος ο καιρός και χάνονται κάποια σαββατοκύριακα τότε ο εκπαιδευόμενος να ξεχνάει αυτά που διδάσκεται.

Ορειβασία- Canyoning

Για την ορειβασία και το canyoning ισχύουν πάνω κάτω τα ίδια με την δραστηριότητα της αναρρίχησης και οι διαφορές έγκεινται στο βαθμό δυσκολίας, στον εξοπλισμό που θα πρέπει ο πελάτης να έχει μαζί του και στην φυσική κατάσταση.

Πιο συγκεκριμένα η ορειβασία και το canyoning (όρος που αναλύσαμε στο κεφάλαιο 3.3.3, σελ. 42) είναι πιο απαιτητικά στο θέμα φυσικής κατάστασης. Η φυσική κατάσταση θα πρέπει να είναι μέτρια προς καλή καθότι θα πρέπει να κουβαλάει σακίδιο με όλα τα απαραίτητα μαζί του, η πεζοπορία θα είναι πολύωρη και ειδικότερα για το canyoning θα υπάρχει μία σχετικότερη δυσκολία καθότι κινούμαστε σε υγρό έδαφος ως επί των πλείστων.

Ο εξοπλισμός που θα πρέπει να έχει ο πελάτης όπως αδιάβροχο μπουφάν (μεμβράνη), ισοθερμικά εσώρουχα, παντελόνι ανθεκτικό και αδιάβροχο, γυαλιά ηλίου, το χειμώνα εξειδικευμένα γάντια και σκούφο όπως και μπότες, είναι σαν επένδυση ακριβή.

Οι δραστηριότητες της ορειβασίας και του Canyoning δεν θα διαφέρουν από αυτές της αναρρίχησης και θα χωρίζονται στις τρεις βασικές που περιγράψαμε στο κεφάλαιο 6.3.1.

Ορειβατικό Σκι

Στην γύρω περιοχή που θα βρίσκεται η επιχείρηση δεν υπάρχει κάποιο οργανωμένο χιονοδρομικό κέντρο. Οι λάτρεις όμως της χιονοδρομίας μπορούν να δοκιμάσουν κάτι ‘νέο’ και πρωτοποριακό όπως είναι το ορειβατικό σκι.

Οι απροσπέλαστες για πολλούς πλαγιές των χιονισμένων βουνών καθώς και τα χιονισμένα δάση είναι οι περιοχές που προσφέρουν ιδιαίτερες συγκινήσεις στους φίλους του ορειβατικού σκι, οι οποίοι μέσα σε κατάλευκα τοπία μπορούν να απολαμβάνουν την αίσθηση του δέους και τη δύναμη του βουνού.

Ταυτόχρονα το ορειβατικό σκι είναι μία ήπια μορφή άθλησης στο χιόνι αφού δεν απαιτούνται ούτε εγκαταστάσεις, ούτε λίφτ, ούτε τεχνητές πίστες των χιονοδρομικών κέντρων, για να πραγματοποιηθεί. Παράλληλα δίνεται η ευκαιρία στους ορειβάτες να αποκτήσουν καινούριες και ασυνήθιστες εμπειρίες, αφού μαθαίνοντας σκι μπορούν να απολαμβάνουν εντελώς διαφορετικά την ανάβαση και την κατάβαση στα χιονισμένα βουνά. Αλλά και όσοι δεν ικανοποιούνται από το κλασικό σκι σε πίστες χιονοδρομικών κέντρων και αναζητούν πιο «δυνατές» συγκινήσεις έχουν την ευκαιρία να ζήσουν καινούριες εμπειρίες σε χιονισμένα βουνά με αυθεντική ακόμα φύση.

Το ορειβατικό σκι μας διευκολύνει στην κίνηση μας στο ορεινό βουνό με μεγαλύτερη ταχύτητα (άρα λιγότερο χρόνο) και λιγότερο κόπο. Και αν αυτό ισχύει στην ανάβαση, στην κατάβαση ο ορειβάτης που χρησιμοποιεί σκι θα χρειαστεί ίσως και υποπενταπλάσιο (ίσως και λιγότερο) χρόνο σε σχέση με κάποιον άλλο που κατεβαίνει με τα πόδια. Στο βουνό η ταχύτητα ισούται με ασφάλεια, οπότε να το πρώτο θετικό σημείο. Και το δεύτερο: η κατάβαση με τα σκι είναι και πολύ πιο fun !

Και παράλληλα με το ορειβατικό σκι μια υψηλών απαιτήσεων αεροβική άσκηση σε ιδανικό περιβάλλον, περικλείοντας υψηλές απαιτήσεις από το σύνολο του ορειβατικού παιχνιδιού, καθαρό μυαλό, άριστη νευρομυϊκή συναρμογή, καλό μυϊκό σύστημα κτλ. Αυτό φυσικά δεν μας εμποδίζει να ξεκινήσουμε από όποιο σημείο βρισκόμαστε και με το ορειβατικό σκι να φτάσουμε όπου ονειρευόμαστε και μας αξίζει.

Όπως και πιο πάνω αναφέραμε το ορειβατικό είναι ένα από τα πιο φιλικά προς τη φύση αθλήματα της ορεινής φύσης, αφού πραγματοποιείται στην αυθεντική χιονισμένη φύση μακριά από τα χιονοδρομικά κέντρα και δεν χρειάζεται εγκαταστάσεις ούτε λίφτ.

Οι φίλοι όμως του όμορφου αυτού αθλήματος πρέπει να έχουν καλή γνώση της ορεινής φύσης να είναι ιδιαίτερα ευαισθητοποιημένοι , γιατί είναι αναγκασμένοι να διασχίζουν δασικές εκτάσεις σε συνθήκες πολύ δύσκολες για τη χλωρίδα αλλά και για την πανίδα των ορεινών περιοχών. Και επειδή η περίοδος της βλάστησης είναι πολύ μικρή ενώ οι δύσκολες καιρικές συνθήκες δυσκολεύουν και επιβραδύνουν την αναπαραγωγή και την ανάπτυξη των θάμνων και των δέντρων, χρειάζεται πολύ

μεγάλη προσοχή από τους σκιέρ όταν διασχίζουν δασικές περιοχές ώστε να μην καταστρέφονται τα μικρά δέντρα και οι θάμνοι.

Για όσους λοιπόν συναρπάξει η μαγεία του ορειβατικού σκι, η εταιρεία μας θα οργανώνει κάθε Φεβρουάριο σχολή στην οποία μπορούν να συμμετάσχουν άτομα κάθε ηλικίας που ξέρουν σχετικά καλό σκι πίστας ενώ δεν είναι απαραίτητο να έχουν ορειβατικά σκι και μπότες αφού η σχολή διαθέτει σύστημα μετατροπής των κανονικών τους σκι κατάβασης σε ορειβατικού τύπου.

Η επιχείρηση θα μεριμνά να προμηθεύσει δωρεάν εξοπλισμό σε όσους δεν έχουν ,ενώ σε όσους έχουν θα δίνει συστήματα μετατροπής της δέστρας των σκι κατάβασης σε ορειβατική καθώς και "φώκιες".

Η συνοδεία και η εκπαίδευση θα γίνεται από οδηγούς βουνού και προπονητές ορειβατικού σκι αναγνωρισμένους από την Γ.Γ. Αθλητισμού.

Για την δραστηριότητα αυτή δεν απαιτείται καμία προηγούμενη εμπειρία ή ικανότητα. Το επίπεδο δυσκολίας κάθε δραστηριότητας διαμορφώνεται ανάλογα με τις ικανότητες των συμμετεχόντων.

Για όσους ενασχολούνται με το άθλημα και απλά θέλουν να περάσουν ένα εποικοδομητικό διήμερο στα καταλύματά μας τότε θα διοργανώνουμε συνοδείες με ειδικευμένους οδηγούς που γνωρίζουν το βουνό.

Mountain Bike (Ποδήλατο Βουνού)

Οργανώνουμε ποδηλασία με ειδικά ποδήλατα (mountain bikes) που μπορούν να κινούνται σε ανώμαλο έδαφος. Σε κάθε διαδρομή υπάρχει συνοδός, ο οποίος οδηγεί τους ποδηλάτες στην διαδρομή και φροντίζει για την ασφάλεια της δραστηριότητας.

Η ποδηλασία βουνού γίνεται σε διάφορες διαδρομές δυσκολίας και διάρκειας διασχίζοντας χωματόδρομους και μονοπάτια σε βουνά και δάση, σε διάφορες περιοχές της χώρας.

Στην ποδηλασία βουνού μπορεί να συμμετάσχει ο καθένας που ξέρει να κάνει ποδήλατο και δεν προϋποθέτει ιδιαίτερη φυσική κατάσταση ή εμπειρία. Η ποδηλασία θα γίνεται όλο τον χρόνο, όταν οι καιρικές συνθήκες το επιτρέπουν.

Ο πελάτης θα πρέπει να έχει μαζί του άνετα ρούχα, μποτάκια ή αθλητικά παπούτσια, αδιάβροχο ή αντιανεμικό μπουφάν και ένα παγούρι νερό.

Η επιχείρηση από την μεριά της θα παρέχει το ποδήλατο και τον συνοδό καθώς και ειδικό κράνος για την ασφάλειά.

Αλεξίπτωτο Πλαγιάς (Paragliding)

Αφεθείτε στα χέρια επαγγελματιών του αέρα και δείτε τη γη από ψηλά χωρίς να είστε μέσα σε αεροπλάνο. Σκοπός του παιχνιδιού είναι να επανέλθετε σωματικά στη γη αλλά το μυαλό σας να συνεχίσει να αιωρείται για πολύ καιρό...

Πρόκειται για διπλή πτήση στην οποία ο πελάτης είναι δεμένος μαζί με τον εκπαιδευτή. Δεν προϋποθέτει καλή φυσική κατάσταση και το μόνο που χρειάζεται να έχει κάποιος είναι: μποτάκια, κατά προτίμηση ορειβατικά, ανθεκτικό ρουχισμό ανάλογα με την εποχή. Ο τεχνικός εξοπλισμός παρέχεται από την επιχείρηση. Οι διπλές πτήσεις μπορούν να πραγματοποιηθούν καθ' όλη την διάρκεια του χρόνου εφόσον οι συνθήκες το επιτρέπουν και διαρκούν από 20-40 λεπτά.

Εκδρομές με όχημα 4X4 (Jeep 4X4)

Η επιχείρηση θα διοργανώνει εκδρομές με τετρακίνητα οχήματα (4X4) σε διαδρομές που τα συμβατικά αυτοκίνητα δεν μπορούν να πραγματοποιήσουν. Οι διαδρομές θα είναι προεπιλεγμένες, εκτός οδικού δικτύου, σε χωματόδρομους μέσα από δάση ενώ συνήθως θα περιέχουν και κάποια δύσκολα σημεία.

Οι εκδρομές μπορούν γίνουν με οχήματα των πελατών είτε με οχήματα της εταιρείας, ενώ σε κάθε περίπτωση προπορευόμενο όχημα της εταιρείας δείχνει την διαδρομή. Σε περίπτωση που κάποιος πελάτης θέλει να απολαύσει απλά την διαδρομή, η εκδρομή μπορεί να γίνει με οδηγούς της εταιρείας.

Η περιηγήσεις με όχημα 4X4 γίνονται όλο τον χρόνο, όταν οι καιρικές συνθήκες το επιτρέπουν, με καλύτερη περίοδο από την άνοιξη έως το φθινόπωρο.

Ο πελάτης το μόνο που χρειάζεται να έχει είναι άνετα ρούχα, μποτάκια ή αθλητικά παπούτσια, και παγούρι με νερό.

Η εταιρεία παρέχει το jeep, εφ' όσον δεν έχει ο πελάτης καθώς και jeep με οδηγό για να δείχνει την διαδρομή. Εδώ πρέπει να επισημάνουμε πως η ελάχιστη συμμετοχή είναι 8 άτομα όταν η εταιρεία χρησιμοποιεί τα δικά της οχήματα.

Εκδρομές με μοτοσικλέτες τύπου Enduro ή ATV

Οι εκδρομές αυτές απευθύνονται σε άτομα που έχουν αρκετή εμπειρία στο να οδηγούν τέτοια οχήματα σε κακοτράχαλο έδαφος. Και αυτό διότι οι εκδρομές αυτές χωρίς την στοιχειώδη προσοχή και ασφάλεια μπορεί να αποβούν μοιραίες.

Από την εταιρεία θα παρέχονται οι μοτοσικλέτες, ο κατάλληλος ρουχισμός όπως θώρακας προστασίας, επιγονατίδες, επιαγκωνίδες, γάντια και κράνη και ο πελάτης από την μεριά του θα πρέπει να έχει σκληρά και άνετα στην οδήγηση παπούτσια και ανθεκτικά στα κτυπήματα ρούχα.

Οι εκδρομές θα γίνονται όλα το χρόνο, ανάλογα με τις καιρικές συνθήκες και ο οδηγός της εταιρείας θα προπορεύεται πάντα πρώτος ώστε κανείς να μην ξεπεράσει τα όρια ενώ από πίσω θα ακολουθεί όχημα υποστήριξης και πρώτων βοηθειών.

Αφού αναλύσαμε τις δραστηριότητες που θα οργανώνει η εταιρεία πρέπει να αναφέρουμε ότι η ενοικίαση των καταλυμάτων μπορεί να συνδυαστεί με τις δραστηριότητες ως εξής. Να νοικιάζουμε το κατάλυμα σε μία τιμή Α η οποία θα είναι ίδια με την τιμή προσφοράς μίας άλλης επιχείρησης που νοικιάζει παραδοσιακά καταλύματα αλλά εμείς επιπλέον σε αυτήν την τιμή Α θα συμπεριλάβουμε ανάλογα με το πρόγραμμα μία δραστηριότητα. Έτσι ο πελάτης θα πληρώσει μία τιμή Α δύο υπηρεσίες. Με αυτόν τον τρόπο κερδίζουμε το ενδιαφέρον των πελατών και αυξάνουμε τα κέρδη μας. Αναλυτικότερα για αυτό θα μιλήσουμε στο κεφάλαιο Τιμολογιακή Πολιτική και Marketing.

6.4 Η Τιμολογιακή Πολιτική μας

Η τιμολογιακή πολιτική, όπως και η πολιτική μάρκετινγκ, αποτελούν ιδιαίτερα σημαντικά στοιχεία για την ανάπτυξη και τη διασφάλιση της μακροχρόνιας βιωσιμότητας της αγροτουριστικής επιχείρησης.

Η τιμολογιακή πολιτική θα πρέπει να είναι αποτέλεσμα προσεκτικής έρευνας, ώστε να βρίσκεται μέσα στα πλαίσια της αγοράς και να λειτουργεί ως εργαλείο για την περαιτέρω ανάπτυξή της. Η επιλογή της κατάλληλης τιμολογιακής πολιτικής απαιτεί συνεχή έρευνα και μελέτη της αγοράς και του ανταγωνισμού.

Όσον αφορά τις τιμές των καταλυμάτων αυτές καθορίζονται από το Υπουργείο Τουριστικής Ανάπτυξης και τον ΕΟΤ και κυμαίνονται ανά κατηγορία. Με αυτόν τον τρόπο παρέχεται η δυνατότητα με βάση την τιμή κόστους, να καθορίσει η ίδια η επιχείρηση την τιμή που την συμφέρει. Η τιμή αυτή όμως θα πρέπει να είναι μεταξύ της ανώτατης και κατώτατης τιμής που ορίζει ο ΕΟΤ. Οι τιμές πώλησης των καταλυμάτων δεν πρέπει να είναι χαμηλότερες από το κόστος παραγωγής παρά μόνο για μικρά χρονικά διαστήματα.

Το μάρκετινγκ θεωρεί ως βασικούς παράγοντες προσδιορισμού των τιμών την ίδια την τουριστική αγορά με τους κανόνες που επιβάλλει η ζήτηση της και όχι τις δαπάνες καθεαυτές. Η επιχείρησή μας θα πρέπει να εξετάσει ποια είναι η τιμή που μπορεί να πληρώσει ο πελάτης. Η επιχείρηση πρέπει να μελετήσει για το ποιες υπηρεσίες ο πελάτης θεωρεί περιττές ώστε να τις καταργήσει.

Δεν θα αναλύσουμε το πόσο με το οποίο θα χρεώνουμε τα καταλύματα διότι από τη στιγμή που δεν ξέρουμε σε ποια κατηγορία θα εντάξει ο ΕΟΤ την επιχείρησή μας τότε δεν μπορούμε να προσδιορίσουμε με ακρίβεια τις τιμές. Εμπειρικά μπορώ να αναφέρω πως στην εν λόγω περιοχή που εκπονείται η μελέτη, η ενοικίαση καταλυμάτων αναλόγως κατηγορίας μπορεί να κυμανθεί ως εξής:

<u>ΕΙΔΟΣ ΚΑΤΑΛΥΜΑΤΟΣ</u>		<u>ΤΙΜΗ</u>	
<u>ΧΩΡΗΤΙΚΟΤΗΤΑ</u>		<u>MIN</u>	<u>MAX</u>
STUDIO	2 ΑΤΟΜΩΝ	40	100
APARTMENT	3 ΑΤΟΜΩΝ	60	110
APARTMENT	4 ΑΤΟΜΩΝ	70	130
APARTMENT	5 ΑΤΟΜΩΝ (4 BEDS + EXTRA BED)	80	150

Οι τιμές είναι σε ευρώ. Αυτές έχουν υπολογισθεί στο περίπου, αφορούν τιμές πόρτας, όχι πρακτορείων και το πρωινό κάποιες φορές περιλαμβάνεται στις τιμές αυτές και κάποιες φορές όχι. Οι τιμές αυτές καλύπτουν τις κατηγορίες καταλυμάτων Α' Τάξης έως Γ' τάξη.

Στόχος μας είναι να πετύχουμε καλύτερη τιμή από την ανταγωνίστρια επιχείρηση αλλά θα πρέπει προσεκτικά να υπολογίσουμε όσα αναφέραμε παραπάνω αλλιώς η εταιρεία δεν θα έχει μακροχρόνια βιωσιμότητα.

Στην τιμολόγηση των δραστηριοτήτων θα πρέπει να λάβουμε υπόψη το κόστος πραγματοποίησης μίας δραστηριότητας. Για παράδειγμα όσον αφορά την δραστηριότητα της αναρρίχησης πρέπει να λάβουμε υπόψη το κόστος του τεχνικού εξοπλισμού, το κόστος φθοράς του με την πάροδο του χρόνου και το κόστος απασχόλησης συγκεκριμένου εργατικού δυναμικού για την δραστηριότητα. Θα πρέπει να συγκεντρώσουμε τις διάφορες κατηγορίες δαπανών, να κάνουμε αναγωγή τους στους φορείς του κόστους και με επιμερισμό υπολογίζεται το κόστος αφού πριν προστεθεί στο σύνολο ένα προκαθορισμένο ποσοστό κέρδους (Γεράσιμος Ζαχαράτος (1999), *'Package Tour'* (B' Έκδοση), Αθήνα: Εκδόσεις Προπομπός).

Σε μία επιχείρηση στην οποία κάποιο στέλεχος της είναι εγκεκριμένος εκπαιδευτής σε κάποιες από τις δραστηριότητες υπολογίζουμε να μας βγει η κάθε δραστηριότητα με λιγότερο κόστος σε σχέση με αυτό που θα είχαμε αν προσλαμβάναμε κάποιον άλλον που δεν ανήκει στην επιχείρηση. Ακόμη αν η επιχείρηση βοηθιέται από την οικογένεια του ιδρυθέντα τότε δεν υπάρχει λόγος για πρόσληψη περαιτέρω προσωπικού.

Παρακάτω παραθέτω κάποιους πίνακες στους οποίους τιμολογώ τις δραστηριότητες ξεχωριστά και αναφέρω και κάποιες προσφορές που θα μπορούσε να προσφέρει η επιχείρηση με τον συνδυασμό προσφοράς κατάλυμα-δραστηριότητα: όλα σε ένα.

Πίνακας τιμολόγησης που αφορά πελάτες που θέλουν να δοκιμάσουν για πρώτη φορά μία από τις δραστηριότητες της επιχείρησης.

<u>ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ</u>	<u>ΕΛΑΧΙΣΤΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ</u> <u>ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΩΝ</u>	<u>ΤΙΜΗ ΚΑΤΑ</u> <u>ΑΤΟΜΟ ΓΙΑ ΜΙΑ</u> <u>ΜΕΡΑ</u> <u>ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ</u> <u>(σε ευρώ)</u>	<u>ΠΡΟΣΦΟΡΑ</u> <u>ΚΑΤΑΛΥΜΑ +</u> <u>ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ</u> <u>ΓΙΑ ΜΙΑ ΜΕΡΑ</u> <u>(Κοιτάζουμε την</u> <u>περίπτωση δίκλινης</u> <u>πέτρινης κατοικίας με τιμή</u> <u>ενοικίασης από 50 ευρώ)</u>
ΑΝΑΡΡΙΧΗΣΗ	2	30	70
ΚΑΤΑΡΡΙΧΗΣΗ	2	30	70
ΟΡΕΙΒΑΣΙΑ	3	50	85
CANYONING	4	50	85
ΟΡΕΙΒΑΤΙΚΟ ΣΚΙ	3	50	85
ΠΟΔΗΛΑΤΟ ΒΟΥΝΟΥ	2-3	30	70
ΑΛΕΞΙΠΤΩΤΟ ΠΛΑΓΙΑΣ	2	55	100
ΠΕΡΙΗΓΗΣΗ ΜΕ ΟΧΗΜΑΤΑ 4Χ4	8	30	70
ENDURO	2	35	75
RAFTING	6	40	85
CANOE-KAYAK	5	40	85

Πίνακας που αφορά πελάτες με εμπειρία σε κάποια από τις δραστηριότητες και που επιζητούν κάτι πιο προχωρημένο. Εδώ οι τιμές διαμορφώνονται πιο ακριβά διότι θεωρείται ότι ο πελάτης “αγοράζει” αποκλειστικά για τον εαυτό του έναν έμπειρο οδηγό ώστε να κάνει το πρόγραμμα που εκείνος θέλει, πάντα όμως με το αν ο οδηγός το εγκρίνει όσον αφορά την ασφάλεια.

<u>ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ</u>	<u>ΕΛΑΧΙΣΤΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΩΝ</u>	<u>ΤΙΜΗ ΚΑΤΑ ΑΤΟΜΟ ΑΝΑ ΗΜΕΡΑ(σε ευρώ)</u>	<u>ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΚΑΤΑΛΥΜΑ + ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ ΓΙΑ ΜΙΑ ΜΕΡΑ</u> <i>(Κοιτάζουμε την περίπτωση δίκλινης πέτρινης κατοικίας με τιμή ενοικίασης από 50 ευρώ)</i>
<i>ΑΝΑΡΡΙΧΗΣΗ</i>	1	60 (τιμή κατά την οποία θεωρείται ότι ο πελάτης “αγοράζει έναν οδηγό βουνού να το οδηγήσει σε δύσκολες αναρριχητικές διαδρομές)	100
<i>ΟΡΕΙΒΑΣΙΑ</i>	2	70	105
<i>CANYONING</i>	4	70	105
<i>ΟΡΕΙΒΑΤΙΚΟ ΣΚΙ</i>	3	70	105
<i>ENDURO</i>	2	50	90
<i>RAFTING</i>	6	60 (τιμή για κατάβαση σε πιο δύσκολο ποτάμι)	100
<i>CANOE-KAYAK</i>	5	50 (τιμή για κατάβαση σε πιο δύσκολο ποτάμι)	95

Πίνακας σχολών που θα διοργανώνει η επιχείρησή μας σε συνδυασμό με πολυήμερα ανταγωνιστικά πακέτα.

<u>ΣΧΟΛΕΣ- ΣΕΜΙΝΑΡΙΑ</u>	<u>ΕΛΑΧΙΣΤΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΩΝ</u>	<u>ΚΟΣΤΟΣ (οι τιμές περιλαμβάνουν μόνο τον τεχνικό εξοπλισμό, τα θεωρητικά και πρακτικά μαθήματα και ασφάλεια αστικής ευθύνης</u>	<u>ΠΑΚΕΤΟ ΔΙΑΜΟΝΗΣ ΣΕ ΚΑΤΑΛΥΜΑ ΚΑΙ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΣΤΑ ΣΕΜΙΝΑΡΙΑ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ (η τιμή είναι για όλη τη διάρκεια των μαθημάτων κατά άτομο)</u>	
			<u>Τιμές για 1 εβδομάδα σεμιναρίου</u>	<u>Τιμές για 5 σαβ/κα</u>
<i>ΑΝΑΡΡΙΧΗΣΗ</i>	5	250	400	450
<i>ΟΡΕΙΒΑΣΙΑ ΧΕΙΜΕΡΙΝΟΥ ΒΟΥΝΟΥ</i>	5	250	400	450
<i>ΟΡΕΙΒΑΤΙΚΟ ΣΚΙ</i>	3	250	400	450
<i>ΑΛΕΞΙΠΤΩΤΟ ΠΛΑΓΙΑΣ</i>	3	600	750	800
<i>CANYONING</i>	4	300	450	500
<i>RAFTING</i>	5	300	450	500

Με την προσφορά έχουμε καταφέρει να νοικιάσουμε τις κατοικίες μας για το χρονικό διάστημα που θα γίνονται οι σχολές, ένα διάστημα κατά το οποίο δεν είναι υψηλή περίοδο για την περιοχή και έχουμε δώσει την δυνατότητα στους πελάτες να μείνουν κοντά στο τόπο των σεμιναρίων με μία τιμή που αγγίζει την τιμή μίας άλλης εταιρείας που διοργανώνει σχολές χωρίς όμως η τιμή τους να περιέχει και διαμονή.

6.5. Η σωστή προώθηση της επιχείρησής μας

Το μάρκετινγκ δεν είναι απλά μία επιστήμη αλλά ένα εργαλείο χειρισμού για την εξέλιξη της κάθε επιχείρησης.

Στις μέρες μας οι καταναλωτές αξιολογούνται ως πιο επιλεκτικοί, πιο ώριμοι και αποδεσμευμένοι από την κατευθυντήρια γραμμή της τουριστικής βιομηχανίας. Μέσω του διαδικτύου ο καθένας από εμάς έχει την δυνατότητα να συλλέξει πληροφορίες, να ενημερωθεί και να επιλέξει σωστά αυτό που θέλει. Αυτό όμως δεν σημαίνει πως η αγορά δεν μπορεί να επιλέξει. Πάντα αποτελούσε κριτήριο η τάση της αγοράς στην επιλογή των τουριστικών προορισμών. Τον τελευταίο καιρό παρατηρείται πως ο Τουρισμός Περιπέτειας αρχίζει να ακμάζει και να κερδίζει συνεχώς έδαφος. Ο συνειδητοποιημένος καταναλωτής επιλέγει να ακολουθήσει τον Τουρισμό Περιπέτειας χωρίς να παρασύρεται από τα μαζικά ρεύματα διαφήμισης και προώθησης. Συνεπώς ο τρόπος προώθησης της επιχείρησής μας δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να ακολουθεί τις τεχνικές προώθησης του μαζικού τουρισμού. Πρέπει να λάβουμε υπόψη πως τα άτομα στα οποία απευθυνόμαστε είναι, βάσει των χαρακτηριστικών και των προτιμήσεών τους πιο διακριτικά, τους αρέσει να βρίσκονται κοντά στην φύση, σε μέρη με πολιτισμική ταυτότητα, με πλούσια ιστορία και παραδόσεις, μακριά από την αστική ζωή, να γίνονται ένα με το περιβάλλον, να συναντούν ανθρώπους ίδιων νοοτροπιών, να γίνονται οι διακοπές τους αφορμή για επιμόρφωση και διασκέδαση. Μέσω των συμπερασμάτων αυτών πρέπει να προωθήσουμε την επιχείρησή μας προβάλλοντας τα παραπάνω χαρακτηριστικά.

Τρόποι για την προώθηση αυτήν υπάρχουν πολλοί, αλλά θα πρέπει να επιλέξουμε το σωστό τρόπο ώστε να οδηγηθούμε σε επιτυχία.

Η προβολή μίας επιχείρησης εναλλακτικού τουρισμού θα πρέπει να στοχεύει στη πηγή των ευαισθητοποιημένων και συνειδητοποιημένων αγροτουριστών, Ειδικότερα μπορεί η επιχείρηση να διαφημιστεί σε μέσα ενημέρωσης και έντυπα που αφορούν την οικολογία ή ασχολούνται με παρεμφερείς δραστηριότητες. Η επιχείρηση μπορεί επιπλέον να διαφημιστεί σε οικολογικά σωματεία, οικολογικούς τοπικούς, εθνικούς και διεθνείς οργανισμούς.

Σε περιβαλλοντικές οργανώσεις και οργανισμούς που οργανώνουν και οι ίδιοι ταξίδια (π.χ η WWF) ή σε τουριστικά γραφεία που έχουν ενταχθεί σε αυτό το είδος τουρισμού. Επίσης με άρθρα ή αναφορές σε περιοδικά με κύρος ή σε ένα έγκυρο ταξιδιωτικό έντυπο θα προβάλλει με τον καλύτερο τρόπο το προφίλ της. Ακόμη και στο ραδιόφωνο ή την τηλεόραση θα μπορούσαμε να διαφημιστούμε αν γνωρίζαμε ότι υπάρχουν εκπομπές που δίνουν έμφαση στον επιλεκτικό τουρισμό.

Θα πρέπει να προσέξουμε όμως αν ο προορισμός μας γίνει αρκετά γνωστός στα μαζικά ρεύματα τουριστών τότε θα προσελκύσει τουρίστες ανεξαρτήτως κινήτρου και αυτό θα έχει μακροπρόθεσμα αρνητικές συνέπειες. Κάτι τέτοιο θα έχει ως αποτέλεσμα οι συνειδητοποιημένοι τουρίστες να απορρίψουν τον προορισμό που γίνεται προσφιλής στο μαζικό κοινό. Για αυτό η προώθηση της επιχείρησής μας πρέπει να γίνεται με ανάλογες μεθόδους, οι οποίες θα αποσκοπούν στην προσέλκυση των σωστών ομάδων τουριστών.

Κεφάλαιο 7- Η εξέλιξη της επιχείρησής μας στο μέλλον (επίλογος)

Όταν δημιουργούμε μία επιχείρηση θα πρέπει πάντα να την αντιμετωπίζουμε με κριτικό μάτι, αναθεωρώντας λειτουργικές διαδικασίες, υπηρεσίες, προϊόντα και οτιδήποτε άλλο που νομίζουμε ότι ανά πάσα στιγμή μπορεί να αλλάξει. Επειδή οι εξελίξεις στον τουρισμό είναι ραγδαίες, πρέπει να φροντίζουμε να εμπλουτίζουμε τις υπηρεσίες μας και τα προϊόντα μας με νέες ιδέες και δραστηριότητες. Πρέπει να μαθαίνουμε πάντα την κατάσταση των ανταγωνιστών μας, αν και πως εκείνοι προχωρούν και βελτιώνονται. Πρέπει να είμαστε πάντα έτοιμοι να αντιμετωπίσουμε τις εξελίξεις, να υπολογίζουμε τα πάντα από την θέση του πελάτη, ώστε να εντοπίζουμε τα λάθη μας και να αναθεωρούμε τις απόψεις μας. Θα πρέπει να προσδιορίσουμε με ακρίβεια την τιμολογιακή μας πολιτική, να διαχωρίσουμε τις τιμές που θα δίνουμε σε πρακτορεία και τις τιμές που θα δίνουμε σε μεμονωμένους πελάτες. Η εξέλιξη της επιχείρησής μας είναι αποτέλεσμα πολλών και παράλληλων διαδικασιών. Προσφέρουμε καλύτερες τιμές σε προμηθευτές ή σε χαμηλές περιόδους ζήτησης ή σε παλιούς πελάτες. Δεν ξεφεύγουμε ποτέ από τον στόχο μας και δεν μειώνουμε την ποιότητα για το εύκολο κέρδος ή λόγω της γρήγορης επιτυχίας.

Τέλος η επιχείρησή μας εξαρτάται από το πόσο διορατικοί είμαστε και κατά πόσο επενδύουμε στη βιωσιμότητά της.

Προβληματισμοί

Κατά τη διάρκεια εκπόνησης της εργασίας μου συνάντησα πάρα πολλές δυσκολίες διότι δεν είχα διδαχθεί ποτέ τις γνώσεις που αφορούν την δημιουργία μίας τουριστικής επιχείρησης. Μπορεί να διδαχτήκαμε κάποια βασικά πράγματα στη σχολή αλλά ποτέ δεν τα είδαμε στην πράξη, ποτέ δεν είδαμε πως στήνεται μία επιχείρηση από την αρχή και ειδικότερα μία επιχείρηση Τουρισμού Περιπέτειας. Η ενασχόλησή μου με τον χώρο των extreme αθλημάτων “χομπίστικα” περισσότερο με βοήθησε να έχω μία άποψη για το τι επικρατεί στη συγκεκριμένη μορφή τουρισμού.

Αρχικά απευθύνθηκα σε δημόσιους οργανισμούς, αναπτυξιακές εταιρείες σε αρμόδια τμήματα αλλά κανένας ποτέ δεν μου έδωσε απάντηση στις απορίες μου σχετικά με την δημιουργία μίας επιχείρησης (δηλαδή αγορά οικοπέδου ,άδειες αρχιτεκτονικής μελέτης, άδεια λειτουργίας της επιχείρησης, στήσιμο της επιχείρησης, λειτουργία αυτής και πολλά άλλα) Μόνος λοιπόν χωρίς καμία βοήθεια, ανέτρεξα σε πληθώρα βιβλίων, άρθρων , πηγών, περιοδικών και κατάφερα να συγκεντρώσω κάποια, όχι όλα όμως, τα στοιχεία που χρειαζόμουν για να κάνω την εργασία. Προσπάθησα να τα βάλω σε μία τάξη και να τώρα διαβάσετε την εργασία τούτη.

Ζητώ λοιπόν την κατανόηση των αναγνωστών εάν η εργασία παρουσιάζει ελλείψεις ή κάποια πράγματα να μην τα έχω διατυπώσει σωστά.

Σας ευχαριστώ θερμά!

Με εκτίμηση Αιγεύς - Δημήτριος Ψωμαδάκης

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Βιβλία:

- 1) Μανώλης Κων. Σφακιανάκης, “*Εναλλακτικές Μορφές Τουρισμού*”, Εκδόσεις Έλλην
- 2) David A. Fennell, “*Ecotourism*”, Εκδόσεις Έλλην
- 3) Γεράσιμος Ζαχαράτος, “*Package Tour*”, Εκδόσεις Έλλην
- 4) William C. Gartner, *Tourism Development, Principles, Processes, and Policies*, International Thomson Publishing
- 5) Νίκος Ηγουμενάκης, “*Τουριστική Οικονομία*”, Εκδόσεις Interbooks
- 6) Καλδής Παναγιώτης, “*Αγροτουρισμός και ανάπτυξη*”, Εκδόσεις ΟΕΔΒ
- 7) Σκανδάλης Β., Σαμαρά Μ., Τζιότζου – Μηλιώνη Ε., “*Αγροτουριστικές Επιχειρήσεις*”, Έκδοση Π.Ι., 2000
- 8) Νέλλη Καψή, “*Οδηγός Τουριστικών Καταλυμάτων-Αγροτουριστικές επιλογές*”, Βιβλίο-Οδηγός της Αγροτουριστική Α.Ε., Εκδόσεις Κέρκυρα (2005)
- 9) Γιώργος Αγοραστάκης, “*Ο αγροτικός τουρισμός ποιότητας*”, Πρώτη έκδοση CRF OADYK 1996
- 10) Γιώργος Αγοραστάκης, “*Περιβάλλον και τοπική Ανάπτυξη*”, Πρώτη έκδοση: Νομαρχία Χανίων
- 11) Βαφειάδης, Γ. Κοντογεώργος, Χρ. Παπακωσταντινίδης, Λ.Α. (1992), “*Αγροτουρισμός και Ισόρροπη Ανάπτυξη. Μελέτες Αγροτικής Οικονομίας*”, Αθήνα: Αγροτική Τράπεζα Ελλάδος.
- 12) ΕΟΤ / Μανώλογλου, Ε. (1993), “*Εγχειρίδιο Αγροτουρισμού, Μέρος Α*.” ΕΟΤ, Direction L’ Training; Altur Programme Athene
- 13) Λογοθέτης, Μ., Αγροτικός Τουρισμός: “*Μία Εναλλακτική Λύση. Αθήνα*”: ΑΤΕ & Μ. Λογοθέτης.

Πτυχιακές:

- 1) “Τουρισμός Περιπέτειας”
Εισηγητής: Αναστασία Ζαφειροπούλου
Υπεύθυνοι: Κουτσάρης Παναγιώτης, Μπασάρης Θεόδωρος
- 2) “Ανάπτυξη Χειμερινού Τουρισμού”
Εισηγητής: Ιγγλέση Μαρία
Υπεύθυνοι: Οικονόμου Κωσταντίνα, Ορφανού Δήμητρα

Περιοδικά:

- 1) Περιοδικό Divers
- 2) No limits Magazine
- 3) Αγροτουρισμός – Μηνιαία Έκδοση της Αγροτουριστικής Α.Ε.

Διαδίκτυο:

- 1) www.sky.gr
- 2) www.alpha123.gr
- 3) www.in.gr/agrotourism
- 4) www.sciencedirect.com
- 5) www.e-paideia.net
- 6) www.kiteboard.com
- 7) www.canoekayak.gr
- 8) www.eosacharnon.gr
- 9) www.zulubungy.com
- 10) www.adrenaline.gr
- 11) www.hellenic-paragliding.gr
- 12) www.paragliding.gr
- 13) www.Kappagliding.gr
- 14) www.agrotour.gr

- 15) www.agrotravel.gr
- 16) www.ruralinvest.gr
- 17) www.minerv.gr
- 18) www.minagric.gr
- 19) www.ypan.gr
- 20) www.hatta.gr
- 21) www.eot.gr
- 22) www.grhotels.gr
- 23) www.eommex.gr
- 24) www.agrotis.gr
- 25) www.spitia.gr/grrek/ipiresies/government/paradosiakiikismi2.htm
- 26) www.forestvillage.gr
- 27) www.in.gr/agro
- 28) www.greek-ecotourism.gr
- 29) www.greenplanet.net
- 30) www.pezoporla.gr

Παραρτήματα

Παράρτημα Α

Οι κυριότερες Ιαματικές πηγές στην Ελλάδα:

- i. Νομός Αττικής: Βουλιαγμένη.
- ii. Νομός Πειραιώς: Μεθάνων (βρωμόλιμνη).
- iii. Νομός Κορινθίας: Λουτράκι.
- iv. Νομός Αχαΐας: Σελιανίτικα-Αραχωβίτικα.
- v. Νομός Ηλείας: Κυλλήνη-Καϊάφα-Βρομονέρι.
- vi. Νομός Αρκαδίας: Ηραΐας.
- vii. Νομός Αιτωλοακαρνανίας: Μυρτιά-Τύρφος.
- viii. Νομός Πρέβεζας: Πρέβεζα.

- ix. Νομός Ιωαννίνων: Καβάσιλα-Πυξάρια-Εξοχή-Κούκος-Αμάραντος-Αγραπιδιάς.
- x. Νομός Φλώρινας: Ξινού νερού-Λιμνοχώρι.
- xi. Νομός Λέσβου: Θέρμη-Αγιάσος-Γέρα-Πολύχνιτο.

Παράρτημα Β

Μέρη κατάλληλα για Windsurf, Kite surf, Ιστιοπλοία, Wakeboard:

§ *Νόμος Αχαΐας*

Δρέπανο, Καλογριά.

§ *Νομός Αττικής*

Ανάβυσσος, Λαύριο, Ραφήνα, Μαραθώνας (σχοιριάς), Λούτσα, Βάρκιζα.

§ *Νομός Θεσσαλονίκης*

Αγία Τριάδα, Νέα Μηχανιώνα , Χαλκιδικής (Sunny Beach).

§ *Νομός Κυκλάδων*

Πάρος: Χρυσή Ακτή, Τσουκάλια, Σάντα Μαρία, Πούντα, Μύκονος, Φτελιά,
Καλαφάτης,

Ίος: Μυλόποτας.

§ *Νομός Δωδεκανήσων*

Ρόδος: Τριάντα, Φανές, Πρασσονήσι, Θεολόγος.

Κάρπαθος: Όρμος του Διαβόλου.

§ *Νομός Ιονίων Νήσων*

Λευκάδα: Βασιλική,

και σε πολλές άλλες οργανωμένες και μη παραλίες αρκεί να το προβλέπει η νομοθεσία ώστε να μην κινδυνεύουν οι λουόμενοι.

Παράρτημα Γ

Σύλλογοι και φορείς ενασχολούμενοι με το Windsurfing, Wakeboard, Kite board, Water Ski και την Ιστιοπλοΐα:

- § *Ναυτικός όμιλος Βουλιαγμένης* (Λαιμός Βουλιαγμένης, ' 2108962142)
- § *Αθλητικό σωματείο Σπάρτακος* (Ιθάκης 41Α, Άνω Γλυφάδα, ' 2106844379, 2106852211, 2109641445)
- § *Ναυτικός όμιλος Βούλας* (Ξάνθου 21, Βούλα, ' 2109600915, 2108950513, 2109648128)
- § *Ναυτικός όμιλος Βάρκιζας-Βάρης* (Αν. Ακτή, Βάρκιζα, ' 2108974305, 2109653593)
- § *Ναυτικός όμιλος Μαραθώνα* (Φυτόρια Σχοινιά, Μαραθώνας, ' 229455950, 2105248347)
- § *Ναυτικός όμιλος Θεσσαλονίκης* (Λευκωσίας 22, Καλαμαριά)
- § *Αθλητικός όμιλος Αργινίου* (Παπαστράτου 18, Αργίνιο)
- § *Ναυτικός όμιλος Ναύπακτου* (Κάθοδος Δωριέων, Γρίμποβο, ' 263423383)
- § *Ναυτικός όμιλος Χαλκίδας* (' 222126456)
- § *Όμιλος θαλάσσιου σκι Ιωαννίνων* (Αχέροντα 3 ΚΕΚΩΠ)
- § *Ναυτικός όμιλος Ιτέας* (Ακτή Ποσειδώνος, Ιτέα)

Παράρτημα Δ

Εκπαιδευτικά κέντρα καταδύσεων:

- § *Aqua Divers Club* (48ο χλμ. λεωφόρου Σουνίου, στην περιοχή της Αναβύσσου, ξενοδοχείο Καλυψώ, ' 2291053461).
- § *Atlantis Diving* (Αγίου Κωνσταντίνου 27 & Σκοπέλου, Ηλιούπολη, ' 210 9762777).
- § *Mediterranean Dive Center* (Παπαναστασίου 95, Καστέλλα, Πειραιάς, ' 210 4125376 & 210 4227537).

- § Mares Athens Diving Club (Βασ. Σοφίας 24, 151 24 Μαρούσι, ' 210 6140148).
- § Καταδυτικό Κέντρο Πατεράκη (Ηρας 32, Γλυφάδα, ' 210 9680547).
- § Divers Club (Λεωφ. Μαραθώνα 417, Μαραθώνας, ' 22940 69196).

Παράρτημα Ε

- § *ΑΔΡΕΝΑΙΙΝΗ* (Ερμού 28 & Κορνάρου 2, Αθήνα, ' 2103311777)
- § *ALPIN CLUB* (Μιχαλακοπούλου 39, Αθήνα, ' 2107212773)
- § *EY ZHN* (Λεωφ. Συγγρού 132, Αθήνα, ' 2109216285)
- § *TREKKING HELLAS* (Φιλελλήνων 7, Αθήνα, ' 2103310323-6)
- § *VERTICAL* (Καποδιστρίου 23, Κηφισιά, ' (2932) 883334)
- §

Παράρτημα Ζ

Κατάλογος με τα χιονοδρομικά κέντρα της Ελλάδος:

Ανατολική Μακεδονία και Θράκη:

Περιοχή	Βουνό	Τοποθεσία
Δράμας	Φαλακρό	Άγιο Πνεύμα
Καβάλας	Παγγαίο	Κοιλάδα Ορφέα
Σερρών	Βροντούς	Λαϊλιάς

Κεντρική και δυτική Μακεδονία:

Περιοχή	Βουνό	Τοποθεσία
Βέροιας	Βέρμιο	Σέλι
Γρεβενών	Βασιλίτσα	Διάσελο Βασιλίτσας
Έδεσσας	Βόρας-Καιμάκτσαλάν	Βόρας-Καιμάκτσαλάν
Καστοριάς	Βίτσι	Οξυά
Νάουσας	Βέρμιο	3-5 Πηγάδια

Φλώρινας	Βίτσι	Βίγλα
----------	-------	-------

Ήπειρος και Θεσσαλία:

Περιοχή	Βουνό	Τοποθεσία
Βόλου	Πήλιο	Αγριόλευκες
Ιωαννίνων	Πίνδος	Καρακόλι
Ιωαννίνων	Πίνδος	Προφήτης Ηλίας
Λάρισας	Όλυμπος	Βρυσοπούλες
Τρικάλων	Κόζιακας	Περτουλιώτικα Λιβάδια

Στερεά Ελλάδα:

Περιοχή	Βουνό	Τοποθεσία
Αράχοβας	Παρνασσός	Γεροντόβραχος
Αράχοβας	Παρνασσός	Κελάρια-Φτερόλλακα
Καρπενησίου	Βελούχι	Διαβολότοπος

Πελοπόννησος

Περιοχή	Βουνό	Τοποθεσία
Καλαβρύτων	Χελμός	Βαθιά Λάκκα
Τρίπολης	Μαίναλο	Οροπέδιο Οστρακίνας
Κορινθίας	Ζήρεια	

(www.in.gr, agrotourism)

Παράρτημα Η

Σύλλογοι στους οποίους κάποιος μπορεί να απευθυνθεί για canyoning είναι οι εξής:

- § *ΑΔΡΕΝΑΙΙΝΗ* (Ερμού 28 & Κορνάρου 2, Αθήνα, ' 2103311777)
- § *ALPIN CLUB* (Μιχαλακοπούλου 39, Αθήνα, ' 2107212773)
- § *EY ZHN* (Λεωφ. Συγγρού 132, Αθήνα, ' 2109216285)

- § *TREKKING HELLAS* (Φιλελλήνων 7, Αθήνα, ' 2103310323-6
- § *VERTICAL* (Καποδιστρίου 23, Κηφισιά, ' (2932) 883334)
- § *NO LIMITS* (Κόνιτσα, ' 0655023777)

Παράρτημα Θ

Αναρριχητικά πεδία της Ελλάδας:

- § Άμφισσα -Σχεδόν στην άκρη της πόλης
- § Αττική-Σπηλιά της Χασιάς
- § Αχαΐα-Αλεποχώρι
- § Αχαΐα-Σανταμέρι
- § Αμοργός-Στο βορειοανατολικό κάβο του νησιού
- § Ανάφη-Στο ανατολικό ακρωτήριο του νησιού
- § Άνδρος-Όρμος Κορθίου
- § Βαράσοβα-Ορεινός όγκος Βαράσοβας
- § Βαρυπόμπη-«Πέτρα» Θρακομακεδόνων
- § Βόλος-Άγιο Ονούφριο
- § Γεράνεια-Παλιοβούνα
- § Δίκητη-Κορυφή «Σπαθί»
- § Δωρίδα-Συκιά Γκιώνα
- § Εύβοια-Χιλιαδού
- § Καλαμπάκα-Μετέωρα
- § Κρήτη-Αγιοφάραγγο
- § Κρήτη-Καπετανιάνα
- § Λακωνία-Γεράκι
- § Λευκάδα-Παραλία «Κάθισμα»
- § Λειβαδιά-Φαράγγι Κρύας
- § Μάνη-Άγιος Δημήτριος
- § Μήλος-Ακρωτήριο «Βάνι»
- § Μύκονος-Παραλία «Παράγκα»

- § Ναύπλιο-Πλαζ της Αρβανιτιάς
- § Πήλιο-Μυλοπόταμος
- § Παξοί-Ορθόλιθος
- § Πάρνηθα-Φλαμπούρι
- § Πάτρα-Καλόγρια
- § Ρόδος-Λίνδος
- § Σάμος-Καρλόβασι
- § Σαμοθράκη-Χώρα
- § Σαντορίνη-Περίβολος, Περίσσα, Καμάρι
- § Σύμη-Αϊ Γιώργης Δυσάλωτος
- § Τέμπη-Πέταλο της «Ελενας»
- § Τήνος-Ξόμπουργο
- § Τρίκαλα-Μουζάκι, Πύλη, Ελάτη
- § Φολέγανδρος-Περιοχή Πετάλα
- § Χίος-«Μούτσουνο

Παράρτημα Ι

Σύλλογοι ενασχολούμενοι με πεζοπορία, ορειβασία, αναρρίχηση και canyoning:

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ:

- *Ε.Ο.Σ. Καλαμάτας* (Αριστομένους 105, 241 00 Καλαμάτα, ' 2721021129)
- *Ε.Ο.Σ. Κορίνθου* (Κολιάτσου 30, 201 00 Κόρινθος, ' 2741029970)
- *Ε.Ο.Σ. Ξυλοκάστρου* (Εθνικό Κέντρο Νεότητας, 204 00 Ξυλόκαστρο, ' 2743022918)
- *Ε.Ο.Σ. Πατρών* (Τ.Θ. 1346, 261 10 Πάτρα, ' 2610273912)
- *Ε.Ο.Σ. Σπάρτης* (Γκορτσόλογου 97 ή Τ.Θ. 52, 231 00 Σπάρτη, ' 2731022574)
- *Ε.Ο.Σ. Τριπόλεως* (Αγ. Κων/νου 6, 221 00 Τρίπολη, ' 2710232243)
- *Ε.Σ.Ο.Χ.Α. Αιγίου* (Ταχ. Θυρίδα 40, 251 00 Αίγιο, ' 2691025285)

- *Σ.Α.Ο.Ο. Μητροπολίτου* (Δανιήλ 2, 22100 Τρίπολη, ' 2710234980)
- *Σ.Ο.Χ.Α. Καλαβρύτων* (250 01 Καλάβρυτα, ' 2692022611)
- *Χ.Ο.Ο. Άργους* (Φαίδωνος 40, 212 00 Άργους, ' 2751062019)
- *Χ.Ο.Ο. Κιάτου* (Καλογεροπούλου, 202 00 Κιάτο)

ΑΤΤΙΚΗ:

- *Α.Ο.Σ. Πλ. Αγ. Θεοδώρων 3*, (105 61 Αθήνα, ' 2103238775 & 3238706)
- *Α.Σ. Κ2* (Ασπασίας 110, 155 61 Χολαργός, ' 2106534371)
- *Α.Σ.Ο.Χ. Πειραιά* (Ακτή Κονδύλη 10, Στοά Κουρβετάρη, 185 45 Πειραιάς ' 2104118400)
- *Ε.Ο.Σ. Αθηνών* (Ερμού 64, 105 63 Αθήνα, ' 2103212355 & 3212429)
- *Ε.Ο.Σ. Αχαρνών* (Φιλαδελφείας 126, 136 71 Αχαρνές, ' 2102461528 & 2404100)
- *Ε.Ο.Σ. Ελευσίνιας* (Δήμητρος 23, 192 00 Ελευσίνα, ' 2105545430)
- *Ε.Ο.Σ. Ηλιούπολης* (Κορνεάδου 8, 16346 Ηλιούπολη, ' 2109938286, 9967193)
- *Ε.Π.Ο.Σ. Φυλής* ("Φιλόξενοι" Ι. Μεταξά και Κοιμ. Θεοτόκου 3, 133 41 Φυλή)
- *Ο.Λ. Αιγάλεω* (Ταυγέτου 28, 122 44 Αιγάλεω, ' 2105909456 – 5982476)
- *Ο.Σ. Σπάτων* (Σ.Γ. Μπέκα 18 & Φαναρίου 1, 190 14 Σπάτα, ' 2106633190)
- *Ο.Φ.Β.Θ.* (Ποσειδώνος 18, 166 73 Βούλα, ' 2109657879)
- *Ο.Φ.Ο.* (Βούλας Αθηνάς 51, 16673 Βούλα, ' 2108959363 & 8993108)
- *Π.Ο.Α.* (Ζαΐμη 45, 106 82 Αθήνα, ' 2108218401 – 5236760)
- *Σ.Ε.Ο. Αθηνών* (Καλλιδρομίου 41, 106 81 Αθήνα, ' 2103834817 & 5312989, www.seoathinas.gr)
- *Σ.Φ.Ο.Σ.Π "Κρυστάλλης"* (Καραϊσκού 30-32 και Πύλης, 185 32 Πειραιάς, ' 2104174094)
- *Φ.Ο.Π.* (Μεσσηνίας 14-16, 185 34 Πειραιάς, ' 2104170814 & 4130632, www.fop.gr)

ΣΤΕΡΕΑ ΕΛΛΑΔΑ:

- *A.X.O. Λιβαδειάς* (Χαιρώνειας 7, 321 00 Λιβαδειά, ' 2261028771)
- *E.O.Σ. Αγρινίου* (Παν. Σούλου 10, 301 00 Αγρίνιο, ' 2641045512)
- *E.O.Σ. Αμφισσας* (Στάβλου 8, 331 00 Αμφισσα, ' 2265028577 & 29201)
- *E.O.Σ. Ασπρων Σπιτιών* (Κατερίνης 11, 320 03 Παραλία Διστόμου, ' 2267041552)
- *E.O.Σ. Καρπενησιού* (Γ. Τσιτσάρα 2, 361 00 Καρπενήσι, ' 2237023051)
- *E.O.Σ. Λαμίας* (Παπακυριαζή 4, 351 00 Λαμία, ' 2231026786)
- *E.O.Σ. Ναυπάκτου* (Τ.Θ. 40, 303 00 Ναύπακτος, ' 2634023072)
- *E.X.O.Σ. Αμφίκλειας* (350 02 Αμφίκλεια, ' 2234022640)
- *E.O.X.Σ. Λιβαδειάς* (Τ.Θ. 136 ή Καραγιαννοπούλου 27, 321 00 Λειβαδιά, ' 2261020711)
- *E.O.X.Σ. Τιθορέας*
- *O.Σ. Καινούργιου* (Αιτωλ. 305 05 Καινούργιο Αιτωλοακαρνανίας, ' 2641061088)
- *O.X.Σ. Μεσολογγίου* ("Η Βαράσοβα" Μαυροκορδάτου & Κάτση, 302 00 Μεσολόγγι, ' 2631025503)
- *Σ.Χ.Ο. Αράχωβας* (320 04 Αράχωβα, ' 2267031118)
- *Σ.Χ.Ο. Ιτέας-Κίρρας* (Μηλιώνη 8, 332 00 Ιτέα, ' 2265032973)
- *Χ.Ο.Ο. Λαμίας* (Υψηλάντου 35, 351 00 Λαμία, ' 2231021022)
- *Χ.Ο. Επτάλοφου* (330 51 Επτάλοφος, ' 2234061363)

ΘΕΣΣΑΛΙΑ:

- *E.O.Σ. Αλμυρού Ερμού* (129, 371 00 Αλμυρός, ' 2422022409)
- *E.O.Σ. Βόλου* (Δημητριάδος 86, 382 21 Βόλος, ' 2421025696)
- *E.O.Σ. Λάρισας* (Σκαρλάτου Σούτσου 11, 412 22 Λάρισα, ' 2410535097)
- *E.O.Σ. Ν. Αγχιάλου* (374 00 Νέα Αγχιάλος, ' 2421077722)
- *O.Λ. Καλαμπάκας* (Δήμουλα 1, 422 00 Καλαμπάκα, ' 2432024117)

- *Ο.Χ.Ο. Καρδίτσας* (Τ.Θ. 46, 431 00 Καρδίτσα, ' 2441070946)
- *Σ.Ο.Χ. Τρικάλων* (Τ.Θ. 7, 421 00 Τρίκαλα, ' 2432028943)
- *Σ.Ο. Λάρισας* (Δευκαλίωνος 16, 412 22 Λάρισα, ' 2410535531)
- *Σ.Π.Ο. Τρικάλων* (Αχιλλέως 5, 421 00 Τρίκαλα. ' 2431072077)
- *Χ.Ο.Σ. Ελασσόνας* (Κεντρική Πλατεία 402 00 Ελασσόνα, ' 2493023467)

ΗΠΕΙΡΟΣ:

- *Ε.Ο.Σ. Άρτας* (Τζαβέλα 7, 471 00 Άρτα, ' 2681073040)
- *Ε.Ο.Σ. Ιωαννίνων* (Δεσποτάτου Ηπείρου 2, 453 33 Ιωάννινα, ' 2651022138)
- *Ε.Ο.Χ.Σ. Παπίγκου* (440 10 Πάπιγκο, ' 2653041138)
- *Ο.Σ. Πρέβεζας* (Εθνικής Αντίστασης 105, 481 00 Πρέβεζα, ' 2682021156)

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ:

- *Α.Χ.Ο.Σ. Σερρών* (Ραιδεστού 4 ή Τ.Θ. 61, 621 00 Σέρρες, ' 2321028113)
- *Α.Ο.Λ. Βέροιας* (Ηπείρου 3, 591 00 Βέροια, ' 2331062075)
- *Ε.Ο.Σ. Δράμας* (Σμύρνης 2 ή Τ.Θ. 171, 661 00 Δράμα, ' 2521033049)
- *Ε.Ο.Σ. Έδεσσας* (Βέροιας 21, 582 00 Έδεσσα, ' 2381025816)
- *Ε.Ο.Σ. Θεσσαλονίκης* (Καρόλου Ντηλ 19, 541 10 Θεσσαλονίκη, ' 2310278288)
- *Ε.Ο.Σ. Καβάλας* (Πτολεμαίου 37, 653 02 Καβάλα, ' 2510224294)
- *Ε.Ο.Σ. Κατερίνης* (Αλ. Ζαΐμη 3, 601 00 Κατερίνη, ' 2351023102)
- *Ε.Ο.Σ. Κ. Νευροκοπίου* (660 33 Κάτω Νευροκόπι, ' 2523023366)
- *Ε.Ο.Σ. Κοζάνης* (Βυζαντίου 1α, 501 00 Κοζάνη, ' 2461025600)
- *Ε.Ο.Σ. Λιτόχωρου* (Είσοδος Χαράδρας Ενιπέα, 602 00 Λιτόχωρο, ' 2352084544)
- *Ε.Ο.Σ. Ναούσας* (Βασ. Φιλίππου 2, 592 00 Νάουσα, ' 2332028567)
- *Ε.Ο.Σ. Νιγρίτας* (662 00 Νιγρίτα, ' 2322024924)
- *Ε.Ο.Σ. Προσοτσάνης* (Ακρίτα 1, 662 00 Προσοτσάνη, ' 2522022470)
- *Ε.Ο.Σ. Ροδόλιβος* (620 41 Ροδόλιβος, ' 2324071252 & 72333)

- *Ε.Ο.Σ. Σερρών* (Ν. Νικολάου 15, 621 24 Σέρρες, ' 2321053790)
- *Θ.Ο.Σ. Θάσος* (64004 Λιμένας Θάσου, ' 2593023384)
- *Λ.Ο.Χ. Καβάλας* (Τεμπών 5, 653 02 Καβάλα)
- *Ο.Α.Α. Θεσσαλονίκης* (Αντιγονιδών 1, 546 30 Θεσσαλονίκη, ' 2310518116)
- *Ο.Α. Εορδαίας* (25ης Μαρτίου 39, 502 00 Πτολεμαΐδα, ' 2463053953)
- *Ο.Σ. Βελβεντού* (504 00 Βελβεντό Κοζάνης, ' 2464031884)
- *Ο.Σ. Κιλκίς* (Θέατρο Λόφου Αγ. Γεωργίου, 611 00 Κιλκίς, ' 2341020842)
- *Ο.Σ. Σιάτιστας* (503 00 Σιάτιστα, ' 2465022805)
- *Σ.Ε.Ο. Θεσσαλονίκης* (Πλατεία Αριστοτέλους 5, 546 24 Θεσσαλονίκη, ' 2310224710)
- *Σ.Ε.Ο. Κατερίνης* (Νίκης 15, 601 00 Κατερίνη, ' 2351031311)
- *Σ.Ε.Ο. Κοζάνης* (Κ. Ντιούφα 2, 501 00 Κοζάνη, ' 2461025909)
- *Σ.Ε.Ο. Λιτόχωρου* (Ιθακήσιου 1, 602 00 Λιτόχωρο, ' 2352084300)
- *Σ.Ε.Ο. Φλώρινας* (Στ. Δραγούμη 3, 531 00 Φλώρινα, ' 2385026377)
- *Σ.Ο.Χ. Φλώρινας* (Π. Μελά 63, 531 00 Φλώρινα, ' 2385029939)
- *Σ.Χ.Ο. Βέροιας* (Μητροπόλεως 20α, 591 00 Βέροια, ' 2331026970)
- *Σ.Χ.Ο. Καβάλας* (Βότσης 5, 654 03 Καβάλα, ' 2510835952 & 232429)
- *Σ.Χ.Ο. Καστοριάς* (Λ. Κύκνων (πρ. στρατ. Μηχανικού), 521 00 Καστοριά, ' 2461082666)
- *Φ.Ο.Ο. Γιαννιτσών* (Αγχιάλου 2, 581 00 Γιαννιτσά, ' 2382023121)
- *Φ.Ο.Σ. "Προφ. Δανιήλ"* (Πλ. Ελευθερίας, 614 00 Αξιούπολη, ' 2310675626)
- *Φ.Ο.Χ.Σ.* (Δεσκάτης 512 00 Δεσκάτη, ' 2493031756)
- *Χ.Ο.Ο. Πτολεμαΐδας* (Κονδύλη 2, 502 00 Πτολεμαΐδα, ' 2463027501)
- *Χ.Ο.Σ. Γρεβενών* (Θεοδώρου Ζιάκα 36, 511 00 Γρεβενά, ' 2462028602)

ΘΡΑΚΗ:

- *Ε.Ο.Σ. Κομοτηνής* (Ηρώων (1940-1949) 6, 691 00 Κομοτηνή, ' 2531029411)
- *ΕΟΣ Ξάνθης* (Μπροκούμη 26 ή Τ.Θ. 190, 671 00 Ξάνθη, ' 2541024818)

EYBOIA:

- *E.O.S. Χαλκίδας* (Αγγ. Γοβιού 22, 341 00 Χαλκίδα, ' 2221025230)
- *Σ.Ε.Ο. Χαλκίδας* (Τσιριγώτη 39, 341 00 Χαλκίδα, ' 2221029211)

ΚΡΗΤΗ:

- *Γ.Σ. Βιοκίνηση* (Αργυροκάστρου 15, 721 00 Αγ. Νικόλαος, ' 2841082540)
- *E.O.S. Ηρακλείου* (Δικαιοσύνης 53, 712 01 Ηράκλειο, ' 28210227609)
- *E.O.S. Λασιθίου* (720 52 Αγ. Γεώργιος Λασιθίου, ' 2810226900)
- *E.O.S. Μοιρών* (704 00 Μοίρες, ' 2892023061)
- *E.O.S. Ρέθυμνου* (Δημοκρατίας 12, 74100 Ρέθυμνο, ' 2831057766)
- *E.O.S. Χανίων* (Στρατηγού Τζανακάκη 90, 731 34 Χανιά, ' 2821044647)
- *Σ.Ο.Χ.Ο. Λασιθίου* (750 52 Αγ. Γεώργιος Λασιθίου)
- *Σ.Χ.Ο. Χανίων* (Μ. Μπότσαρη 10, 731 35 Χανιά, ' 2821076520)

(www.in.gr/agrotourismos)

Παράρτημα Κ

Σπήλαια και Βάραθρα του Ελλαδικού χώρου:

Στερεά Ελλάδα

- § Βάραθρο Μονής Αστερίου (Υμηττός, Αττική)
- § Σπήλαιο Άγραυλου (Ακρόπολη, Αττική)
- § Σπηλιά του λιονταριού (Υμηττός, Αττική)
- § Σπήλαιο του Νυμφόληπτου (Βάρη, Αττική)
- § Σπήλαιο Πανός (Οινόη, Μαραθώνας)
- § Βάραθρο Προφήτη Ηλία (Άνω Γλυφάδας, Αττική)
- § Σπηλιά του Νταβέλη (Πεντέλη)
- § Μεταλλεία Λαυρίου (Λαύριο)
- § Καταβόθρες Κωπαίδας (Μινύες, Βοιωτία)

- § Καταβόθρα Διστόμου (Δίστομο, Παρνασσός)
- § Σπήλαιο της Σφίγγας
- § Βάραθρο Στοιχειωμένο (Ελικώνας, Βοιωτία)
- § Κωρύκειο Άντρο (Παρνασσός)
- § Βάραθρο Επτάστομο (Παρνασσός)
- § Μεγάλη καταβόθρα (Παύλιανη, Οίτη)
- § Βάραθρο Τατάρνας (Τεχνητή Λίμνη Κρεμαστών)
- § Σπήλαιο Γαβαθότρυπα (Κλέπα Ναυπακτίας)

Θεσσαλία

- § Βάραθρο Καρυάς (Λάρισα)
- § Σπήλαιο Τρύπα (Άγιος Ακάκιος Καρδίτσας)
- § Βάραθρο Χωριού Κισσός (Πήλιο)
- § Βάραθρο Κουδουνότρυπα (Πύλη Τρικάλων)

Ήπειρος

- § Βάραθρο Προβατίνα (Πίνδος)

Μακεδονία

- § Βάραθρο Παλουριάς (Γρεβενά)
- § Σπήλαιο του Δράκου (Καστοριά)
- § Σπήλαιο Αλιστράτης (Σέρρες)
- § Σπήλαιο Περιστερώνας Κρυονερίου (Καβάλα)

Θράκη

- § Σπήλαια του Κύκλωπα (Θράκη)

Πελοπόννησος

- § Σπήλαιο του Ερμή (Ζήρεια, Κορινθία)
- § Σπήλαιο Παναγιάς του βράχου (Κάτω Ταρσός, Κορινθία)
- § Βάραθρο Τρύπα Φενεού
- § Σπήλαιο Λίμνης Στυμφαλίας
- § Σπήλαιο Κλένιας
- § Βάραθρο Άνω Ταρσού
- § Σπήλαιο Ανδρίτσαινας (Ηλεία)
- § Βάραθρο Ανώνυμο Βάστας (Αρκαδία)

- § Καταβόθρα- Υπόγεια Λίμνη Βάχλιάς (Αρκαδία)
- § Σπήλαιο του Διονύσου (Λεωνίδιο)
- § Σπήλαιο Μονής Ταξιαρχών (Αίγιο)
- § Σπηλαιοβάραθρου Κάτω Σαλμένικου (Αχαΐα)
- § Σπήλαιο των Λιμνών (Καστριά Καλαβρύτων)
- § Βάραθρο Καπαρέλι (Αργος)
- § Δολίνες Διδύμων (Αργολίδα)
- § Βάραθρο Δολών (Μεσσηνία)
- § Σπήλαιο Καταφύγι Σεληνίτσας (Μεσσηνία)
- § Βάραθρο Στρελοκατάφυγγο (Δρύαλος)
- § Καιάδας (Λακωνία)
- § Δυρός (Λακωνία)

Κρήτη

- § Λαβύρινθος Γόρτυνας
- § Καταβόθρα του Τζανή ο Σπήλιος (Ομαλός)
- § Δικταίον Άντρον

Παράρτημα Α

Σύλλογοι Ιππασίας:

- § Ε.Ι.Ο. Παράδεισου Αμαρούσιου (' 2106812506)
- § Ι.Ο.Α. Γέρακας (' 2106612386)
- § Ι.Ο. Βαρυμπόμπης (Βαρυμπόμπη ' 2108169383)
- § Ι.Ο. Τατίου (Τατόι ' 2108169449)
- § Αττικός – Κορωπί (' 2106626429)
- § Α.Ι.Ο.Ε. Εκάλης (' 2106229773)
- § Πανελλήνιος, Μαρκόπουλο (' 2106625690)
- § Ι.Ο. Κεφαλαρίου (Κεφαλάρι ' 2108011672)
- § Ι.Ο.Β.Ο.Π. (Τατόι ' 2108169564)
- § Mega Sports (Τατόι ' 2102403473)

- § Κίτρινο Ρόδο (Κορωπί ' 2106624627)
- § Εθνικός (Τατόι ' 2108169420)
- § Ι.Ο. Πάρνηθας (Πάρνηθα ' 2102402413)
- § Ι.Ο. Μεσογείων (Σπάτα ' 2106626061)
- § Σταύλοι Καρελά (Κορωπί ' 2106029124)
- § Ιππικός Όμιλος Βορείου (' 2108142867)
- § Ι.Ο. Μελισσίων (' 2108049513)

Παράρτημα Μ

Αερολέσχες-Σύλλογοι Αλεξιπτώτου Πλαγιάς:

- § *ΑΕΡΟΛΕΣΧΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ* (Αεροδρόμιο Θεσσαλονίκης, 551 03, Θεσσαλονίκη, τηλέφωνο +3 (2310) 476000, 473747, 985164)
- § *ΑΕΡΟΛΕΣΧΗ ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ ΣΤΥΓΑ* (Βιβλιοθήκη Καλαβρύτων, 250 01, Καλάβρυτα, Τηλέφωνο +3 (26920) 23645)
- § *ΑΕΡΟΛΕΣΧΗ ΜΕΓΑΡΩΝ* (28ης Οκτωβρίου 77-Κυριακούλειο Μέγαρο-Κεντρική Πλατεία, 191 00, Μέγαρα, Τηλέφωνο +3 (22960) 21112)
- § *ΑΕΡΟΛΕΣΧΗ ΠΑΛΑΜΑ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ* (Μαντοπούλου 5, 432 00, Παλαμάς Καρδίτσας, Τηλέφωνο +3 (24440) 23)
- § *ΕΝΩΣΗ ΑΙΩΡΟΠΟΡΩΝ ΑΘΗΝΩΝ* (Θεσσαλονίκης 84,118 51, Αθήνα, Τηλέφωνο +3 (210) 3410-150 6209-976)
- § *ΑΕΡΑΘΛΗΤΙΚΗ ΛΕΣΧΗ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΟΛΥΜΠΙΟΥ* (Δαιδαλιδών 2 & Θεσσαλονίκης,118 54, Αθήνα Τηλέφωνο +3 (210) 3477-181)
- § *ΑΕΡΟΛΕΣΧΗ ΣΕΡΡΩΝ* (Βενιζέλου 63, 621 00, Σέρρες Τηλέφωνο +3 (23210) 47100)
- § *ΑΧΑΙΚΗ ΑΕΡΟΛΕΣΧΗ ΠΑΤΡΩΝ* (Διεύθυνση: Μαυρομανδήλα Πετρωτού, Τηλέφωνο 2610 318185)

**ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ ΤΟΥ
ΓΡΑΦΟΝΤΟΣ**

ΓΕΝΙΚΕΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ

Surfing

Windsurfing

Wakeboard

Water ski

Jet Ski

Parasailing

Scuba Diving

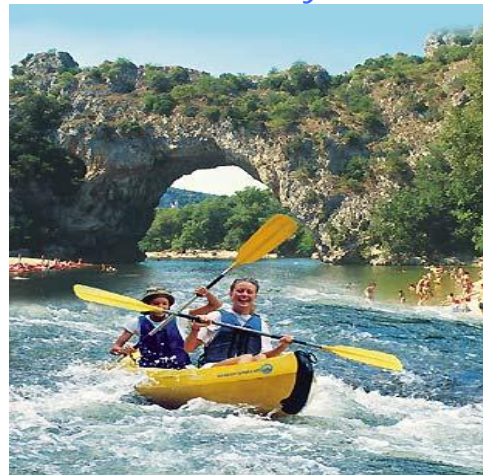
Sailing

Rafting

Canoe-Kayak

Monoraft

Ski

Snowboard

Kiteboard

Canyoning

Iceclimbing

Rappel

Downhill

Sky Dive

Bungee Jumping

Parapente

